

ولامنامه

ده قی ره خنهی سدیق بۆره کھی له سهر
هه بنانه بۆرینهی مامۆستامه ژارو ولامی نووسه رانی تر

کو کردنه وهی: س. م. ریپوار

ولامخامه

دهقی ره خنه‌ی سدیق بۆره‌کیمی له سه‌ر
مه‌نبانه‌بۆرینه‌ی مامۆستاه‌زارو ولامی نووسه‌رانی تر

کوژکردنه‌وه‌ی: س. م. ریتوار = سالی مه‌گمورد (ریبوار)

ناوی پەرتووک: ولامنامە

کۆکردنەوهی: س.م. رێبوار - سەڵەحە گەرۆز (رێبوار) سەڵەحە گەرۆز

چاپ: گزنگی، (لتی ئاوارە ی. ل. د. ک)

سالی چاپ: کۆتایی بەهاری ۲۶۹۵ / کوردی (۱۹۹۵)

تیراژ: ۴۰۰

بایی: ۲۰۰ تومەن

پيشه کار

((زۆردەمىك بو بە ئاوات بوم، وشەدانىك ھەلدورم و زوانى كوردى
كوڤكەمەو ھەو بىكەمە نوشتەى سەردلم. بەلام چەندم دىناو دەبرد،
سەرەودەرەم دەرنەدە كرد كە چۆن چۆنى شان بدەمە بەر ئەم ئەركە. ئەو
لەمپەرەنەى لەبەر من، بۆ من ھەبھاتە راھى بن:

۱- مەودام نىە سەرى سەودايىم ھەلگرم، بەشويىن يارا بىمە عەودال، بۆ
ھەمو سوچ و قوزىنى ولاتە كەم سەفەر بگم. گوندىبە گوندو دوندبە دوندو
دەشت و بناو كەنارانى بۆ بگەرئىم. لە ئاران و لە ھەواران، لە ھەر شوينى
چەند شەوئى شەوئى بگرم. لە پرسیاران شەرمى نە كەم و نە ترسم، پېرسم و
پەرسف لەم و لەو بۆنەوم و گورجى لە ئالا بنەوم و بىنوسمەو.

۲- دارژتن و خال و ميل رشتنى فەرھەنگ بەتە كوزى، دروینە نىە
شەشن، ئارد پېژانە و گيان كېشانە. ناو لەدوى ناو، پیت لە شوین پیت، بە
شوین یە كدا جە لە كردن، ھەر وشە بەكەلە شوینى خۆیدا ھاوردن، لە جىھانى
ژيارى ئەم رۆژگارەدا، زانستى پرتان و پۆیەو لە دانشگا وانەبە كى سەر بە
خۆبە. من و خویندىنى دانشگا؟ و رچ و عەبا؟! ھەبھوى دەوى منى ھەژارى
ژيان ئال، و الە خویندىندا كىرچ و كال، چۆن دەم بۆ ئەم بئە بەرم؟

۳- فەرھەنگ دانان - بام لە زانیاریشەوہ بئی - کاری یە کیتک و دوان نیہ؛ گەرەک زۆر زەبەند پیاوی دەمپاراوی پسیپۆر لە زمانەوانیداو ئاگا لە زۆر شیوەی جۆرجۆر، لەمەر ئامرازو کەرستە تەیارو ساز، زۆر ئاگا یە کبان بۆ داہنری و رۆژ بە رۆژ لیک کۆ بینەوہو جگە لە فەرھەنگ دارژنن هیچ کاریکی تریان نہبئی، منی ھەژاری ئاوارە ی لەش بە باری تەنیا بالی شەو خەوزراو لە شۆین جئی خەو، رۆژ ھیزپراو بۆ نانی شەو، سیوات واکەم، قورتم واجەم، بچم دەس لە کاری وادەم؟ وشتر و بلویر لئی دانەو ئەوم بە پەندی زەمانە.

ورده ورده تامەزرۆیی منایە کەم کۆل و کۆی دا دەمرکاوە تا بە کجاری ژیلەمۆکەشی کوزاوەو بوبە خوڵە میشی ساردو بەفەرماوشیانم ئەسپارد. کەچی دیسان جاروبارە، ترک گوتەنی ھاردان بیر، لە قوزبئی قۆری دلئی شیت و شۆری ئەویندارم، ورتە ورتو کورکە کورکئی دەھاتە گویم. عارەب ئیژی: ھەرچی ھەموی دەسناکەفی، واز لە ھەموی ناھیندری؛ تۆ لە سۆنگە ی دەربەدەری و چەرمەسەری چەندین سالە، لە ناو خاوەن شیوە کانی ناودەشتایی و کپۆہ کانی ناو کوردەواریدا ژیاوی! فەقیلە بوی لە موکوربان، ھیندت بۆنان چینیەوہو راتوہی فەقی ئەم مأل و ئەومال کردوہ سە ی هیچ دەرکێک پیت ناوہزی! لە دەس زەبری دەم و دەزگای شای ئیران پەرہوازە بوی بۆ کوردستانی بەردەست و داگیرکراوی عیراق چوی! لە سایە ی نہ داریتەوہ دە گەل خیلئی ھەژاراندا بە شوین ناندا مأل پشکنی ئەویشت کرد پۆلیسی عارەب راوی نای، لە ناو کوردی شیوە کرمانجی پەستاونی! زۆرجار بە تال کە مجار پالە، دەپازدە سال دە گەل پشمرگە ی کوردستان لە ھەمو شیوەو زاراوہ، بە بەندەن و کەژوچیاو شیوەلە ی

کوردستانه وه هاوبنکهو هاوسهنگەر ژیاوی. یه کسجار زۆرت وشه ی
کوردی همه جوره به لاگویدا تی پهرپوه. زۆریشته لهریی منالاو
خویندنه وه ی نوسراوی کوردی به چاو دیوه! تو هیچ نه وی ئەم که مانه ی
ده یانزانی بیان نوسه وه؛ ههرچی بی له هیچ باشتره. ده ی وه ره شنگل له خو
دهو هیلیک له و کۆده بکیله. نه وه خواجه به شکه پیاگئی له تو به پرشت و
زانتر، ئەم تۆزه روشاندنه ی تو هانه ی بدات. به جونی کۆتان شوی بکاو
تومی باشی لی بچینی.

ئەم فەرما یشتانه ی دلەم هەر له لاهه یال پلاو بو. ده مگوت شه و
گریمان کرد به دلەم کردی شه و که مهش که خویم ده مزانی نوسیمه وه؛ له
کویی داییم؟ له ده لاقه؟ مالم هه یه تا ده لاقه ی بو کرابی؟ هه تا که نگئی؟
هه تا رۆژی زرته بۆزکی ییگانه ی قوله چوماغی داگیرکه ر، بیته سه ری و به
ئاره زو شه مچه به کم بو پیوه نی و به حیلکه وه ده ستی له بهر گهرم وه کا؟
ئەویش وه که چهند به ره مه می نوسراوی پیشوم. که تالان کران و سوتان. لیم
بیته کول و جفارا؟ نه وه نه سوزیاو پۆر نه کرا، کئی زیم ته دا چاپی بکه م؟
رینگه یان دا؟ مزه ی چاپی له کوی بینم؟ جونی پلاو بکه مه وه؟ کئی کا به
کلاوم ده پیوی؟

نه خیر ته ی دل! گهره که ئەم ئاواته شته وه کۆ زۆر ئاواتی دیکه ت
به ره به بن گل....))

((.... ره نگه گازندان هەر بکه ن که بۆچه تۆیش هەر وه شوین شه وانه دا
چوی که خو ت گله ییت لی کردون. چما به عاره وی و فارسی فهره نگمان
بو نه نوسین؟! سه رکۆنه ی شیوه م قه ویله، به لام چسی بکه م ناعیلاجی
که لیک یشان به پیاو ده کا. به هومیدم نه وه که سانه ی له دوارۆزا فهره نگی

كوردى به كوردى و ته كوزو ريك تر دهنوسن، لهه كاره نه به گه گى منيش،
كه مو پيشيك سودو به هره هه لكرينن...))

((...توش نه يژى من خوم نه يرانم هم به ره مه هه ژارانم كورت و كه مه و
بويه نايي تير و پاراو دل ئاوى لي بخواته وه، له وزه و هيزى دا نيه به رسشى
هه مو پرسيك بده اته وه. زوانى كوردى زور له وه ده وله مه ندره كه
هه ژارنى كه وه كو من تاكو ته نياو ئاواره له نيشتمان و وهك پيوسته كوردى
نه زان و تهره له ولايى بنگانه بتوانى له ده يه كيكى كو كاته وه. حهزم ده كرد
هه مو وشه ي هه مو شيوه كانى كوردىم ده سكه و تابه و له سه رو به رى هم
نامه م رابنايه، به لام به حهزو ئاره زو كار پيك نايه. ته گه ر باوه پم پى ده كه ي
من به پى هيزو تواناى خوم هيچ دريخيم نه كردوه. ته گه ر خوم له پاله
خومدا به شهرمه زارى نه زانى و دهس كور تيم له خزمه ت كردن به گه لى
كوردم ده زانم، ده شزانم كه بيتاوانم و له وه پترم له دهس نايه. ناوى
وشه دانه كه ي خوم ناوه: هه نبانه بؤرينه، كه له چيرو كاندا ده لين: هه ر چيت
بوئ ده ستى تيخه ديته چه نكت. جا ته گه ر بو وشيك گه رپاى و ده سست له
زير هه مانه بؤروه ده رچو، توزه مه به و توري مه ده، هه ولده ته وه ي كه
خوت توشى نه بوى، يان ته وانه ي كه نه زانى له ويىدا نين، تو له لاوه
كو يان كه وه و بيان نوسه وه. ته وه خوايه، چارنى تر من يا هه ژارنى
ديكه ي له من چاتر وزانتر له چا په كانى دوار وژدا بيان خاته سه ر...)).

ته مه ي سه ره وه به شيك بوو له پيشه كى ماموستا هه ژار له سه ر
هه نبانه بؤرينه و پيم وايه خوالى خوشبو و هيچ خالنى تاريكى نه هيشتو وه و
خوينه ر به چا كى له بيروراو هوئى كو كردنى وشه دانى هه نبانه بؤرينه
ده گات. ته نيا ليره پيم خوشه باسى خالنى ته ونوسينه بكم كه له گشت

نووسراوه کانی مامۆستا هه ژار زه قو بهرچاوه، شهویش خوشکینی و بی
ده عیهیی نووسره.

ئاخر له سهرده میك كه ههركهس دوودیری نووسی یا له بواری شیعو
شاعیریدا قده قدیكی لێوهات، دههۆل و زورنای ناوداری ده کوتی و
دروشمی (مهن ئانهم کئی رۆسته م قهوی پهنجی بوود.) له سهره دهركه ی
مالی هه لده واسی و هینده، من من ده كا كه قیزو بیتری مروف هه لده ستینی.
ئهوجا هه ژاری ناوداری گه لی كورد خوی به (هه ژاری ژیان به تال، له
خویندندا كسچ و كال) یا (هه ژاریكی وه كو من تاكو ته نیاو ئاواره
له نیشتمان و وه ك پێویسته كوردی نه زان و ته ره له ولانی بیگانه) ناویا، یا
ئهو ها كه له پیشه کی پاچمه ی قانونی بوو عه لی له ولامی پرسیری
خوینهریك كه له نامه یهك به دكتوری ناو بردووه ده لێ: (... نه زانستگایكیم
دیوه و نه به پینگه یك گه بیوم كه دكتورم پی بلین...).

ئهوه ئاكار ی كوردانه و شورشگیرانه و گه ره یی كه سایه تی مامۆستا
ده گه یینی. با له بیرمان نه چئی كه زورن ئهوانه ی قهت شیایوی پله و پایه ی
بهرزین و دیسان هه ول ده دن به چشه ها فرت و فیل و به لگه نامه دروست
كردن خویان به خاوه ن پله و پایه به خه لك بناسین و دیسان ناتوانن وه كو
هه ژار له لووتكه ی ریزو شكۆی گه له كه یان جیگیرین.

مامۆستا هه ژار هه بنانه بو رینه ی ئه و ها كه له پیشه کی باسی كردووه،
ئاماده كردو شو كر چاپیش كرا و ئیستاش له هه موو پارچه كانی كوردستان و
له لای گشت نووسه رو خوینهرانی گه له كه مان شوینی تایبه تی خوی هه به و
سروشیشه به ره مه میكی هینده ناودار بكه و پته سه ر زمانان و باسی
بكری و نووسه ران و زانایان شه ن و كه وی كه ن و نوخو ستایه كانی دیار

بگهن و ههول بدهن تاروژ له دووای روژ دهوله مهندتر بی.

بهلام تهو نووسره به پرتزانه ده بی تهوش له یاد نه کهن که ههزار به چ شیویه که چون هه بنانه بۆرینه ی کۆ کردۆ تهوه و بارودۆ خیی تهوله بهر چاو بگرن و له بهک وشه دا (بی ویزدانی) نه کهن.

ماوه بهک پیتش به پرتز سدیق بۆره که بی له ژماره (۱۲) ی گۆقاری ناوینه و تارینکی بلاو کرده وه که ناوه روکی، بریتی بوو له شهن و کهه و کردنی به شیک هه بنانه بۆرینه و نووسر له م و تاره یدا ته نانه ت رایگه یاند بوو که زیانی هه بنانه بۆرینه له سوودی زۆر تره.

ته م و تاره ی به پرتز بۆره که بی بووه هۆی به رزیوونه وه ی دهنگی ناره زایی زۆریه ی زۆری نووسرانی کوردو چه ندیک ولامی ناوبرایان له گۆقارو روژ نامه ی جوراو جوری بلاو کرده وه و نووسراوه که ی بۆره که بی یان به توندی مه حکوم کرد. له بهر تهوه ده لیم زۆریه ی زۆری نووسرانی کورد له م کاره ی بۆره که بی نارازی بوون، چونکه نایستنا چه ندین و تار له دژی و تاری ناوبراو بلاو کراوه ته وه به لام ته نیا بهک کهس به ناوی (فارووق بۆره که بی) و تارینکی له گۆقاری (سروه) بلاو کرده وه که پشتی بۆچوونی بۆره که بی گرتووه، تهویش دیاره خزمینکی نزیک ناوبراوه؛ گشت نووسهران له و تاره کانی خۆ یاندا له سه ر ته م بر وایه ن که: ره خنه له هه بنانه بۆرینه ره وایه و ته م فه ره ههنگه نوخوستانی هه به چونکه مام هه زاریش ته وه ی راگه یاندووه، به لام هه مووشیان له م بر وایه دان که و تاره که ی بۆره که بی ره خنه نه بوو، به لکوو هپرشینکی نابه جی بوو که مه بهستی ته نیا سووک کردنی مامۆستای ره حمه تی بوو. واته نووسه ری و تار، ویزدانی خۆی پیشیل کردووه و له ریسای ره خنه و ره خنه گری لای

داوه. منیش ههروا بیرده که مه وه و پیم وایه به پریز بۆره که یی بهم کاره زبانی به که سایه تی و بهر هه مه کانی خۆی گه یاندو به داخه وه پیندا گری یی به لگه ی ناوبراو، کاره که ی خراپتر کرد. چونکه ته گهر ناوبراو زوو هه له که ی خۆی راست بگردباوه و ره خنه به کی رینکوپینکی له هه نبانه بۆرینه گرتبا، نه وای خۆی به نووسه رینکی خاوهن بیروباوه ری (منطقی) ده ناساندو زبانیسی له که سایه تی خۆی نه ده دا.

به هه رحال له بهر ته وه ی رهنگه لاوانی ئاواره گشت ته م و تاران به یان ده ست نه که وتیبی و به چاکی له ناوه رۆکیان ئاگادار نه بن، بپریم دا هه موویان کۆکه مه وه له بهر توو کینک دا چاپان بکه م تا زیاتر که لکی لئی وه رگرن. له م بهر توو که، سه ره تا ده فی و تاری به پریز بۆره که یی، ته و جا و لامه کانی نووسه رانی تر به پینی میژووی بلا بوونه وه یان له گو قاره جورا و جوره کان چاپ کراون، پاشان ده فی و تاری به پریز بۆره که یی که و لامی و تاره کانی داوه ته وه هاتووه.

له کۆتایی به پنیست ده زانم سپاس و پیزانیی خۆم ئاراسته ی لقی ئاواره ی به کیتی لاوانی دیموکراتی کوردستان / عیراق بکه م که ته م په راوه یان بۆ چاپ کردم و هیوادارم هه ر سه رکه و توو بن و وته م کۆتایی پنی دینم به و به شه له فه رمایشته به نرخه کانی هه زاری ره حمه تی که هه ره له پیشه کی هه نبانه بۆرینه هاتووه:

((... له بیرمه جاری هاوکاری قیت و زیت و له باری چاویلکه له چاوه، به نیو خبۆی کۆشیک شاده و بپروانامه ی خوینده واری پله ی ژورر، زورریش گهرمی کوردایه تی، ته وس و توانجی ده مه موزینه که م ده گرت که بۆچی «بته» ت نویسه وه نه ت زانیوه شیوی هه ولیر نار ه وانه؟! عه رزم کرد چۆنم

نوسبیا ره واتر بو؟ هه رموی شه بو «بیتنه وانسی» بو بایهت که شیوهی
سلیمانی به!

وه ناشکوری خودا نه وی شه نه خوشینه گرانه؛ له مهاباد، سوله یمانی،
لای هیندیکیش نوسهرانی بادینانی له شه ناگردنایه. شه گهر زورزو چاری
نه کهین، له شه شه شارو شه شه تاخ دهس بهرنه دهین، شه شه شه شاخه ویل
نه کهین؟ دهیی - خوا به ورژه نه کما - شه وه ندو کو که زمانهش که له
چوار په لان گوئی ساغهو ئه هیککی پیوه نه ماوه، له ناخی ئاخدا بنیژین و
ئله فاتیحای به عه ره بی بو دابدهین.))

س.م. ربوار کۆتایی به هاری ۲۶۹۵/ی کوردی

ره‌خانه

له‌سهر

مه‌نباخه

بوره‌یخه

سدیق بوره‌که‌یی

گوفاری ناونته ژماره ۱۲ سالی ۱۳۷۲

فەرھەنگ نووسی لە ناو کورددا ئە گەر پێتەووە بۆ سێ سەد ساڵ لە مەو پێش و
 بە کەمێن فەرھەنگی کوردی کە بۆ منداڵانی کورد نووسراوە بە ھۆی
 ھۆنەری ھەرە بەرزى کورد شیخ ئەحمەدی خانى
 (١٠٦١-١١١٨ی کۆچى) بەو نووسراوە و ناوی ناوہ نەو بەھار و پاشان
 گەلێ لە زانایان و نووسەرانى کورد، دەستیان داوہ تە نووسینی فەرھەنگی
 کوردی کە لە ناو ئەوانەدا ئەتوانین لە فەرھەنگی یوسف پاشای خالدى و
 فەرھەنگی گیوو فەرھەنگی خال و فەرھەنگی مەردووخ و فەرھەنگی
 جگەر خوین و فەرھەنگی وەھبى ناوبەین کە ھەر کام لە نووسەرانى ئەم
 فەرھەنگانە بۆ کۆکردنەوہى وشەکانى کوردی گەلێ ئەرک و پەنجیان
 کیشاوە کە جى ی ریزو سیاسن و ناویان ھەتا ھەتا بە لە میژوو دا ئەمینیتەوہ.
 زمانى کوردی ئیستا داگرى پینج زاراوہ بە کە بریتین لە: کرمانجى
 باکوورى، کرمانجى باشوورى و گۆرانى و لورى و لە کى کە ھەر کام لەم
 زاراوانە چەند لکیان لى جیا ئەپیتەوہ و لە راستیدا کە سیک کە بیوئى
 فەرھەنگى کوردی بنووسى، ئەبى ئەم پینج زاراوہ بە تەواوى بزانی تا
 بتوانى ھەمووی وشەکانى ئەم زاراوانە کۆکاتەوہ و لە فەرھەنگە کە یا
 بینووسى و جگە لەوہش ئەبى ئاشنا بەتیبكى رەبەقى بە سەر زمانە کانى
 ئاوستانی و پەھلەوى و فارسى و تورکى و عەرەبىش داھەبى تا وشە
 رەسەنە کانى کوردی بە تەواوى بناسى و تووشى ھەلە نەبى.

ئەلەت لە ناو کورددا تا ئیستا ھىچ چەشنە فەرھەنگىکى کوردی زانستى
 نەنووسراوە بە جۆرى کە ئامرازو پێشەند و پاشبەند و چاوگ و ناوی
 چاوگ و ئاوہ لئاوو شیوہ رستەى تیدا پیشان بدرى، تا کوو خوینەر بۆى
 دەرکەوئى ئەو وشەى کە بە دوریا ئەگەرى لە بازى ریزمانەوہ چ چەشنە

و شه ییکه.

وهك ئاشكرا به، ئەمه ماوه ییکه که کاری فەرهنگ نووسی له ناو کوردا جینگە ی خۆی گرتوو و گەلیک له زانیان و نووسەرانی کورد وە کوو: توفیق وەهەبی و فەناتی کوردو و خال و گیوی موکریانی و مەردوخ و سەجادی و جگەر خوین و جەمال نەبەزو سەمەندی سیابەند و گەلیکی تر لەم پینگە پێروزە دا هەنگاویان هەنگرتوو و زور بەی وشەکانی کوردیان کو کردو تەو و پێویستە لە سەر ئەو کەسانە که فەرهنگ ئەنووسن، هەر لە رێی ئەم زانیانە وە پرۆن و کارە کە ی ئەوان فراوانتر و پوخت تر و جوانتر کەن تا خویندە وارانیش کەلک و سوودیان لێ وەرگرن.

ئەو هی روون و ئاشکرا به که زمانی کوردی به تاییبەتی له کوردستانی ئێرانا بەرە بەرە ئەرواته پێشەو و فەرهنگ نووسینیش بەرە ئەستێنی و لەم دوایی بەدا گەلێ فەرهنگی کوردی له لایەن نووسەرانی کوردەو و چاپ و بڵاو بوو تەو و هەر چەندە ئەم فەرهنگانە کەم و کوورپیان تێدا ئەبێنرێ، بەلام هەمووی ئەو فەرهنگانە تویشوو بەرەن بوودا روژی خویندە وارانێ گەلی کورد.

لەم دوایی بە دا فەرهنگی کوردی به کوردی و فارسی به ناوی هەبانه بۆرینه له لایەن هونەری هەرە بەرزی کورد ماسۆستا هەژار بڵاو بوو تەو، ئەم فەرهنگە که له پیتی ئەلفەو و تا سینه، به داخەو له بەر ئەو هی گەلێ هەلە ی تێدایە ئەو بوو که نەمتوانی بی دەنگ بسم و به ئەرکی سەر شانی خوم زانی که لەم بارەو هەندی له هەلەکانی له وتاریکدا بنووسم تالوانی خۆشەوێستی کورد ئەم مەبەستیان به تەواوی بۆ روون بێتەو، وە مەبەستی ترم له نووسینی ئەم وتارە ئەو هیە که ئەو کەسانە ی

واڻه يانهوى فھرھهنگى كوردى بنوسن، تووشى ٺم ھه لانه نھ بن و ٺه گھر
وشه كانى زاراهه كهى خوڻيان يا زاراهه كانى ترى كورديان كو ڪرده وه، به
ته واوى له سھرى بڪو ٺنه وه تا وانا كه يان بو ڊه ركه وي و ٺه وسا ٺه و شانه به
پي ٺاوي پي كوردى بنوسن تا خوڻينده واران بتوانن كه لك و سووڊى
لي وەر گرن.

شك و گومانك له وه دانسه كه ماموستا هه ٺار يه ڪي له هونه رانى
كلاسيكى هه ره به زى كورده و له م باره وه گه لي ٺاڙه و خزمه تي
ڪرد وه ته فھرھهنگ و ويژهى كوردى، به تايهت له وه رگ پرائى
شهره فنا مه كهى مير شهره فحانى بتليسى دا خزمه ٺيكي ٺيجگارى كرد وه ته
ميژووي گه له كه مان، وه له بهر ٺه وهى ماوه ٺيك ٺاواره ي كه ٺو ڪيوه كانى
كوردستان بووه، به زاراهه كان و شيوه كانى ڪرمانجى باكوورى و سوڙانى
ٺاشنايه تي پهيدا ڪرد وه بويه به خوڻيدا په رماوه كه هه نېانه بوڙينه بنووسى،
به لام هه نېانه بوڙينه وه كوو خوڻى دهري بڙيوه، هه موو وشه ٺيكي كوردى
ٺيدا دهست ناكه وي و خوڻه ر ٺه گھر بو پهيدا ڪردنى وشه ٺيكي كوردى
په نابو ٺه و فھرھهنگه بيا يارمه تي ٺيكي واي ناداو وانا ڪانئيشى به دلوه
نانووسى و له وانه يه ٺه ويش تووشى هه له و خليسكان بكاو له راسته قينه دا
فھرھهنگه كهى له سهر هه له دامه زراوه، كه واڻه زياني فھرھهنگه كه له
سووڊى زورتره كه ٺه والير هه دا به كورتى و بهوردى له سهر هه نديكي ٺه و
هه لانه ٺه دوڻين به و هيوايه ي كه خوڻينده وارانئيش بيخوڻينه وه و سهرنجى
بدن تا هه موو شتي ڪيان بو روون بيته وه.

۱- ٺه وهى ٺاشڪرايه كه ٺه لف وي پي كوردى هه ر ٺه و ٺه لف و
پي به يه كه له ٺه لف و پي عه رهي وه رگيراوه و دهسڪارى ڪراوه و به هوڻي

زانایانی کورده وه بهر بهر هینراوه ته دی و له گه ل ته وهش دا گه لێ که م و کووری تیدایه که دیاره ته و که م و کووری به به م ته لف و بی به چاره سهر ناکرئی و ناتوانرئ ته و اووی ده نگه کانی کوردی پئ بنووسرئ که چی ماموستا هه ژار به بی لیکۆلینه وه و به شیوه ییکی ناشی یانه ده سکاری شه و ئاو بی به ی کردووه و ده نگی «وو» ی ههر به تا قه و او لک نووسبووه و له سهر ده نگی (e) یش چو کله ی دانسه ناوه و هه ندی جار له سهر (و) یش و او بکی تری داناوه و به جارئ سهری له خوینهر شیواندووه.

جا من له م وتاره دا ههر له سهر پیتی ته لفی فهره نگه که ته کو لمه وه وه هه له کانی ته خه مه پیش چاو که مست نموونه ی خه رواره واته: ههر له سهر ده نگه کانی: ئاو ته و ئوو ئوو و ئی و ئی که پیتی ده نگدار و کورت و در یژن له کوردی دا ته کو لمه وه چونکه لیکۆلینه وه له ته و اووی فهره نگه که و ده ست نیشان کردنی هه له کانی پیوستی به نووسینی په ر توو کیکی گه و ره و کاتیکی زۆر هه یه و ههر ته مه که لاوانی کورد تی بگه ن ته و فهره نگه هه له ی زۆره و نای پستی پئ ببه ستن خو ی کار یکی گه نگه، چونکه له وشه کو لینه وه کاری ههر که سیکنیه و ته و که سه ی که ببه وئ له وشه کانی کوردی بکو لینه وه ته بی له باری: مور فولوژی و فونولوژی و لیکسیکولوژی و ئورتوگرافی به وه شاره زایی و ههروه ها ته بی شاره زای زمانه کانی کو ئی ئیرانی وه کوو: ئاو یستا و پارسی کو ئ و په هله وی و ته نانه ت سانسکریتیش بی تا بنج و بناوان و ره چه له که ی زمانه که ی خو ی بو ده رکه وئ، ههروه ها ته بی به زمانی عه ره بی و تورکیش ئاشنا به تی ییکی ره به قی هه بی، له وهش بگه ر پین ته و که سه ی که له زمانی کوردی بکو لینه وه ته بی شاره زاییکی ته و اووی له میژوو و ته فسانه و میتولوژیای

کۆن هه بێ تا بتوانی بنچینهی وشه کان ده رخا و به شیوه ییکی زانستی لیکتی
بداتهوه.

۲- مامۆستا هه ژار له سه ره نای فه ره ننگه که یا نوو سیویه تی که له سینزه
سه رچاوه ی جوړ به جوړ که لکی وه رگر تووه که چی واش نیه و به لکوو
زۆر به ی وشه کانی هه ر له فه ره ننگی خال وه رگر تووه و نه یشتوانیوه
ولتا کانی به دروستی وه رگر پته سه ر زمانی فارسی و تووشی هه له ییکی
زۆر بووه و له گه ل ته وه ش دا گه لێ وشه ی له فه ره ننگۆ کی په راوه ی پیاوه
به ناو بانگه کانی یاری وه کوو: «ئادی، ئانه، ئه ندو، ئه ندیش، شه وگار،
ئیرمان» وه رگر تووه که چی ناوی سه رچاوه که ی نه نوو سیوه چونکه شه و
وشانه له هه یچ فه ره ننگیک دانه هاتووه و هه ر له ناو هونراوی هه ونه رانی
یاری دا پار تیز راوه.

۳- گه لێ وشه ی فارسی و عه ره بی و تورکی و فه ره نسه وی و ئینگیزی
که له ناو فه ره ننگه کانی تریش دا هاتووه هه ر به ناوی وشه ی کوردی
هه یناویه به بێ ته وه ی نیشانه ئیک له سه ر یان دانێ و خوینه ر تی گه ئینی که ته و
وشه په یوه ندی به چ زمانیکه وه هه یه و و بستوو به تی ئه مانه بسه پینته سه ر
کورد، وه کوو ته م وشه فارسی یانه که دیاره کورد که متر ته و وشانه به کار
ئه هینی و به رانه ره که شیان هه ر له مێژوه له کوردی دا هه یه که ئیمه
هه ندی له و وشانه ته خه یه نه پێش چاو: «ئابخانه: آبخانه - ئابداری: آبدار -
ئابدارباشی - آبدارباشی - ئابداریخانه: آبدارخانه - ئابدوزهک: آبدزهک
ئاب و تاب: آب و تاب - ئاته شبازی: آتشیازی - ئاته شخانه: آتشیخانه -
ئاته شی: آتشی - ئاجیل: آجیل - ئاخوند: آخوند - ئاراسته: آراسته -
ئارایش: آرایش - ئازینه: آژینه - ئاسایش: آسایش - ئاشپهز: آشپز -

ئاشپەزخانە: آشپزخانه - ئاشپەزى: آشپزی - ئالوچە: آلوجه - ئالوودە:
 آلوده - ئاوباز: آبباز - ئايشا: ايشان - ئەختە: اخته - ئەخم: اخم - ئەرزان:
 ارزان - ئەشقىمە: شكمبه - ئەيختە: اخته - ئەقتادە: افتاده - ئەسك: عكس
 وەياگەلى: وشەى توركى هېناوہ كە بەبى ئەوہ نېشانە ئېكيان بۇ دانى،
 وەيا بەرانبەرە كانيان لە كوردى دا بنووسى و پېشانى بىدا كە كورد بەرابەرى
 ئەو وشانەى هەيە و ھەروا بە ناوى وشەى كوردى بەوہ نووسىوہ كە
 ئەوالىرەدا ھەندى لە وشانە بۇ نمونە دېنين: «ئاتە گك ateq: داوینى
 كەواو كورتەك ئاتى ati: زىر - ئاچخ acix: پەنگى كال - ئاچەر
 acer: كليل - ئاخا axa: گەورە - ئارا ara: نيوان، دوستى -
 ئارخايان arxayan: دلىنا - ئاغا axa: گەورە، سەرۆك ئاغزە
 axza: بنگەجگەرە - ئالش وېرش alis weris: سەودا ماملە -
 ئالشت alist: سەودا - ئولاغ ulax: كەر، گوئى درىژ - ئولكە
 ulke: مەلبەند - ئەتەك etek: داوین - ئەسكەمىل eskemil:
 سەندەلى - ئەياغ eyax: گەند، خراب - ئېش is: كار.
 وەياگەلى: وشەى عەرەبى هېناوہ كە لە كوردى دا شكىتراون و
 ھەلگەراون و پەنگ و بۇنى كوردىان بۇ خۇبان پەيدا كەردووە كە ئەوا
 لىرەدا ھەندىكيان دېنم و عەرەبىە كانى ئەنووسم تاراستەقىنە بۇ ھەموو
 خوينەرىكى كورد پروون بېتەوہ: «ئاپۆ: عم - ئاتاج: احتياج - ئارەق: عرق -
 ئازەب - عزب - ئازىز: عزيز - ئازا: اعضاء - ئازىبەت: عزا - ئازدا: اجداد -
 ئاسار: آثار - ئاشق: عاشق - ئاقل: عاقل - ئاقووت: ياقووت - ئاقىدە: عقيدە
 - ئاقىق = عقيق - ئاكابىر: اكابر - ئالقە: حلقة - ئالەم: عالم - ئام - عم - ئامك:
 عمە - ئەبلەق: ابلق - ئەجنە: جن - ئەشق: عشق - ئەقل: عقل - ئومەت: امت -

ئه لحه د: لحد، ئه لقه، حلقه، ئه نجه ل: اجل، ئيشاعه: شايعه، ئيره قان: يرقان.

وه يا ئهم وشه عه ره بيانه ي هيناوه كه ههروه كوو خو ي نووسيوه و به كوردي زانيويه و هيچ چه شنه نيشانه يكي بو دانه ناوه تا خو يته ر وشه بيگانه كان له كوردي جيا كاته وه: «ئاخر: آخر - ئاخروته: آخرت - ئادم: آدم - ئافهت: آفت - ئايهت: آيت - ئه بله ق: ابلق - ئه به د: ابد - ئه به دي: ابدي - ئه جر: اجر - ئه جزا: اجزا - ئه تراف: اطراف - ئه تر: افر - ئه جهل: اجل - ئه حوال: احوال - ئه خبار: اخبار - ئه ده بيات: ادبيات - ئه ركان: اركان - ئه زه ل: ازل - ئه زه لي: ازلي - ئه سل: اصل - ئه سه له حه: اسله حه - ئه سمه ر: اسمر - ئه سير: اسير - ئه شقيا: اشقيا - ئه شكال: اشكال - ئه لعمان: الآن - ئه ماما: اما - ئه مانهت: امانت - ئه مير: امير - ئه مين: امين - ئه نعم: انعام - ئيفترا: افتراء - ئيخلاص: اخلاص - ئيقليم: اقليم - ئيقناع: اقناع - ئيكمال: اكمال - ئيقبال: اقبال - ئيلتفات: التفات - ئيمان: امام - ئيمان: ايمان - ئيمتيحان: امتحان.

وه يا ئهم وشه فه ره نسه ويانه كه له فه ره ههنگه كه يا هيناوه به يي ئه وه به وشه ي بيگانه دا يانني و بنه ره ته كه ي بنووس ي تا خو يته ر بو ي ده ر كه وي ئه و وشانه په يوه نديان به چ زمانيكه وه هه به: ئابوونمان: abonnement - ئابوونه: abonne - ئازان: agent - ئاتيك: entiguous.

٤- واتاي گه لي وشه ي به هه له نووسيوه بو وينه: ئابده ستخانه كه وشه يكي فارسي به و له فه ره ههنگه كاني فارسي دا هاتوه به كوردي داويه ته قه له م كه چي له كوردي دا ئاوده ستي يي ئه لين و مانا كه شي به فارسي (دستشويي) نووسيوه كه ئه و شوينه به ده ست و پلي تيا ئه شو رن، وه با له واتاي: ئابرو بردن دا نووسيوه رووسيا كردن واته: روورده ش

کردن، وه یا ئاخافتن که چاوگی ساده به و به واتای دووان و قسه کردنه؛ به مانای وت و ویتز هیناویه، وه یا ئابرو و تکان که چاوگی تیکه لآوه به واتای ریسوایی هیناویه، گهرچی ریسوایی شه و مانایه نیه که چی له باری ریژمانیش به ره می چاوگه واته (حاصلی مه صده ره)، وه یا چه سپی به واتای چه سپاندن هیناوه که له م چه شنه هه لانه له فهره ننگه که یازوره.

۵- له باری ریژمانی یه وه له فهره ننگه که یا گه لئی هه له ی زلزله که ویتته به رچا و بو وینه: ئابرو و تکانو که (صفه تی مه فغوولی) به و به واتای که سیکه که ئابرووی چووین نووسیویه رووسیایه واته: پورپه ش، وه یا ئات که نیشانه و ئامرازی گه له وه دوای ناوه وه دیت وه کوو: دیهات واته: دیکان و باغات واته: باغه کان نووسیویه په سه ونده، وه یا ئاخافتن که چاوگی ساده به و به واتای دووانه که چی به واتای وت و ویتز هیناویه، وه یا ئازنی که به واتای مه له به به واتای مه له وانی هیناویه که چی مه له وان شه که سه به که مه له بزانی و مه له وانی کاری مه له وان، وه یا ئازوتن که چاوگی ساده به به واتای لیخورینه که چی به واتای لیخور هیناویه، وه یا ئاوقا که ناوی تیکه لآوه له دوو وشه ی ئاوقا پیک هاتوو و به واتای ئاوقه ده، نووسیویه تیکه له بوون و کردوو به به چاوگی تیکه لآوو که چی مانای وشه که شی نادا، وه یا ئه ژمار که به واتای ژماره به نووسیویه ژماردن، وه یا ئه سپاردن که چاوگی ساده به وه له په هله ویدا شه په سپارته نه و به واتای سپاردنه واتا که ی نووسیویه پاسپارده و پاسپاردن، وه یا ئه فروز که له په هله وی دا ئه فروچ afroch به واتای رووناکیی به به واتای فریدان هیناویه و کردوو به به چاوگی تیکه لآوو و شه مانایه ش نادا، وه یا ئه نجن که شتی زور وردو پارچه پارچه کراوه نووسیویه ورد کردن و جنین که یه که می چاوگی

تیکه لاوه و دووه می چاوگی ساده به.

۶- هه ره ها له فهره ننگه که باگه لی هه له ی زلزل ته که ویته بهرچاو که
مرو ناتوانی چاوی لی بیوشی وه کو: تابورر که به واتای پاشه که و نه
نوسویوه تابورو، وه یا تابدوزه که وشه تیکه فارسی به و به واتای چه شنه
کولله تیکه قاوه بی ره ننگه، به واتای فیچقه هیناویه، فیچقه لوله تیکه که
تاو غره بدها، وه یا تاخلیف که مانگی خاکه لیوه به واتای درو و ده له سه
هیناویه، وه یا تادار که شه شهمین مانگی سالی سوربانی به که چی به هه و هل
مانگی به هار دایناوه، وه یا تازاله که لاسی وشکه و بووی گاو مانگابه به
واتای سووته مهنی هیناویه، وه یا تاموش که به واتای خاموش و بی ده ننگه و
له په هله وی دا توشیته toshita به به مانای تارام هیناویه، وه یا تامیار که
که له په هله وی دا هم که تار hamktara ، ه و به واتای هاوکاره
نوسویوه هه وال که چی هه وال به واتای هاوهل و دوست و هاوده مه،
وه یا تاوار که وشه تیکه فارسی به و به واتای مالیکه که خاپور و کاول
بوویی که چی به ناوی وشه تیکه کوردی هیناویه و به مانای دارو به ردی
خانوی زوخاو نوسویوه وه یا تاور په رست که ته و که سه به که تاور
په رستی به مانای زهرده شتی هیناویه، وه یا تاوز که به واتای تاوه زو
ژیری به به مانای فام و هوش هیناویه، وه یا تاومال که به واتای دراوسی به
وله په هله وی دا هم ویمانند hamwimand ، نوسویوه هاوبه ش،
وه یا تاومل که به واتای هاومله نوسویوه دهسته ملان، وه یا تاو و تامی به
واتای چیشتی پازاو هیناوه، وه یا تسیار که وشه تیکه لوری به و به واتای
هه لگیرانه وی زه وی به که چی به واتای که ندنی زه وی نوسویوه، وه یا
توین که وشه تیکه تورکی به و به واتای گمه و باری به به واتای فرو قیل

هیناویه، وه یا ته گریجه که چه پکه موری سه‌ری ئافره‌ته و به لاجانگیه‌وه
 شوپر ته‌بیته‌وه که چی به واتای زولف و بسک هیناویه، وه یا ته گریجه‌برینی
 به واتای په‌لکه‌برین هیناوه که چی ته گریجه، په‌لکه‌نیه، وه یا ته‌مسهر و
 ته‌مساری به واتای ئیمسال نووسیه، وه یا ئۆبه‌ی به مانای کۆمه‌لیک
 ره‌شمال پیکه‌وه هیناوه که چی ئۆبه وشه‌ئیکه تورکی به و به واتای
 خپوه‌ته، وه یا گه‌لی ناوی وه کوو ئوسب واته یووسف، ئامه واته:
 ته‌مانوللا، یا ئامینه که ناون به ناوی وشه‌ی کوردی هیناوه.

هیوا دارم که خوینهرانی به‌رپرۆ هیزا ره‌خنه‌کانم به دلێکی فراوانه‌وه
 وه‌رگرن و ته‌مه‌بیته‌هوی ته‌وه که له‌ داهاتوودا ته‌واوی فهره‌نگه‌کانی
 کوردی هه‌لاویژن و وپژاری که‌ن و فهره‌نگیکی زانستی و بی‌هه‌له
 دابریژن تا هه‌موو که‌لک و سوودی ئی وه‌رگرن، جا خوینهری
 خوشه‌ویست ره‌نگه‌منیش هه‌له‌م کردیی چونکه هه‌ر خوا
 خوی هه‌له‌ناکا □

ره خنه... وا خانوسری؟

ئیراهیم ئیسماعیل

گۆفاری گزنگ ژماره (۱) مانگی / ۱۲ ی ۱۹۹۳

كاك صدیق بوره كه یی ره خنه ی به ریز تانم له مهر فهره نگی ماموستا
هه ژار ویژه وان و نوسه ری به توانای کورد خوینده وه.

هه روهك له رسته ی دوایی و تاره كه دا نوسیوته: (جا خوینده ری
خوشه ویست ره نگی منیش هه له م کردیی، چونکه هه ر خوا خوی هه له
ناکا)، به داخه وه ده لیم تووشی هه له بوون. له وانه یه هه ندیک له
ره خنه کانتان له جی ی خوی بی، به لام هه ر هه مووی وانیه که نوسیوتانه.
۱- له سه ره تای و تاره که تاندا کورته باسیک تان هیتاوه له سه ر سیژووی
نوسینه وه ی فهره نگی له ناو کورد دا. ثم کورته باسه خوبه خو درده خا
که هیشتا زانستی فهره نگی نوسینه وه لای ئیمه ی کورد زور ساوایه. به
هوی پیشکه و تنی مروف له م سه رده مه دا گه لی ووشه ی تر زیاد بوون و
ناکری وازیان لی بهینی و وه رگیرانیشیان کاریکی زور ته سته مه و ناکری.
ئه وانه ی چهنده ها سال پیش ئیستا فهره نگیان نوسیته وه ره نجیکی
زوریان دیوه و به دریزایی سالانی ته مه نی خویمان خه ریکی بوون.
ئه و جاش ناکری بلین بی هه له ن و له هه مو و رویکه وه ده کری باو هریان پی
بکه یین و له سواری و هه رگیران سویدیان لی و هه رگرین. ماموستای
خوالیخو شبو و له چهنه جیگه به کدا له و تاره ی که له پیشه کی فهره نگیه دا
هاتوو به راشکاوی باسی که مو کوری فهره نگی که ی خوی کردوه و
ته نانه ت له لاپره (سی) دیری (۳) ده لی: (به هومیدم ئه و که سانه ی له دوا
روژا فهره نگی کوردی به کوردی واته کوزو ریک تر ده نوسن، له م کاره
نه به گه ی منیش، که م و بی شیک سود و به هره هه لکرینن، خودا یاری). لیره دا
ماموستا به گیانی له خوبوردنه وه سه ره رای ثم هه مو و ره نجه ی که له م
پیناوه بینویه تی، کاره که ی خوی به (نه به گه) واته (شرو خو نه گرتوو)

داناوه. بویه بهر له هه موو شتيك ره خنه تان لی ده گرم و ده لیم:

ئهمه ئه و پهری بی و یژدانی به که ئهم بهر هه مه به نرخه تان هیناوه ته سهر
هیچ و له زور جیگاش دانهك ره خنه تان گرتووه، بهلكو هه ره شه تان
کردووه. ره خنه نووسین شیوهی خوی هه به. نه ده بوو له ئاست ماموستا
هه ژار که به راستی شوین په نجهی له گوره پانی و یژه و ئه ددی کوردی دا
دیاره و ئاستی ئه و نده بهرزه که هی وهك به ریزان ده بی خوتان به قوتابی
ئهو یزانن، بهم چه شنه هه ره شهی بکه نه سهر. له گه لئان دام له لیک دانه وهی
هه نندیک و وشه، ماموستا به هه له دا چوووه و ره خنه ش ره وایه. به لام ئه وهی
پیشه کی به که ی ئهم فهره نگی به وردی خویند بیته وه ماموستا، له م
باره یسه وه ده لین: (خوم که له وشه به کم نه ده زانی و ده گه رام و اتا که ی
بدوزمه وه. دوا ی ئه وه ی سودم لی و ورده گرت له شوینیکا دم نو سیه وه بو
ئه وه ی فهراموشیان نه که م، تا وای لی هات بوون به زور. پیم ره وانه بوو
بیان فووتینم. ربکم خستن و به سهریان دا چووومه وه و سه بری چه ند
فهره نگیکی تربشم کرد و چه ند وشه به کم بو زیاد کردن. بهلكو بیته
سهر مایه یك بو ئه وانه ی له دوا روزدا فهره ننگ ده نوسنه وه).

ئهم چه ند دیره ی سهره وه جاریکی تر ده سه لمینی که ئهم فهره ننگ
به ره مه سی یادداشته کانی ماموستا به. کاک صدیق خو ئه گه ره بنانه بورینه
هیچی تیدا نه بی پرسیاریکان لی ده که م. ئایا ماموستا ئهم یادداشته نه ی که
نوسیوو یه وه لای خوی، بفه و تابوانه باشتر بوو یا خود چاپ کرا بو وایه؟
مسوگه ر ریگی دووه م باشتره. وانه یه؟

(۲) راست کردنی لهنگی و چه وتی به کانی ریزمانی کوردی نه ئهرکی من و
تویه و نه ئهرکی ماموستا هه ژاریش به ته نی. وه کو له ناو هه موو گه لان ی

جیهاندا باوه به تایبتهی مواتهی خاوهنی ریزمانیکی پاراو و زانستیانهن. ثم هرکه ده کهویته مستی کوریک یا نه نجومه نیک یا هر شتیکی ترکه ناوی لی دهنین که پیک هاتبن له زمان ناس و ویژه وان و ماموستا کانی بلیمهت له زماندا. بو موهی که دواي و توویژیکی تیرو تهسهل وه کو یاسا بریاری له سر بدهن و ده زگا کانی په رورده و راگه یاندنیش به کاریان بینن له پیناو چه سپاندنیان له ناو کومه لدا.

جا ثم هه له کهی بو کورد ره خساوه؟ تا ثم گرنگی به به جی بگه یینی، بو به ده لیم موهی له بواری ریزمانی به وه له فهره نگی ماموستادا هاتووه و دک نویینی (و) له جیاتی (وو) ره وانگهی تایبتهی ماموستابه. هر وه ک چون خوتان له و باوه ره دان که وا پیویسته به (وو) بنوسری. تایا تیوه ده توانن ثم بو چوونهی خوتان به (وو) بسه بینن؟ نا. به لام خو ده توانن بلاوی بگه نه وه. ماموستاش هر موهوندهی کردووه و زیاتر نه.

۲) له وتاره که تاندا باسی موهه تان کردووه که وا ماموستا سودی له هندیک وشهی فارسی یان عهره بی یا خود تورکی وه رگرتووه. وه ده ست نیشانی موهشی نه کردووه که ثم ووشه به له چ زمانیکه وه هاتووه. موهی بو ووشه کانی فارسی کردووه، به پیتی (ف) ناماژهی بو کردووه. موه له لایه ک و له لایه کی تر کاکسی برا زور له زمانی گه لان به وه ده وله مهنده که خویان گیرودهی بیرو بو چوونی تهسکی نه ته وایه تی نه کردووه و ناسیونالیستانه بیریان نه کردووه و سودیان له ووشهی بیانی وه رگرتووه ثم ووشانه ئیستانه به شیکه له زمانه که بان. بو ته گهر ووشهی عهره بی له زمانی فارسی که ئیستانه به کاردیت هه لگرن، چی له زمانی فارسیدا ده مینی؟ له حاله نیک دا که ویژه و موهی فارسی به کیک له به هیزترین و

پاراوترین زمانه کانی جیهانه و ژماره‌ی به‌رهمه‌کانی روشنبیری فارسی له
روژنامه و گوڤارو پهرتوکی جوراوجور ئهم راستیه ده‌گه‌ینی. کابرای
لادیی کوردستان که چاک و چونی له گهل ده‌که‌ی له وولامدا ده‌لی:

خوا عافوتان کا. بی مه‌زه‌رت بی. ده‌ش بینین (عافو) ههمان (عفو)ی
عه‌ره‌بی به و (مه‌زه‌رت) یش له (ضرر)ی عه‌ره‌بی یه‌وه هاتووه و
توزیک‌ه‌روده‌ستی شکاندراره. ئه‌و ووشانه‌ی که ماموستا له فهره‌نگه‌که‌دا
مانای بو هیناوه له ههر زمانیک‌هاتین ئیستا کوردینه و خه‌لکی کوردستان
سودبان لی وهرده‌گری و ئه‌ده‌بی کوردی پیش په‌نجا سالیس وا
نووسراوه‌ته‌وه.

هيوام وایه له‌مه‌ودوا نووسه‌ریکی وه‌کو به‌ریزتان به‌توانا به‌م جوره
ره‌خنه له‌نووسینی خه‌لکی تر نه‌گرن و توزیک‌لی وردبته‌وه، له‌گهل ریزو
سوپاسی بی پایانم دا. □

**جیوازی
نیوان
راختنه و
هیرش**

عه بدولره حمان پاشا

* گۆفاری (سپیده) ژماره ۳ و ۴ پاییزی ۱۹۹۳

* رۆژنامه‌ی برابته‌تی ژماره ۸۶۵ له ۱۹۹۴/۲/۵

● له وتاریکدا که له گوڤاری "ئاوینه" ژماره (۱۲) دا بلاو کرایه وه به ناوی (ره خنه له سهر ههنبانه بورینه) کاک سدیق بوره که یی هیرشیکي زالمانه ی بردوته سهر ماموستا هه ژارو فهره ننگه که ی ماموستا هه ژار. له سهره تادا، بوره که یی وتاره که ی به پیشه که یه کی دورو دریژ دهست پی ده کاو ده لی:

زمانی کوردی ئیستا داگری پینج زاراوه به که بریتین له کرمانجی باکوری، کرمانجی باشوری و گورانی و لوری و له کی که ههر کام له م زاراوانه چهند لکیان لی جیا ئه بیته وه له راستیدا که سیک که بیهوی فهره ننگی کوردی بنووسی، ئه بی ئه م پینج زاراوه به ته وای بزانی تا بتوانی هه موو وشه کانی ئه م زاراوانه کوکاته وه و له فهره ننگه که یا بینووسی و جگه له وهش ئه بی ئاشنایه تییکی ره به قی به سهر زمانه کانی ئاو یستایی و په هله وی و فارسی و تورکی و عهره بیش دا هه بی تا وشه ره سه نه کانی کوردی به ته وای بناسی و تووشی هه له نه بی ههر وه ها ده لی: ... ئه و که سه ی که بیهوی له وشه کانی کوردی بکولیته وه ئه بی له باره ی: مورفولوژی و فونولوژی و لیکسیکولوژی و ئور توگرافیه وه شاره زایی و ههروه ها ئه بی شاره زای زمانه کانی کونی ئیرانی وه کو: ئاو یستا و پارسی کون و په هله وی و ته نانهت سانسکریتیش بی... و ئه بی شاره زاییکی ته وای له میژوو و ئه فسانه و میتولوژیای کون هه بی.

هه موومان ئه زانی که قسه کانی بوره که یی راستن، به لام واپی ده چی بوره که یی نازانی ئه م باسه باسی زمانی کوردیه و باسی ئالمانی یا خود ئینگیزی نی یه، ئه گینا که س هه به نه زانی که زمانی کوردی زمانیکی ساوا به و تا ئیستا ملله تی کورد - سهره رای هه موو بارو دوخیک توانیوه تی

به دریژی میژوو، ته نانهت به قسهی زاره کی زمانی خوی له دهست نه دا
وهك چون بهر بهر ه کانی لیبیا و قوبتیه کانی میسر زمانه کاتیان په رت و فه نا
بوون سه ره رای هم مو و نهو ده سه لاته رامیار بیهی که له ده ستیاندا بوو به
په چه وانهی ملله تی کورد.

که س هه به نه زانی که زمانی کوردی - له ههنگاوی به که مدا - ته نانهت
په ویستی به کو کر دنه وه هه به بهر له وهی له ناو به جیت؟؟

دوای نه وهش کیمان هه به هم موو زار وه کانی زمانی کوردی بزانی له گهل
زمانی عه ره بی و فارسی و تورکی و په هله وی و پارسی کون و ئافیس تا و
سه نسکریتی، جگه له زانستی مور فولوژی و لیکسیکولوژی و ئور توگرافی
و میژوو و نه فسانه و میتولوژی کون تا بتوانی فه ره هنگیک بنووسی به دلی
سدیق بوره که بی بیت!؟

هه لیهت نه مه مو حاله، که وایی، نه بی - به گویره ی داخو زای بوره که بی -
دهست له هم موو شتیک بهر ده بن و هه یچ کاریک نه که بن و ناییت زمانه که مان
کو که ی نه وه و دار یژینه سه ر کاغز!؟

بوره که بی سه ره رای نه وهی که ده لی:

... له م دوایه داگه لی فه ره هنگی کوردی له لایه ن نوو سه رانی کورده وه
چاپ و بلاو بو ته وه و هه ر چه نه نه م فه ره هنگانه که م و کور بیان تیدا
نه بینری، به لام هم موو نهو فه ره هنگانه تویشو و به رهن بو دواروژی
خوبنده وارانگی گه لی کورد.

که چی رازی نیه فه ره هنگه که ی هه نیه نه بورینهش به کیك بیت له م
فه ره هنگانه ی که (تویشو و به رهن بو دواروژی خوبنده وارانگی گه لی
کورد) سه رنج بدن بوره که بی له م باره به وه چی ده لی:

(... له راستیدا فەرهنگه که ی - مامۆستا هه ژار - له سه ره هه له دامه زراوه، که واته زیانی فەرهنگه که له سوودی زورتره) ئیستاش با بزاین بوره که یی چون گه یشته ئه م قه ناعه ته و له سه رج بناغه یه ک بریاری دا که (زیانی فەرهنگه که له سوودی زورتره) بوره که یی له شوینیک له وتاره که ییدا ده لی:

... جامن له م وتاره دا هه ره له سه ره پیتی ئه لفی فەرهنگه که ئه کولمه وه و هه له کانی ئه خه مه پیش چاو "....." چونکه لیکولینه وه له ته واوی فەرهنگه که وده سستیشان کردنی هه له کانی پیوستی به نووسینی په ره توکیکی گه وره و کاتیکی زور هه یه.

ئه گه ره بوره که یی خوی به دلسوزی زمانی کوردی بزانی (نووسینی په ره توکیکی گه وره) - که تیدا هه له کانی هه نبانه بورینه به ره چاو ده خات و راستیان ده کاته وه - ئه رکی خوی ته ی و هه ره ئه م په ره توکه له گه له فەرهنگی هه نبانه بورینه ده بنه سه ره چاوه ییکی گرنگ بو فەرهنگیکی پاراوه و به سوود بو ئاینده ی ملله تی کورد.

ئه وه ی راسته، بوره که یی ئه م کاره ی - به گویره ی مه رجه کانی خوی - پی ی نا کری چونکه نه ک ته نانه ت ئه وه موو زمانه بیگانه و کونانه نازانی بگه ره زاروه کوردیه کانیش باش نازانی نه مازه کرمانجی باکور، ئه گینا وشه ی ئاپو که وه شه یه کی "زازا" ی په به واتای (مام) ه* و کرمانجه کانی خوراسانیش به کاری دین، به عه ره یی دای نه ده نا و وشه ی "سار" که واتای (سال) به هه له دای نه ده نا چونکه شاری هه ولیر و ره واندز و ئه وه دورا پشته پیتی "ل" به "ر" ده گورنه وه، بو نمونه (مال، دوکه له، لال، خال) ده که نه (مار، دوکه ره، لار، خار) یا خود وشه ی "ئوین" که راسته له زمانی

تورکی دا واتای (گه مه و یاری) یه بهلام له کوردیدا به واتای فروفیل به
کاردیت و ثم دیارده یه ش له هموو زمانانی جیهاندا هه به به تایبته
زمانی فارسی که چهن دین وشه ی عه ره بی تیدایه واتای تریان هه به له
فارسیدا وهك وشه ی (اتفاقا) که واتایه که ی له فارسیدا به پیچه وانیه
عه ره بیه که یه!!

بوره که یی دهلی:

ماموستا هه ژار له سه ره تای فه ره ننگه که یا نووسیویه تی که له سیزده
سه رچاوه ی جور به جور که لکی وه رگرتوو که چی واش نییه و به لکو
زور به ی وشه کانی هه ره له فه ره ننگی خال وه ری گرتوو...
یا خود که دهلی: (که واته زیانی فه ره ننگه که ی له سوودی زور تره).

نازانم بوره که یی چون گه بشته ثم بریاره، ته گه ره وهك خوی دهلی (من
له م و تاره دا ته نها له سه ر پیتی ته لفی فه ره ننگه که ته کولمه وه) که ته نها
ده کا "۳۴" لاپه ره که چی هه نبانه بورینه (۱۰۳۴) لاپه ره به جگه له (۳۴)
لاپه ره ی پیشه کی!!

یان دهلی:

(وشه ی ئازوتن به واتای لیخورینه که چی - ماموستا هه ژار - به واتای
لیخور هیناویه تی).

ئیمه ش ده لیلین باکاک بوره که یی جار یکی تر سه یری واتای وشه که بکات په
لاپه ره (۶) تا بوی رون بیته وه که مام هه ژاریش هه ر وای نووسیوه!!
بوره که یی له شوینیکی تر دا نووسیویه تی:

... به لام هه نبانه بورینه وه کو خوی - ماموستا هه ژار - ده ری بریوه هه موو
وشه یه کی کوردی تیدا ده ست ناکه وی و خوینهر ته گه ر بو په یدا کردنی

وشه ییکی کوردی پهنا بو شه فهره ننگه ببا یارمه تییکی وای ناداو
واتا کانشی به دلوه نانووسی و...

دور نییه خوینه ران وا تیگهن که تم قسانه هی ماموستا هه ژارن کهچی
تهوهی په یوهندی به مام هه ژاره وه هه به له م قسانه ی سه ره وه ته نه ا تم
رسته به (هه نبانه بورینه هه موو وشه به کی کوردی تیدا ده ست ناکه وی)
ته مهش زور راسته و هیچ فهره ننگیک نییه هه موو وشه ییکی تیدایی. به لام
وا دیاره مه بهستی بوره که بی له تیکهل کردنی رسته ی ماموستا هه ژار له
گهل قسه ی خوی ته نه ا شیواندنه ته گینا هه رچ نه بی و ته گه رسته که ی مام
هه ژاری له ناو دوو که وانیشی دانه نابا نه ده با "و"ی عه تفی له پال دانابا!!
له کوتایی دا ده لیم:

دروسته هه نبانه - وه که هه موو فهره ننگیک که م و کوری تیدایه به لام
جیاوازییه کی زوریش له نیوان هیرش و ره خنه هه به !!

په راوینز

- ۱- فهره ننگی خال به رگی به که م ل ۴۰
- ۲- وا دیاره هیرش پیشه ی هه میشه یی بوره که بی به، بهر له ماموستا هه ژار،
خوالیخوشبو نه وره نگیش - دوا ی مردنی - دو چاری تیره کانی بوره که بی
بیو (بروانه گو فاری ئاوبینه ژماره ۴ لا پهره ۳۰)

نه وگفتانه‌ی
به هاسانی
نه خوینده‌واران
تی نه گهن؟!!

● م. خوسره‌وی

گوفاری ثابینه ژماره ۱۴ و ۱۵

تۆ به شوانىك كه هه رنه زانى خویندن بهرى به كوی وه یسه، قه له م بیژی،
ئه زانی مه به ست چیه، به لام بیژه پیتووس، داخوالیت ناپرسی پیتووس
چیه؟ هه زاران وشه ی وهك قه له م واله ناو كوردا بوونه مال كه هه موو
كات، به سهر زارانه وهن و بی ئه وان زوانه كه مان بی پۆ ده بی.

پیش له هه موو شتیك ئه بی بوتری كه هه لسه نگاندن به ره ه می کاری
هونه ران و زانایان، له باری چۆنه تی کاره كه یانه وه، نهك هه ر ماف، به لكو
ئه رکی سهر شانی خاوه ن بیرو رایانی كۆمه له.

هه لسه نگاندن و ره خنه گرتن ئه بیته هۆی وه پیش كه وتن و سهر كه وتنی
كۆمه ل، چوونكه، ره خنه گر، به پیشان دانی لایه نه لاوازو به هیزه كانی
دیارده فهره نگیه كان، له لایه كه وه. به دی هینه ری دیارده كه، سه باره ت
به خاله كزو لاوازه كانی کاره كه ی ئاگادار ئه كاو له لایه کی دیکه شه وه،
وهك چرایك ریگای تاریك بۆ خوینه ران و بۆ خه لك روون ئه كاته وه.

هه ر به م هۆیه به كه له كۆمه لانی پیشكه وتوو، ره خنه گران و ئه و

روشنییرانهی که ئەم کاره قورس و گرانه یان وه ئەستۆ گرتووه له نیوان
کۆمەڵدا جینگاییکى بەرزو تایه تیان هه به .
دیاره که ئەرک و کارێکی وه هاگرنگ، شتیک نیه که ههر که سیگ توانایی
ئه نجامی هه بێ .

ره خنه گر ئەبێ له باری زانستیه وه مروفیکى به دهسه لات و زاناو له
بارى ئەخلاقى به وه ئینسانیکى شیاوو دل پاک بێ و له دل ره شی و دزایه تی
خۆی پیاو بێ . به داخه وه ره خنه که ی ریزدار بوو ره که یی له باری زانستی ؛
شیاووی مروفیکى خاوه ن بێرو هزر نه بوو . ئەو له ره خنه که پیداله لایى که وه
کۆشاوه تا به سووک و بێ نرخ پیشاندانی هه نبانه بوو رینه و چاوانو و قاندى له
ناساندنی راسته قینهی نووسه ره که ی، پله و پایه ی هه ژاری نه مر بێینه
خواره وه وه له لاییکى دى، ويستوویه راده ی پله ی زانیاری خۆی به
خوینەر راگه ی بێ ، بێ ئەوه ی که بێرکاته وه کوردی و تهنی په له هه وریک به
ئاسمانی وه به و سووک نوواندنی پیاوه گه وه ره کان به تایبه ت له چال
ده ره هینان، کاری زانیان تیه، بهر له مه که له باری زانستیه وه باسی ره خنه که
بکه ین، له باری ئەخلاقى شی ئە که ینه وه تابزاین له راسته قینه دا ويستو
هه لوئستی ره خنه گر له نووسینی ره خنه که چی بووه و بچیه .

له پاراگرافى ٤دا ره خنه گر نووسویه: «گه لێک له زانیان و نووسه رانی
کورد وه کوو توفیق وه هه ی و قه ناتى کوردو و خال و گى وى موکریانی و
مه ردوخ و... و گه لێکی تر، له فه ره نگ نسووسى دا هه نگاویان
هه لگر تووه و زۆربه ی وشه کانی کوردیان کۆ کردو ته وه و پيوسته له سه ر
ئه وکه سانه ی که فه ره نگ ئە نووسن هه ر له ریبی ئەم زانیانه وه بوون...»
ئه مه له کاتیکه که ره خنه گر له پاراگرافیک ژوورتر، و اتا له پاراگرافى

۳۲ فەر موویە تی: «ئەلبەت لە ناو کورددا تا ئیستا هیچ چەشنە فەرھەنگیکى کوردی زانستی نە نووسراوە، بە جۆری کە ئامرازو پېشبەندو پاشبەندو... تېدا پېشان بەردی».

بە داخەوہ رەخنە گری بەرئیز، بۆ خویشی نازانى چى ئەلى. ئەو لە لایى کەوہ لە پاراگرافى ۳۲ ئیژى «تا ئیستا هیچ چەشنە فەرھەنگیکى کوردی زانستی نە نووسراوە» و لایىکى تر، لە پاراگرافى ۳۱ دەلى: «پۆیستە لە سەر ئەو کەسانە کە فەرھەنگ ئە نووسن ھەر لە رىئى ئەم زانایانەوہ برۆن». ئەز باوەر ناکەم کە ھاندا ن بۆدرئیزە پى دان و رۆیشتن لە سەر کارىک نازانستى (غەبرى زانستى) ئاموزگارىکى عاقلانە بى و بەراستى ئەو ئاموزگارى، ئاموزگارىکى بەك جار سەیرە، چونکە، ئە گەر تا ئیستا، وە کوو رەخنە گر دەلى، فەرھەنگیکى کوردی زانستى، نە نووسراوە، خو ديارە کە ئەو فەرھەنگانەیش وا ئەو زانایانە نووسىوانە، زانستى نین. ئەى چۆن ئەبى و پۆیستە کە فەرھەنگ نووسان ھەر لە رىئى ئەوانا

برۆن؟

ئەو دوو مەتلەبە دژى یە کترن و رەخنە گر بۆ خویشى ئەى زانیوہ چى ئیژى، تەنیا وىستوویە ناراستەو خو، بە خوینەرانى رەخنە کە راگە ئینى کە ھەموو، ئەو فەرھەنگانەى کە تا ئیستانووسراون، تەنیا ھەنبانە بۆرینە ئەبى کە ئەخە، ئەوانى تر ھەموو بەخن! ئەلبەت نازانم رەخنە گری بەرئیز چۆن لە بیری چووہ کە بلى، ئەوانە کە لە پېش ھەزار فەرھەنگیان نووسىوہ ھەموویان زمانى بەھلەوى و ئاویستا و سانسکریت و فارسى کۆن و تورکى و عەرەبى یان چاكو باش دەزانى و بە ھەموو زاراوہ کانى کوردیش شارەزا بوونەو بە چەشنیکى رەبەق! وە کوو رەخنە گر خو، بە فۆنۆلۆژى

و مورفولوژی و لیکسیکولوژی و ئورتوگرافی و میتولوژی و ئه فسانه و
میژوو و ههروه ها ده بیان زانستی دیکه شاره زایان هه بووه!

بئی گومان ریزدار بوره که بی ئه زانئی که له نیو خوینته رانی ره خه که
له سه دا دوو که سیش ئه و فهره ننگانه بیان نه دیوه و ره ننگه بو خویشی
ئه وانهی نه دی بیت، به لام ئه وهی که وا ئه و فهره ننگانه دی بیت باش
ئه زانئی که هه بنانه بو رینه له کوئی و فهره ننگی مه رو دخ و گیوی موکریانی و
جگه ر خوین له کوئی و ئه زانئی که نایی هه بنانه بو رینه له گه ئه وانئی تر له
به ک ریزدا دانین.

لئی ره دا پیوسته بوتری که هه ره کله و فهره ننگانه له جی خوی
زور زور له وهی که ره خه گر نووسیوه به نرخترو پر بایه ختن، به لام
ئاشکرایه که کاره که ی هه زار ته و او ترو بوخته تره، چونکه هه زار هه موو
ئه وانهی له بهر ده ست بووه و که م و کۆریه که ی ئه وانئی له پیش چاو
گر تووه و ئه گه چی ره خه گر له پاراگرافی ۱۰ ی ره خه که ی، بوختانی
درۆزنی شی له هه زار داوه، به لام ههروه ها که ئه و زانا نه مره خوی
و نوویه، بو نوو سینی هه بنانه بو رینه له سینزه سه رچاوه که لکی وه رگر تووه و
دیاره که ئه بی له ئه وانئی دیکه ته و او ترو ریک و پیک تر بی. هه ر لیره دا
پیوسته و ئه بی بوتری که ماموستا هه زار له سه ره تای هه بنانه بو رینه به
سینزه سه رچاوه ئامازه ی کردووه، به لام به ریز بو ره که بی له پاراگرافی
۱۰ ی نوو سراوه که ی دا ئه لئی: «واش نیه و به لکو زۆریه ی وشه کانی هه ر له
فهره نگی خال وه رگر تووه و نه یشی توانیوه...» وانا هه زار درۆی
کردووه! بئی گومان ئه گه ره خه گر ئه و شتانه و ههروه ها ئه و بوختانه ی
له کاتی ژبانی هه زاری نه مرگوتبایه که س لۆمه ی نه ده کرد، به لام بوختان

دان به كه سېك كه ده ستي له م دونيا بئ و ه فايه كو تا به له جوانميري به دووره و به كجاريش به دووره.

دياره كه ره خنه گر هيچ كاتيك باوه پري نه ده كرد كه سېك بيت و فەر هه ننگي كي كورد ي بنو سي و كار ه كه ي ئه و به تال كات و په كي بخات. شاياني باسه كه به ريز بوره كه يي له ميژ وه خو ي به نوو سيني فەر هه ننگي كورد ي خهريك كورد وه، به لام له ئه نجامي ئه و كار مدا دام او وه ماندوو بو وه، له دواي بيس، سي سالان، توانيو به ته نيا دوو پيني ئه لف و بي له چاپ بدات. به ريز بوره كه يي ئه لي: «هر ئه مه كه لاواني كورد تيگن ئه و فەر هه ننگه هله ي زوره و نابئ پشتي بي بيه ستن. خو ي كار نيكي گرنگه.» به لي كار نيكي گرنگه هر وه كو و باقي كار ه گرنگه كاني! به راستي له م و ته به باش دياره كه ريز دار بوره كه يي چهند له هه نبانه بوري نه و له هه زار ئالوزو تووره به، ئه گينا كام مروفي به ئينساف، هان داني لاواني كورد بو ئه وه كه نه كه ونه توخني هه نبانه بوري نه، به خزمه تيكي گه و ره دانه ني؟ ئه لي هه نبانه بوري نه گولي دوور ئاوايي به! ره خنه گر ئه لي:

«نووسيني فەر هه ننگ كاري هر كه سېك نيه. كه سي ئه تواني فەر هه ننگي كورد ي بنو سي كه بي جگه له و پينج زارا وه به، شاره زاي نيكي ره به قي به زماني عه ره بي و توركي و فارسي و په هله وي و ئاويستا و سانسكريت و فارسي كون و فارسي ده ري. هه بي و ئاشنايي به ئه فسانه و به ميتولوژي ميژوو بي و ئه و لوژي و مؤزيا نه يش بزاني.»

ئه له بت هه ره كه س چاويكي به فەر هه ننگي ماد كه به ريز بوره كه يي نوو سيويه بخشيني بوي ده ر ئه كه وي، وه نه بي به ريز بوره كه يي هر ئه و زمانانه بزاني و زانستي شي ته نيا بريني بي به وانه كه له ره خنه كه يدا

ئامازەى پىيانىكر دووہ و تسوويہ كە زانىنيان بۇ فەرھەنگ نووس و
 فەرھەنگ نووسى پىويستە، بەلكوو بىجگە لەو چەند زمانە، زمانى
 ئىنگىلىسى و فەرانسە و ئالمانى و رەنگە زۆر زمان و لۆزى و مۆزى دىكەش
 بزانى! من ئەمەم كاتىك بۇ روون بوو كە فەرھەنگى ماد، كەوتە دەستم و
 لەوى بوو كە زانىم بەرپز بۆرە كەپى ئەو سى زامانىشە وە كوو سانسكربت و
 ئاويستا و پەهلەوى دەزانى، چونكە لە ژىرلووسى ھەندى لاپەرە بە
 سەرچاوە ئىنگىلىسى و فەرانسە و ئالمانىە كان ئامازەى كىردووہ و ديارە
 كاتىك، نووسەيك بە سەرچاوە يك ئاشىرە ئە كا بە ماناى ئەو پە كە ئەو
 سەرچاوەى خویندووہ، واما بەرپز بۆرە كەيش دەبى ئەو
 سەرچاوانەى خویندبى.

ئىرەدا ئەم پرسىارە بۇ من ھاتۆتە گلرئى كە بەراستى رىزدار بۆرە كەپى
 ئەم ھەموو زمانانەى وە كوو سانسكربت و پەهلەوى و ئاويستا و فەرانسە و
 ئىنگىلىسى و ئالمانى و ئەو ھەمەكە زانستەى وە كوو فونۇلۆزى و
 ئورتوگرافى و مۆرفۆلۆزى و لىكسىكلۆزى و... لە كۆى و لە كى فىر بووہ؟
 من بۇ خۆم ساھابە كە خەرىكى لىر بوونى زمانى پەهلەوىم و زۆر
 ھەولم داوہ كە كەسىك پەيدا كەم كە بتوانى بەم زمانە پشاخيوى، بەلام
 بەداخوہ نەمتوانبوہ و ھەر ئەو ھەندە توانبوہ لە دواى چەند سال بزائم فلانە
 وشە لە پەهلەوى دا چى بووہ و فېسارە وشە چۆن بووہ و پىم واہ كە بەمە
 ناوترئى پەهلەوى زانى.

ئەو ھەل پەلەى زانىنى يەك زمان ئاخلاقتن بەو زمانە يە، گەر كەسىك نەتوانى بە
 زمانىك قسە بكا، ديارە كە ئەو زمانە نازانى، كە ابوو كاتى كە رەختە گر
 دەلى كەسىك ئەتوانى فەرھەنگى كوردى بنووسى كە ئاشنا بەتى ئىكى

ره به قی به ئاویتساو په هله وی و سانسکریت بیت به مانای شه وه یه که بو
 خوئی شه ئاشنایه تی په تی هه به، ئاشنایه تی ره به قی به زمانیک به مانای
 گه ییشتن به و په ری ده سلات له و زمانه دایه، وه ها ده سه لانیگ که ئیتر هیچ
 دژواری ټیک له و زمانه دا نه مینئ، وه کوو شه ده سه لاته که هه ژاری نه مر
 به سه ر زمانی عه ره بی و فارسی و کوردی دا بو وی.

پینگومان به ریز بو ره که بی که ئیژی که سینک شه توانئ فهره ننگ بنووسی که
 عه ره بی و ئاویتساو سانسکریت و... بزانی، به مانای شه مه به که بو خوئی
 هه موو شه وانه شه زانی، شه گینا فهره ننگی مادی نه ده نووسی شه فهره ننگه
 که ته نیا بریتی به له دوو پیتی ئه لف و بی، و شه سهرم سوور ماوه که چون
 ده بی پیاوړیک که شه هه موو زمانه شه زانی و شه وگشت زانستی به هه به
 کوردی و ته نی، له سات ئاشان لئی ده کا، له ئیکي نای مائته وه.

ئیتسا باشته بچینه سه ر باسینکی تری ره خنه که و بزانی له باری
 زانسته وه ره خنه گر چی پیوه به. له به ندی ه داره خنه گر و نوویه «له باری
 ریزمانی به وه له فهره ننگه که یا گه لئ هه له ی زل زل شه که وینه به رچا و، بو
 وینه ئابرو و تکاو که سفه تی مه فعولی به و به واتای که سینکه که ئابرووی
 چووی. نووسیویه رووسیا و اته رووره ش» به داخه وه ره خنه گر بو
 خویشی نه بزانیوه چی ده لئ، که سینک نه ی و نووه ئابرو و تکاو سفه تی
 مه فعولی نیه، دیاره که ئابرو و تکاو سفه تی مه فعولی به مانا که شی هه ر
 شه وه به که له هه نپانه بو رینه هاتووه. و اتا رووسیا - سووک روو ره ش، به
 فارسیش ده بیته رسوا - بی آبرو، روسیا. شه مجار سه ریک شه ده بیته
 فهره ننگی ماد تا بزانی ره خنه گر بو خوئی ئابرو و تکاوی چون مانا
 کردووه. له لاپه ره ی ۷۳ به رگی به که م ئابرو و تکاو به آبرو رفته مانا

کردوه که هیچ فارسی زمانیک به کاری ناهینتی، به لککو، خوینده وارو نه خوینده واری فارسی زمان له جیاتی آبرورفته وشه، رسوا، روسپاهویی آبرو به کار ده بن که به کوردی ده بنه سووک، روسیا، روورده ش. واته هر ته وانهی که له هه بنانه بۆرینه نووسراون. ته مهبوو یه کیلک له هه له زل زله کان! هر وه ها وتوو به «ثات ثامرازی گه له و په سوهند نیه». بیگومان گهر ره خنه گر بیزانیبا که له باری ریزمانه وه، په سوهند واتا پاشگر چیه، ته وه ی نده گوت. پاشگر suffix یا په سوهند. به ک یا کوو چه ند پسته، که به دوا ی وشه وه دیت، وشه ییکی تازه دروست ته کات. ثامرازی گهل و هموو تم ثامرازانهی که به دوا ی وشه وه دین له باری ریزمانه وه پاشگر واتا په سوهندن. له زمانی ئینگلیسی و فارسیش نیشانه ی گهل، به پاشگر suffix ده ژمیردری.

دباره که ره خنه گر ریزمانیش باش نازانی بۆ به پتی وایه نیشانه ی گهل په سوهند نیه. هر له به ندی ۵۰ به ریز بۆره که بی ته لی: «ئاخافتن چا وگی ساده یه و به واتای دوانه. که چی به واتای وتوو یژ هینا و به».

ته گهر سه ریک بده بنه هه بنانه بۆرینه ته بینین که بو ئاخافتن تم چه ند مانا هینا وه: قسه کردن - په بشین - گونن - وتوو یژ، هر واکه ده بینین، وتوو یژ دوا بین مانایی که، که له هه بنانه بۆرینه بو ئاخافتن ها توه. ئیستا سه ریک بکیشینه فهره هنگی ماد بزانی ره خنه گر سه باره ت به ئاخافتن چیی نووسیوه. له لاپه ره ی ۷۶ ی به رگی یه که م، ئاخافتن به سخن گفتن - گفتگو کردن مانا کراوه.

به راستی ده بی له به ریز بۆره که بی پیرسین که برای خوشه و یست مه گهر سخن گفتن و قسه کردن یه کیلک نین؟ ئایا گفتگو کردن هر وتوو یژ نیه؟

فهرموو بزاین دووان یانی چی، ته گهر ئاخافتن نابینه قسه کردن و توویژ
ته ی چۆن ته بینه گفتگو کردن و سخن گفتن؟ چۆن مانا که ی هه ژار، هه له ی
زله، به لام هه ره ته وه له فهره ننگه که ی خوژ زورباش و ریک و پیکه؟
بئ گومان خوینهرانی به پریژ له م باره به باشترین داوهرن بویان دهر ته که وه ی
که ره خنه ی ریزدار بوره که بی له کوی ئاو ته خواته وه.

به پراستی هه روه ها که ره خنه گر بو خووی له پاراگرافی ۹ ره خنه که یدا
وتوویه، «مست نمونه ی خهرواره» نووسه ری ته م و تاریشه هه ر بو
نمونه، به بی نرخیی هه ندی له ره خنه کانی ته و ئامازه ی کردوه.

دریژه به وتاره که نادم به لام پیوسته به م راسته قینه ئاشیره بکری که
زانای گه و ره، هه ژاری نه مر سه باره ت به هه نبانه بۆرینه یس خووی و توویه
که: «من ته م کاره م له بهر ناچاری کرد، وه کوینگار تیک ده زانی که هیچ دل
پی خویش نه بوو، به قیزو بیژه وه ده مکرد، ته مه که ئیستا ده یبدوون
به ره مه سی ته و ییگاره به». به لام له گه ل هه موو که م و کۆری به که ی،
بیگومان هه نبانه بۆرینه ریک و پیک ترین و به نرختین فهره نگی کوردیه
که تا ئیستا نووسراوه.

له دووایی دا باشتر ته مه به که وه لامی ره خنه کانی تری به پریژ بۆره که بی
وه ک ته وه که و توویه «گه لی وشه ی عه ره بی و تورکی و فارسی و فهرانسه و
ئینگلیسی له هه نبانه بۆرینه هه به» بخریته سه رشان ی نووسه ری هه نبانه
بۆرینه و اتا هه ژاری نه مر تا بزاین بو خووی سه باره ت به وانه چی ته لی. له
سه ره تای هه نبانه بۆرینه ئیژی: «کاک ی هه له ی پر له په له! کامه گه لی هه ره
زلی هه ره دارا و هه ره رزگاری سه رزه وی گومان ته به ی زمانه که ی وشه ی
نامۆی تیدانه بی؟ ئینگلیس؟ ئالمان؟ فهرانسه؟ روس؟ که ست دیون؟ لیت

پرسیون؟ تابلئ له سه تا چه ندى زمانيان له به كترى خواستوو؟ له رژىمانى
 ئوردى، ده رى و بهنگالى شارەزاي؟ توركى ئهسته مبول ده زانى كه تا ملان
 له عاره بى ئاخياون؟ رهنگه مه به ستت زمانى عه ره بان بئ؟ داخى گران كه
 عاره بيش وهك پيداويسته نازانئ تا بزاني ئه و زمانى وان پان و پور و به ر بلا،
 كه هه زار و چوار سه د ساله، پئسه د ميليون موسولمان خرمه تى ده كا، به
 هه زاران وشه ي ناموى له ناو خوئى دا په نا داوه. بو نمورنه، تو به شوانئلكه
 هه ر نه زانئ خوئندن به رى به كوئى وه به، قه له م بيژى، ئه زانئ مه به ستت
 چيه. به لام بيژه پئووس داخوا لئت نا پرسى پئووس چيه؟ هه زاران وشه ي
 وهك قه له م واله ناو كوردا بوونه مال كه هه مو وكات، به سه ر زارانه وه ن و
 بئ ئه وان زوانه كه مان بئ پو ده بئ. به لئ كا كه! ئه وگفتانه ي به هه ساسانى
 نه خوئنده واران تئى ئه گه ن و له ناو خوئاندا ده پان لئ، هزار ساله بووگنه
 كوردو هه زار سالى لووت هه لكه ي و قول هه لمالى و خو له هه زار به ردو
 دار ده ي له كوردى ناشورئنه وه و ئه وانه ش وهك سه يده كانمان له خو مانن و
 هين خو مانن.» □

ره‌خانه له سه‌ر ره‌خنه‌ی
سدیق بوره‌ک‌ه‌یی له سه‌ر
هه‌نبانه بورینه

په‌رویز جهانی

گۆفاری سره ژماره ۸۸ خه‌زه‌لوه‌ری ۱۳۷۲ (نوفه‌مه‌ری ۱۹۹۳)

له گوڤاری ئاوینه، ژماره (۱۲) دا چاوم به سهر دپری "ره خنه له سهر ههنبانه بۆرینه" به قهلهمی کاکسدیق بۆره که بی کهوت. له سهره تادا زۆرم پیخۆش بوو، کاکسدیق که تا ئیستا چهن دین په رتو وکی جوراوجوری نووسیوه و نه نانهت دوو فهرهنگی "ئه ورهنگ" و "ماد" یشی نووسیوه، پیم و ابوو ره خنه به کسی زانستی له سهر شهو فهرهنگه نووسیوه، به تاسه به کی زۆره وه دهستم کرد به خویندنه وهی شهو گو تاره، له پر ئاگادار بوومه وه و هاته وه بیرم که شهو ره خنه ی که من له سهره تای سالی (۱۳۶۳) دا له سهر فهرهنگی "ماد" کو کراوهی کاکسدیق بۆره که بیم گرتبوو و له نامه ییک دا بۆم ناردبوو، به شیککی زوری شهو ره خنه به ی که من له فهرهنگه که ی کاکسدیقم گرتبوو، ههر شهو وانن که کاکسدیقیش له ههنبانه بۆرینه ی گرتوو. بو شاهیدی قسه که م فتو کۆپی نامه ی کاکسدیق که له وه لایمی ره خنه که م دا بۆی نووسیوم، زه میمه ی شهو ره خنه به ده که م. هیوادارم شه گهر شه ره خنه به شایانی بلاو کردنه وه بی، نامه ی کاکسدیقیش که به ئیمزاد دهستخه تی خو به تی ده گه لی چاپ و بلاو بکرته وه. *

هه موومان ده زانین له نیو گشت فهرهنگه کانی کوردیدا، فهرهنگی ههنبانه بۆرینه گه وره ترین و به که لک تر بنیانه. ماموستا هه زاری ره حمه تی بوخوی ددانی پیندا ده نی و ده لی که ههنبانه بۆرینه هه لگری گشت وشه و په یشی کوردی نیه. جا شه مه شتیکی ئاسایی و روونه....

ولامنامه

۴۵

* وینه ی نامه ی سدیق بۆره که بی که بو نووسه ری شه و تاره ره وانه کراوه

ههر له م ژماره ی گوڤاری سروه چاپ کراوه و به پیوستمان نه زانی لیره چاپی بکه بنه وه.

پیش ئەوەی کە وەلامی کاکسەدیق لە مەر فەرھەنگی ھەنابەنە بۆرینە
 بەدەمەوێ روون کردنەو دەیکۆ کاکسەدیق و تەواوی خۆیتەرە بەرێزە کان
 دەخەمە بەرچاوی، من لەو نامە یەش دا بۆ کاکسەدیقم نووسیبوو کە زاراوەی
 زازایی سەر بە زاراوەی کورمانجی ژووروو نیو زاراوەییکی یە کجار
 دوور لە زاراوەی کورمانجی ژووروویە. ئەو زاراوەیە کە لە رۆژاواو
 "باکوور رۆژاواوی" کوردستاندا پێی دەئاخۆن، زۆرتر پێوەندی دەگەڵ
 زاراوەی گۆرانی ھەبە، تا کورمانجی. بەلام کاکسەدیق بە داخەوێ بێ
 ئەوەی ئاگاداری لەو بابەتەو بێی و لە چۆنیەتی ئەو زاراوەیە شتیکی بزانی،
 ھەر دەلی ماست رەشەو زاراوەی زازایی بە بن زاراوەییکی کورمانجی
 دادەنێ و لەو رەخنەیدا دیسان نووسیبوێ کە: "زمانی کوردی داگری پێنج
 زاراوەیە کە بریتین لە کورمانجی باکووری - کورمانجی باشووری -
 گۆرانی - لۆری - لەکی..." بەلام ھەموومان دەزانین زازاییش زاراوەییکی
 سەر بە خۆی زمانی کوردی یەو ئیستاش لە چەندین گۆفاری کوردی دا کە
 لە کوردستانی تورکیا و ئوروپادا بۆ دەبنەو، بەشیک بە زاراوەی زازایی
 بۆ دەپێتەو.

ئەو جابجینە سەر رەخنە کاکسەدیق لە ھەنابەنە بۆرینە. کاکسەدیق دەو
 رەخنەیدا زۆر بێرەحمانە ھێرش دەباتە سەر مامۆستا ھەژارو
 ئاوادەنووسی:

"... خۆیتەر ئە گەر بۆ بەیدا کردنی وشەییکی کوردی پەنا بۆ ئەو
 فەرھەنگە بیا یارمەتی ئیکی وای ناداو و اتا کانیشی بە دلەوێ نانووسی و لە
 وانە یە ئەویش تووشی ھەلەو خلیسکان بکاو لە راستە قینەدا فەرھەنگە کە لە
 سەر ھەلە دامەزرارو، کە واتە زیانی فەرھەنگە کە لە سوودی زۆرترە... بە

شیوه ییکی ناشی یانه دهسکاری ئەو ئاو بیی یه ی کردووہ... مامۆستا ههژار له سه ره تای فەر ههنگه که یا نووسبوته تی که له سینزه سه رچاوه ی جوړ به جوړ که لکی وه رگرتووہ، که چی واش نیه و به لکوو زوړ به ی وشه کانی هه ر له فەر ههنگی خال وه رگرتووہ و نه بشیتوانیوه و اتا کانی به دروستی وه رگرتنه سه ر زمانی فارسی و تووشی هه له ییکی زوړ بووه...

ئه گه ر باش سه رنجی ئەو قسانه ی کاک سدیق بده ین، ده بینن که کاک سدیق سووکایه تی به مامۆستا ههژاری ره حمه تی کردووہ و..... لیره دا پینکه وه ئەو ره خنه ی کاک سدیق ده ده ینه به ر لیکو لینه وه توژاندنه وه، تاشت گه لیکمان بو روون بیته وه.

جگه له و بوختانانه یه که مین ره خنه ی کاک سدیق له سه ر هه بنانه بوړینه ئەوه یه که مامۆستا ههژاری ره حمه تی رینووسی کوردی ده هه بنانه بوړینه دا ده ستکاری کردووہ و دروشمی (ا) له زوړ جی یان دا به کار نه بردووہ. هه موومان ده زانین که مامۆستا ههژار بو خوی باوه پری به هینانه وه نووسینی هه ردووک "او" - وو "U" ، نه بوو به کار نه بردنی دوو "او" نایته عه بیی کاری مامۆستا، چون مامۆستا ئاگادارانه شه و کاره ی کردووہ. له مه ر دانه نانی نیشانه ی ( ) له سه ر پیتی (ئ) = (E) که کاک سدیق بو ئیسپات کردنی قسه که ی هه یج نمونه ییکیش به دهسته وه نادا، چون ئەو نیشانه یه له ده زگای چاپ و تایپی فارسی دا نیه. رهنگه له لایه ن کار به ده ستانی چاپخانه بپرئک له و نیشانه له بهر چووپی، هه ر وه گسو خوشمان زوړ جار ئەو نیشانه یه له نووسین دا له بهر ده که ین. جا دانه نانی ئەو نیشانه به رهنگه زوړ که مین بی. ئەمه نایته ئیراد بو کاری گه وره ی مامۆستا ههژار.

کاک سدیق له بهندی (۲) ی ره‌خنه که‌دا ناوا ده‌لی:

"ماموستا هه‌زار له سه‌ره‌تای فه‌ره‌نگه که‌یا نووسویه‌تی که له سینه‌زه سه‌رچاوه‌ی جو‌ربه‌جو‌ر که‌لکی وه‌رگر‌تووه که‌چی واش نیه و به‌لکوو زو‌ربه‌ی وشه‌کانی هه‌ر له فه‌ره‌نگی خال وه‌رگر‌تووه و نه‌بشینوانیوه وانا‌کانی به‌دروستی وه‌رگر‌تیه سه‌ر زمانی فارسی و تووشی هه‌له‌ییکی زو‌ر بووه له گه‌ل ته‌وش دا‌گه‌لی وشه‌ی له فه‌ره‌نگو‌کی په‌راوه‌ی پیاوه به‌ناوبانگه‌کانی یاری وه‌کوو: "ئادی، ئانه، ئه‌ندو، ئه‌وگار، ئه‌ندیش، ئیرمان" وه‌رگر‌تووه که‌چی ناوی سه‌رچاوه‌کی نه‌نووسیه چونکه ئه‌و وشانه له‌هیچ فه‌ره‌نگیک دا‌نه‌هاتووه و هه‌ر له ناو هه‌نراوی هه‌نهرانی یاری دا‌پارێزراوه.

به‌لام قسه‌ی کاک‌سدیق راست نیه. له‌و شه‌ش وشانه‌ی که‌بو‌نموونه هه‌یناویه‌تی و گوتویه‌تی له سینه‌زه سه‌رچاوه‌ی که‌ماموستا که‌لکی لی‌وه‌رگر‌تووه له‌هیچ‌کامیان دا‌نه‌هاتووه. ئه‌من ته‌نیا چاوم به‌فه‌ره‌نگی خالدا‌خشاندا، له‌و شه‌ش وشانه، سه‌ی وشه‌ی: "ئانه، ئه‌وگار، ئه‌ندیش" له‌خال‌دا‌هاتوون. وشه‌ی "ئادی" ش وشه‌ییکی کورمانجی زو‌روویه‌و له‌و فه‌ره‌نگه‌کورمانجی‌بان‌دا که‌ماموستا که‌لکی لی‌وه‌رگر‌تووه هاتووه، بو‌نموونه له‌فه‌ره‌نگی زازایی دا‌هاتووه.

ماموستا له‌ژێر وشه‌ی "ئه‌ندو" دا‌ئهم شیعری خانای قوبادی به‌شاهید هه‌یناته‌وه: "ئه‌وه‌نده‌زاری کرد نه‌ئهندوی ده‌روون.

خورو‌ش که‌رد نه‌سه‌نگ قوله‌ی بیستوون"

له‌و شه‌ش وشانه، وشه‌ی "ئیرمان" ده‌مینی که‌شه‌ویش ره‌نگه‌له‌یه‌کی‌له‌و سه‌رچاوانه‌دا که‌ماموستا هه‌زار ئه‌شاره‌ی پینکردوون، هاتبێ، که

بداخوره تهواوی ههوه سهراوانه که بهر خهستم نهیرون تا بزاسم ههم
وشه بهش دهو سهراوانه دا هاتووه یا نه.

بهندی سنی بهمی ره ختهی کاک سدیق ههویه که یو له فهرهنگی ههنبانه
بۆرینه داریشهی وشه دهست نیشلان نه کراوهو ژۆر وشهی بلی کوردی ده
فهرهنگه که دا بهناوی وشهی کوردی هاتووه. ههوجار وشه گهلیکی له ژۆر
ناوی وشه کانی فارسی، تورکی، عهرههی و... ههناووه نووسبووهتی که ههم
وشانه کوردی نین و یو بهتیوی وشهی کوردی لهو فهرهنگه دا هاتووه.
پیشینیان گوتنه: "کاک سدیق ده رزی له چاوی خهنگه که ده بیستی، به لام
گاسن له چاوی خودا نابینی". ههر شه و وشانهی که کاک سدیق له ژۆر ناوی
وشه گهلی فارسی، عهرههی و تورکی دا ههناووه ره ختهی له ماموستا ههزار
گرتووه ههشت سأل پیش له چاپی ههنبانه بۆرینه، له فهرهنگی ماد دا
ههناووه. که سیلک نه له کاک سدیق بیرسنی: کاک خوم شه گهر ههم وشانه
کوردی نین، جهناب بۆ ههشت سأل پیش له چاپی ههنبانه بۆرینه به ناوی
وشهی کوردی چاپ و بلاوت کردوونه تهوه؟ به راستی ئهینسان له دیتنی
عهیی خویدا کویره."

لهو (۲۹) وشه به که کاک سدیق نووسبووه فارسین و کوردی نین و نابیی به
تیوی وشهی کوردی له قهلهم بدرین (۲۲) وشه یان له فهرهنگی "ماد"
کو کراوهی خودی کاک سدیق دا هاتوون. له (۱۷) وشهی تورکی ههنبانه
بۆرینه (۱۱) یان له فهرهنگی "ماد" دا هاتوونه. له (۲۹) وشهی عهره بیس
(۱۴) وشه یان له فهرهنگی "ماد" دا هاتوون. که چی زور بهی شه و وشانهش
ههر شه وانن که من بۆ کاک سدیقم نووسبوو و ره خهستم لیگرتبوو، شه ویش
ههر شه ره خته بهی له ههنبانه بۆرینه گرتووه.

ههروه كه خوښه رانی به پریژ ده بینن له نامه ی كاك سدیق دا كه له وه لآمی
 من دا نووسیویه، هاتووه: "وشه ی ئاته كو ئاراو ئاهیل له بنج و بناوانه وه
 كوردین... (ئارا) له ته وای زارواه كانی كوردی دا به كار نه بری و ریشه ی
 له تورکی دا نیه، به لآم كه وتووه ته ناو زمانی تورکی به وه."
 به لآم كاك سدیق له قسه كانی خو ی په شیمان بوته وه وه له هه بنانه بو رینه
 ره خه ده گری و ده لی بو ده بی ئه و وشانه به ناوی وشه ی كوردی
 بنووسرین!؟

به ندی چواره می ره خه ی كاك سدیق له مهر و اتا فارسی به كانی هه بنانه
 بو رینه دا به. كاك سدیق ده نووسی وشه ی "ئابده ستخانه" وشه یی كی فارسی به
 (ئهم وشه یه ش له فهره نگی ماد دا هاتووه) واته كه ش "مستراح" سه
 نه كه دستشووی، ئایا به راستی كاك سدیق نازانی كه فارسی گه له به موسته راح
 "ده ستشووی" ش ده ئین؟ یان هه مه به سه كه ی سووك و بی كه لك نیشان
 دانی فهره نگی به نرخی هه بنانه بو رینه به.

یا وشه ی "ئابرو و بردن" مه گه ره كه ئك له و اتا كانی رووسیا كردن و رسوا
 كردن نیه؟

یا په یقی ئاخافتن كه وشه یی كی كورمانجی ژووروویه، به واته ی وتو
 بیژیش زور به كار ده بردی. یان وشه ی "ئابرو و تكاو".

ماموستاهه ژار له به رامهر وشه ی "ئاژنی" دا ئاوی نووسیوه: "مه له،
 مه له وانی، سوبایی، ف: شنا" وشه ی ئاژنی یان ئاژنی كه چاوكه كه ی "ئاف
 ژه نینه" هه مه به واته ی مه له و هه مه به واته ی مه له وانی به كار ده بردی.

كاك سدیق له به ندی شه شه می ره خه كه ی دا ئاوا ده نووسی: "ههروه ها
 له فهره نگی كه یا گه لی هه له ی زلزل (!) ئه كه ویته به رچاوا..." ئه و جار

ناماژه‌ی وشه کانی: ئابوور، ئابدوزهك، ئادار، ئازاله، ئاموش، ئاميار،
ئاوار، ئاوز، ئۆين، ئۆبه و ده كا.

كاكسديق ده‌بى بزاني كه بو خوي تووشى هه‌له‌ى زلزل بووه نه
ماموستا هه‌زارى ره‌حمه‌تى: چونكه ئه‌و وشه گه‌له‌ى كه كاكسديق پيى وايه
ماموستا هه‌زار واته كاني به هه‌له نووسيوه، هه‌له نين و هه‌مووى واته كاني
راست و دروستن. ليره‌دا پيكه‌وه چاوئيكى له واتا كاني ئه‌و وشانه‌ى سه‌رى
ده‌خشپينه‌وه.

ئابوور: ئه‌م وشه‌يه به واته‌ى ئيقتساده، نه پاشه كهوت كه كاكسديق
نوسويويه، به‌لام ده زاراوه‌ى كورمانجى ژوورودا وشه‌ى ئابروو
ته‌حريف بووه، واته گوردراره‌و بووه به ئابوورو به ماباناي ئابروو به كار
ده‌برى. كا‌براي گوندى ده‌لى: فلانه كهس مرؤفه‌كى زور پيى ئابووره، واته
پيى ئابروويه.

ئابدوزهك: جگه له واته‌ى كولله، به واته‌ى "فيجقه" ش هاتووه. پيكه‌وه
چاوئيكى له فهره‌نگى د.موعين ده‌خشپينه‌وه تا بزاني زير ئه‌و وشه‌يه‌دا
چى نووسيوه: آبدزدك: ١- تلمبه كوچك قابل حمل كه برائى راندىن آب يا
مايعات بداخل آن به كار مي‌رود. ٢- آلتى كه بوسيله آن مايعات را در
داخل بدن تزريق مي‌كنند، سرنگ. ٣- جانورى است...

ئادار: راسته ئه‌م وشه‌يه شه‌شمين مانگى سوريانى يه، به‌لام له ئه‌ده‌بياتى
فارسي و كوردى دا ئادار يه كه مين مانگى به‌هاره. گه‌ليك له شاعرانى فارس
له به‌هاريه كاينان دا باسى ئه‌و مانگه يان كردووه. له فهره‌نگى فارسي:
د.موعين "پش دا به يه كه مين مانگى به‌هار ناسراوه. له ئه‌ده‌بياتى
فولكلوريكى كورديش دا چه‌ندين شيعرو مه‌ته‌ل له مه‌ر ئه‌ومانگه دا

هاتوو ده که لیره ده شاماره به دوو شیعی فوکلکۆریک که به کتیکان
کورمانجی ژوروروو و همدی تریان کورمانجی خواروو به ده که یه:
۱- "تاداره، ددول دارو، فرانسه ل بهری یا شهنگاره"

۲- "مانگی تاداری، بیاری تا گوین داری. نامینی تا نیواری."

تازاله: کاک سدیق بو خوی له فدره هنگی ماد دا له بهرانبهری شه
وشه یه ده نووسیوه: سوخت زمستانی که از سرگین چهار بابان است
ماموستا هه ژاریش نووسیوه:

"سوخت زمستانی" جا تا ئیستاش سووته مهنی ژوری یه ژوری گونده کانی
کورستان هه "تازاله" یه بهس.

شاموش: له بهرانبهری شه و شه یه ده، ماموستا هه ژار نووسیوه:
"شاموش، آرام" به لام کاک سدیق نووسیوه: "شاموش که به واتای خاموش و
بیده نگه به مانای نارام هیناویه" جا کئی نازانی که به کیک له واته کانی نارام
هه مان بیده نگه به!؟

نامیار: کاک سدیق نووسیوه که بو ماموستا ده بهرانبهری شه و شه یه ده
وشه ی هه والی هیناوه، شه و شه به مانا که ی هاوکاره، نه هه وال. به لام
هه وه که ده زانین به کیک له واته کانی وشه ی "هه وال" یا "هه فال" هه وکاره.
واته کانی هه وال بریتین له: دۆست، ره فیق، هه وکار، یار، هه وری.
ئاوار: بو مانای شه و شه به پیکه وه چاو له فدره هنگی "د. موعین"
ده خشیننه وه.

آوار: ۱- گر دۆغبارو خاک ۲- آنچه به سبب افتادن دیوار و سقف فروریزد
از خاک و سنگ و آجر و گچ و غیره... شه و واته به ی که ماموستا هه ژار بو ی
نووسیوه شه مبه سته شه ده که به نی، به لام جه نابی بۆره که بی له فدره هنگی

ماد دا ئەو پەيشە ئاوامە غنى دە كاتەو: خراب شدن ديوار ياسقف خانه (۱)
ئاوز: ئەم وشە يە لە فەرھەنگى "ماد" يش دا ھەر بە واتەى (عقل و خرد)
ھاتووە.

ئۆين: جگە لە گەمە و گائتەو يارى بە ماناي فرۆفيليش دى. ئەم وشە
توركى بە دە گەل پاشگري "باز" پيگەو و وشەى ئۆينباز چى دكەن بە ماناي
"فيلباز".

ئۆبە: واتاي ئۆبە ھەر ئەو يە كە مامۇستا نووسيو يە: "كۆمە ليك رە شمال
پيگەو" ئۆبە وشە ييكي توركى يە، كوردى يە - كەى زۆم و زۆمە يە. ئۆبە
بريتيە لە چەند رە شمال و خيوت كە لە جيگايە كى تايبەت ھەلكرابن بەو
جيگايە كە ھۆبەى لى يە "وار" يان "وارگە" ي بى دەلین. يە گەورە مالى ئۆبە
"سەر ئۆبە" دەلین، كە لە لاي ھەرە ژووربى وارگە دا ھەلدە كرى. بە
خوارترين مالى ئۆبەش "بن ئۆبە" دەلین.

ئستىر قەزاووت و داوهرى بە خوینەرانى بەرپزرو زمانناسانى
خۆشەويست، بە وانەى كە لە دوو راستى و دروستين، نە ئەو كە سانەى كە
دە يانەوى كارى ديتران بە ھەلە بنوين و گەورە بى خويان لە چكۆلە
كردنەوھى ديتران دەبين □

ولامہ
رہ خنہار
پہر ویز جیہانہ

نووسہر: فارووق بورہ کہیی

گؤقاری سروہ ژمارہ ۱۰۳-۱۰۴ ریہ ننان - رہ شہ مہی ۱۳۷۳ (۱۹۹۵)

له ژماره‌ی ۸۸ سروده‌ا، و تاریخکم خوینده‌وه به ناوی "ره‌خنه له سهر
ره‌خنه"، که له‌م و تاره‌دا و یستراره وهرامی ره‌خنه‌که‌ی "ماموستا سه‌دین
بوره‌که‌یی" بدریته‌وه.

نووسه‌ری و تاره‌که نووسیویه‌تی: "هاته‌وه بیرم که‌ته و ره‌خنانه‌ی که‌من
له سه‌ره‌تای سالی ۱۳۶۳ دا له فه‌ره‌هنگی ماد گرتبووم، شه‌ویش شه‌و
ره‌خنانه‌ی له هه‌زار گرتووه!"

ده‌بی له نووسه‌ری ناوبراو پیرسین: شه‌و ره‌خنانه له چ گۆواریک دا چاپ
کراوه؟ کام نامه‌و چ ره‌خنه‌یک؟! *

شه‌مه روون و ناشکرایه که "فه‌ره‌هنگی ماد" له لایهن زانایانی زبانه‌سی
کوردیه‌وه وه کوو خوالیخوشبو: "توفیق وه‌هیی" و ماموستای پایه‌به‌رز
"دوکتور جه‌مال نه‌به‌ز" په‌سه‌ند کراوه‌و شه‌و نامه‌یه‌ش که له گۆواره‌که‌دا
گراوه‌ر کراوه، ههر وهرامیکه‌و شتی تری تپدا‌نیه‌و هیچ چه‌شنه ره‌خنه‌یه‌کی

تېدا ناینرئ و هیچکاتیش نامه نایته به لگه ی زانستی.

نوسه ری وتاری ناوراؤ، لهو هه موو ره خنه ی که له پیتی "شای"
"هه نبانه بۆرینه" گیراوه و له گوواری ژماره ۱۲ ی ئاویته دا چاپ بووه و
داگری ده یان وشه یه، ته نیا چهند وشه ی خستۆته به رباس و ته و وشانه ش
بریتین له: ئاپروو بردن - ئاخافتن - ئاژنی - ئابوور - ئابدووزه ک ئادار -
ئازاله - ئاموش - ئامیار - ئاوار - ئاووز - ئوین - ئۆبه که لیره دا به پیتی به لگه
وه رامی ده ده مه وه:

ئاپروو بردن - واتای رووسیا کردن و ریسوا کردن ناگریته وه. بۆ وینه له
"فه ره نگی زه بیحی" دا ده لئی: "ئاپروو بردن، بی قه درو حورمه ت کردن و
سووک و چرووک کردن یه کیک." "فه ره نگی مه هاباد" ده لئی: ئاپروو بردن:
"فضح - انتهاک" که به واتای ئاپروو چوونه. "توفیق وه هبی" ش ئهم
وشه یه ی هه ر به وه واتایه نووسیوه.

ئاخافتن، به واتای دووان و قسه کردنه، به لام مامۆستا هه ژار
نووسیویه تی: وت و وێژ، که دیاره ته و واتایه نادا، چونکه وت و وێژ له
وتن و وێژتنه وه هاتووه و دیاره ئاخافتن، چاوکی ساده یه و ته گه ر بمانه وی
وت و وێژ به کار به یین ده بی بلین: وت و وێژ کردن. له "فه ره نگی
مه هاباد" یش دا ده لئی: ئاخافتن: "محادثه، مکالمه"، که به واتای دووان و
قسه کردنه. "قه نات کوردۆ" ش ئهم وشه یه ی هه ر به وه واتایه نووسیوه.

ئاژنی، به واتای مه له یه که چی "مامۆستا هه ژار" نووسیویه تی:
مه له وان ی و دیاره "مه له" له گه ل "مه له وان ی" دا ئاسمان و ریسمانه و ته مه ش
هه له یه کی زله.

ئاپوور، له کرمانجی دا به واتای مالدار ی و پاشه که وته که له عه ره بی دا

"اقتصادی پئی دهلین، که چی "هزار" به واتای ئابروو (ا) هیناویه تی و تووشی هه له به کی زل بووه و نووسه ری ئه و وتارهش که ده لئی: ئه م وشه یه گور اووه ئابروو بووه به ئابوور، رهنگه خوئی گوری بیی! ئه گینا و انیه و ئه م وشه یه له ته و اووی فه رهنگه کانی کوردی دا هاتوووه به واتای مالداری یه و "زبابا"ش هیناویه تی. له "فه رهنگی خال و مه هاباد و وه بی و فه نات کوردو"ش دا به واتای مالداری و پاشه که وت هاتوووه، واته (اقتصاد).

ئابدووززهك، که چه شه کولله به کی قه و بی رهنگه، وشه یه کی فارسی یه و له هیچ زار اووه بن زار اووه کی کوردی دا به کار نابری و ئه و وشه یه هه ره له فارسی ئه ورۆ دا باوه و هیچ په یه مندی یه کی به زبانی کۆنی ئیرانی (کوردی) یه وه نیه و نایی له خه رهنگی کوردیدا تو مار بکری.

ئادار، ناوی شه شه مین مانگی سالی سوریا نی یه و له کوردی دا به کار نابری و عه ره به کانی ش پئی دهلین: "شهور الروم"، واته: مانگه کانی رومی و نازانم ماموستای خوالیخوشبوو بۆچ ئه و وشه یه ی به کوردی دا وه ته قه له م!؟

ئازاله، دیاره لاسی و وشکه وه بسوی گاو مانگایه و له کورده واری خومان دا ده یخه نه ته نوورو ده یسو و تینن، که چی "ماموستا هه ژار"، به واتای سوو ته مهنی هیناویه تی و سوو ته مهنیش هه موو شتیک ده گریته وه. وه کوو: نه وت، به تیزین، مازۆت و دارو ده وه ن. ماموستا زه بیحیش ده لئی: ئازاله، ته باله و پشکه ل و ده وه. له "فه رهنگی مه هاباد"یش دا نوو سراوه: ئازاله، و قود واته: ئه وه ی که ده یسو و تینن.

ئاموش، به واتای خاموش و بی دهنگه، که چی له "هه بنانه بۆرینه" دا به

واتای تارام هاتووه و دیاره ههله به.

ئامبار، به واتای هاوکاره، ههزار نووسویه تی: ههوال و ئه مهش ههله به.
ئاوار، به واتای مالی گاول کراوه که وشه به کی فارسی نوی یه و
له کوردیدا به کار نابری، که چی نووسه ری وتاری ره خنه له سه ره خنه له
وتاره که ی دا بو سه لماندنی قسه که ی، به لگه ی له فهرهنگه کی فارسی
"دوکتور موعین" هیناوه و هه ره خو ی سه لماندوویه تی که وشه که کوردی
یه!؟

ئاوهز، به واتای ژیری و عه قله. به لام ههزار به مانای فام و هوش
هیناویه تی و ئه مهش ههله به. بو وینه "زه بیخی"، له فهرهنگه که ی دا ده لی:
ئاوهز، ئه قله.

"قهنات کوردو و وهه بی" ش ئه م وشه بیان هه ره بو واتایه هیناوه.
ئۆین، وشه به کی تورکی یه و له کوردی دا به کار نابری و به واتای گه مه و
یاری یه و ههزار به واتای فروقیل هیناویه تی و ده توانن له م باره وه مانا که ی
له تورکه کان پیرسن!

ئۆبه، وشه به کی تورکی یه و به واتای خبیه ته و ههزار به مانای
کو مه لیکه شمال هیناویه تی و ئه مهش ههله به کی زله.

"هه نانه بو ریته"، به داخه وه گه لی ناته واوی و که م و کو پری تیدایه و
ئه وانهش نرخی فهرهنگه که ی به ته واوی هیناوه ته خواره وه که یه کئی له و
ناته واویانه، ئه وه یه، فهرهنگه که له باری ریزمانه وه گه لی ناته واوی
تیدایه، ئه وهش له بهر ئه وه بو وه چونکا "ههزار" هه یچ چه شه سه ر
رشته به کی له ریزمان دا نه بو وه خویشی له وتاریکی دا ده لی: "من ریمان
نازانم". جا که سیلک ریزمان نه زانی و بو ی روون نه بی که "وشه و که رت و ناو

و ناک و گهل و ئاوانا و رانا و کردار و چاوگ و پیشگرو پاشگر چه؟
چون ده توانی فهرهنگ بنوسی و له سه و شه کانی بکوئینه و هه
هه لیانسه نگینی؟

بۆ وینه له وشه‌ی "ئاباب" دا ده‌لی: پاشگری به مانای ئاوه‌دان
که ره‌وه‌یه، وه کوو گوندی سه‌سه‌نه‌بات، که چی وانیه و "ئاباب به واتای
ئاوه‌دانه و پاشگری به، به لکوو نیشانه یا "سیفه‌ت" ه.

یا کوو له وشه‌ی "ئاب" دا ده‌لی: هیمایه بۆ کۆمه‌ل و کۆ، که چی "ئاب"،
ئامرازی گه‌له‌و به دوا‌ی ناوه‌وه ده‌نووسریت وه کوو: "ئاغه‌وات، باغات،
عینات، مالات"، یا کوو "ئاسوده‌یی" به واتای ئیسراحت هیناوه.
ئیسراحت به واتای پشوودانه و ئاسوده‌یی به واتای ئامرامی و
سه‌رسووکنی و حاله‌تی بی‌گیری و گرفتنی به و له باری ریزمانه‌وه به‌ره‌می
چاوگ یا (حاصل مصدر). یا کوو له وشه‌ی "ئانه" دا نووسیویه‌تی:
پاشگروه به واتای شیاوه! که چی "ئانه به دوا‌ی ناوو سیفه‌ته‌وه
ده‌نووسری و ده‌بانکا به قه‌ید، وه کوو "ئازایانه"، پیاوانه، وه یا له واتای
"ئاوداشتن" دا ده‌لی: ئاودیری به، که چی ئاوداشتن به واتای ئاودانه‌و
چاوگی تیکه‌لاوه □

بۆره كەبى

لـ

ئەھەلە

كردد؟!

رېبوار = صالح ھەرى

گۆفارى گزنگ ژماره ۱۰ بەھارى ۲۶۹۵ / كوردى (۱۹۹۵)

له ژماره ۱۲/ی ټاویڼه هېرشینکی توند کرایه سهر که سایه تی ماموستانا
هه ژارو بهر همه پر بایه خو به ناو بانگه که ی (هه نبانه بۆرینه). هېرشکه که
نوو سراوه که ی له ژېر سهر دپړی (ره خنه له سهر هه نبانه بۆرینه) نووسیوه
رېژدار سدیقی بۆره که یی. به.

ههر وه کو له سهر دپړی وتاره که دباره بۆره که یی له ژېر ناوی پیرۆزی
ره خنه هېرشه که ی کردوو و به داخه وه و ته کانی قهت به ره خنه ناچن و
زیاتر وه کو هه ولدانیک بۆ سووک کردنی که سایه تی مام هه ژارو بی بایه خو
کردنی هه نبانه بۆرینه دپته بهر چاو. من ئەم قسه یه به هوی (ته عه سوب) و
ده مارگیری نایژم و مافی ههر کوردیکیش ده زانم ره خنه له هه نبانه بۆرینه
بگری ورنه گه به خوشم ره خنه مایی هه بی به لام به و حاله ش ده لیم وتاری
بۆره که یی ره خنه نیه و به نیاز پاکی نه نو سراوه و بۆ ئەم و ته به ش به لگه م
هه به که به شیوه ی خواره وه ده یخه مه روو.

چاکیش ده زانم رېژدار بۆره که یی به و ته کانی من هه له ی خو ی راست
ناکاته وه چونکه له راستیدا کاره که ی کرده وه به ک نیه له رووی نه زانی
کرای به لکو وه کو پیلانیک اریژ راوه و بۆره که یی هه موو توانای خو ی بۆ
به رپوه بردنی خستوه ته کار. من ته نیا ئەم وتاره ده نووسم که له
لایه ک لاوانی گه له که مان ئاگاداری راستی به کان بن و له لایه کی دیکه ش
هه موو بزانی که دنیا هینده ش بیخودان نیه که ههر که س به دلای خو ی و به
(پېخاس بده ته ناف قوندکا) *

رېژدار بۆره که یی له وتاره که ی پاش ته وه ی نه ختی که له میژووی
فهره ننگ نووسی له ناو کورددا دوواوه ته و جا ده لی: (زمانی کوردی ئیستا
داگری پېچ زار او به که بریتین له کرمانجی باکووری کرمانجی باشووری و

گۆرانی و لوری و له کسی که هه رکام له م زاراوانه چه ندیکیان لئ جیا
ته بیته وه و له راستیدا که سیک که بیهوی فه رههنگی کوردی بنووسی ته بی
ثم پینج زاراوه به ته وای بزانی تا بتوانی هه مووی وشه کانی ثم زاراوانه
کو کاته وه و له فه رههنگه که یا بینووسی و جگه له وهش ته بی ئاشنا به تی
یینکی ره به قی به سه زمانه کانی ئاو یستایی و به هله وی و فارسی و تورکی و
عه ره بیس داهه بی تا وشه په سه نه کانی کوردی به ته وای بناسی و تووشی
هه له نه بی).

مه به سستی بۆره که بی له م قسانه ته وه به که ثم تابه تمه ندیانه ی سه ره وه
ده بی هه مووی له لای کاراییکی کورد هه بی و جگه له وانهش (له بواری
مۆر فۆلۆژی و فۆنۆلۆژی و...) چه ند (لۆژی) تر که پاشان باسی ده کا شاره زا
بی ته و جا ته و کارایه ده توانی فه رههنگ بنووسی و چونکه هه ژار ته وانه ی
نه بووه که وایه هه رمافی فه رههنگ نووسی نه بووه و ته گه ر ثم کاره شی
کردووه ته و جا دیاره به پروای جه نایی بۆره که بی کاریکی خه رایی
کردووه و شایانی تیرو توانجه و قسه ی ناشرینه که له لای ته وه وه ئاراسته ی
بکری!

بۆ رووتر بوونه وه ی مه سه له به ئاگاداری خوینه رانی هه ژا ده گه یینم که
خودی ریزدار بۆره که بی (به قسه ی خوئی) ته وه چه ندین ساله خه ریکی
فه رههنگ نووسینه و له لاپه ره کانی کو تایی گشت په راوه نووسراو
یا وه رگپراهه کانی به خوینه ری راگه یاندووه که چاوه پروانی فه رههنگی
(ماد) به و ئایستاش هه ر ته و او نه بووه! که هه یوا دارم ته وای کا و ثم
خه لکه له چاوه پروانی رزگاری بی به لام گه لو بۆره که بی به خوئی ته و
تابه تمه ندیانه ی سه ره وه ی هه به که هه قی به خو داوه فه رههنگ

بنووسی؟! پشپوریانی زمانی کوردی ئەم زوبانە بە سەر شەش زاراوە دا بەش دە کەن کە جگە لەو پینجانە ی بۆرە کە یی باسی کردوو و زاراوە ی زازایی زاراوە یینکی کوردییەو بۆرە کە یی باسی نە کردوو. باشە ئە گەر پشپووستە فەرھەنگ نووس گشت ئەم زاراوە و لگە کانی تری بزانی و ئاشنایی رە بە قی بە سەر زمانە کانی ئاوێستایی و پەھلەوی و فارسی و تورکی و عەرەبی ھەبێ، ئە نوو بیی بۆرە کە یی خوێ ھیندە بزانی و سەر دەری لەم ھیندە (لۆژی) بەش بکا کە خوێ نووسیویە؟! خۆ ئە گەر بزانی جیگە ی شانازی بە لۆم من ئارخە یانم بۆرە کە یی زاراوە ی منی ھەر کیش ئە گەر قسە بکەم بە چاکێ تێ ناگات تاچ بگە تە ئاوێستایی و پەھلەوی و... ھتد. ئە ی کە وایە بۆ فەرھەنگ دە نووسی؟!

تایا ئەحمەدی خانی ھەموو ئەم زمانانە و (لۆژی) یانە ی زانیو کە (نەو بە ھار) ی نووسیو و بۆرە کە یی بە خوێ پەسنی دە داو دە لێ (جینی ی ریزو سپاسن)؟!

کە وایە ئەم قسانە ی بۆرە کە یی تەنێ بۆ ئەو لە وتارە کە نووسراون تا ھزری خوینەر ئامادە بکەن کە ھەزار ھەقی نە بوو فەرھەنگ بنووسی و تەنانەت بە خوێ شی ئیمانی بە قسە کانی نییە چونکە ئە گەر ئیمانی ھە با ھەولێ نووسینی فەرھەنگی نە دە دا. یا بە بەژن و بالای فەرھەنگینکی تر کە لە ئاست ھەنابە بۆرینە ھەرنابە تە بەر چا و ھە لێ نە دە گوت و ھێرشی نە دە کردە سەرمام ھەزار.

ئە گەر بۆرە کە یی دە لێ ئەو ی ئەو مەرجانە ی سەرەو ی تیا نە یی نابێ فەرھەنگ بنووسی ئە ی بۆ تا ئیستا رەخندە ی لە خال و ئەحمەدی خانی و زەبیحی و فازیل نیزامە ددین و دە یان فەرھەنگ نووسی تر نە گرتوو؟ بۆ

تەنبارق و قىنى خۆى بە سەر ھەزار دارشتووہ؟! ئەوہ پرسیارنکەو پىم
خۆشە تاكۆتايى ئەم وتارە لە يادى خوینەران بمىنى.

بۆرە كەيى لە بەشىكى تری وتارە كەى بۆ ئەوہى بە خوینەر بلنى نىيازى
لەو قسانە پاكە پرىك بە بەژن و بالای ھەزار ھەلدەلنى بەلام ھەول دەدا
بەسنە كەى وانەيى نووسەرى ھەنبانە بۆرینە بە خەلك بناسرى بۆيەش تەنيا
بەو ھىندە دەبیریتەوہ:

(شك و گومانىك لە وەدا نىبە كە مامۆستا ھەزار بە كى لە ھونەرانى
كلاسىكى ھەرە بەرزى كوردەو لەم بارەوہ گەلى راژەو خزمەتى
كردووہ تە فەرھەنگ و وێژەى كوردى، بە تايبەت لە وەرگىرانی شەرەفنامە
كەى مېر شەرەفخانى بتلىسى دا خزمەتتىكى ئىجگارى كردووہ تە مېژوو
گەلە كەمان)...

بەلام دوواى ئەوہ دەلنى: (... لە راستە قىنەدا فەرھەنگە كەى لە سەر ھەلە
دامەزراوہ، كە واتە زىانى فەرھەنگە كە لە سوودى زۆرتەرە...).

دەسخۆش بۆرێزدار بۆرە كەيى. بە راستى زۆر زىرە كانە بۆكارە كە
چووہ. سەرەتا پرىك پەسنى ھەزار دەدات و ئەوجا دەلنى فەرھەنگەى لە
سەر ھەلە دامەزراوہو زىانى لە سوودى زۆرتەرە. واتە ئەگەر فەرھەنگە كە
نەبا ئەوہ زۆر باشتر بوو. بە مانايە كى تر بۆرە كەيى دەلنى ھەزار زىانى
گەرەى بە فەرھەنگ و وێژەى كوردى گەياندووہو ئەو (واتە بۆرە كەيى)
ئىستا ھەستاوہ دەبەوئى كورد لەم مەترسىيە قوتار بكات!!

ئىستا لە گشت پارچە كانى كوردستان ئەوہى پرىك سەروكارى لە گەل
ئەدەبو و فەرھەنگى كوردى ھەيى مام ھەزار دەناسى و دەزانى ئەو جگە
لە شەرەفنامە گەلنى كارى پربايەخى تىرىشى كردووہ. لەوانەش راشەى

دیوانی مه‌لای جزیری و شه‌حمه‌دی خانی و هۆنینه‌وه‌ی دیوانی بۆ
کوردستان و وه‌رگیرانی قانونی ئه‌بوو عه‌لی سینا له‌ عه‌ره‌بی بۆ فارسی و
ده‌یان کاریتزر.

به‌لام بۆره‌که‌یی ئه‌وانه‌ باس نا‌کا چونکه‌ ده‌ترسی خۆینه‌ر بزانی که
هه‌ژار هم‌ عه‌ره‌بی چا‌ک‌ده‌زانی و هم‌ له‌ زا‌روه‌ کانی کوردی شاره‌زابه.
ئه‌ری بۆ ئه‌م فه‌رهنگه‌ له‌ سه‌ر هه‌له‌ دامه‌زراوه‌؟ ئه‌ گه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که
هه‌موو وشه‌ی کوردی تێدانییه‌ ئه‌وه‌ نایته‌ هه‌له‌ و بۆره‌ که‌یی ده‌بتوانی بۆ
نا‌ه‌واوه‌ و خودی مام‌ هه‌ژاریش هه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی کردووه‌ و که‌شیش نا‌لی
هه‌بانه‌ بۆرینه‌ داگری هه‌موو وشه‌یه‌ کی کوردییه‌. ئه‌ی بۆ زیانی له‌ سوودی
زیاتره‌!

بۆره‌ که‌یی بۆ به‌رسشی ئه‌م پرسیاره‌ هه‌ندی و لامي‌ هیناوه‌ و منیش هه‌ول
ده‌ده‌م شه‌ن‌وکه‌ویان که‌م و بزانیین یه‌زدی کوته‌نی (ئو‌و که‌جی
یان‌وکه‌جی)*

۱- بۆره‌ که‌یی ده‌لی: (ئه‌وه‌ی ئاشکرا‌یه‌ که‌ ئه‌لف و بی‌ی کوردی هه‌ر
ئو‌و ئه‌لف و بی‌یه‌یه‌ که‌ له‌ ئه‌لف و بی‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگیراوه‌ و ده‌سکاری
کراوه‌ و به‌ هۆی زانیانی کورده‌وه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ هیناوه‌ته‌ دی و له‌ گه‌ل
ئه‌وه‌ش دا‌گه‌لی که‌م و کو‌ری تیدا‌یه‌ که‌ دیا‌ره‌ ئه‌م که‌م و کو‌ری به‌ به‌م
ئه‌لف و بی‌یه‌ چاره‌ سه‌رنا‌کری و ناتوانی ته‌واوی ده‌نگه‌ کانی کوردی پی
بنوسری که‌چی مام‌وستا هه‌ژار به‌ بی‌ی لیکولینه‌وه‌ به‌ شیوه‌ییکی ناشی‌یا‌نه
ده‌سکاری ئه‌و ئا‌وی به‌ی کردووه‌ و ده‌نگی (و‌و‌ی) هه‌ر به‌
تاقه‌وا‌ویک و و‌سیوه‌ له‌ سه‌رده‌نگی (ی‌ ع) یش چو‌کله‌ی دا‌نه‌ نا‌وه‌ و هه‌ندی
جار له‌ سه‌ر (و‌)ش وا‌ویکی تری دا‌نا‌وه‌ و به‌ جاری سه‌ری له‌ خۆینه‌ر

شیواندووو...).

له م چهند دیری سهره وهی وتاری بۆره که بی چهند وشه سهرنجی منی
بۆ خۆی راکیشاوه. ئەویش وشه گهلی (به بی لیکۆلینه وه، ناشی یانه،
شیواندووو) که ههر چهنده زۆر سهره ده ری له (لۆژی) به کانی باسکراوه له
لایهن بهر تیز بۆره که بی ناکه م به لام پیم خوشه لئی بکۆلمه وه:

ئه گهر مه بهستی بۆره که بی ئەوه بی که به م پیتانه ی هه بنانه بۆرینه ی پی
نوو سراوه زمانی کوردی به ته واوی نانووسری ئەوه راسته به لام یۆ ئەو ئەم
ره خه نه له مام هه زار ده گری؟ چما فهره نکه کانی تر چون نوو سراون؟
چما بۆره که بی به خۆی فهره نکه که ی به چ پیتیک نوو سیوه؟ چما ئیستاله
تیران و عیراق کوردی زیاتر به چ پیتیک ده نووسری؟ که وایه ئە گهر
مه بهست ئەوه بی، ئەوه قبوول ناکری و نابه جینه.

ئه گهر مه بهست ئەوه به که مام هه زار له م پیتانه ی نه کۆلیوه ته وه وه هه روا
(عه له تهر اش) شتیکێ نوو سیوه ئەوه ئە گهر سه یری پیشه کی هه بنانه بۆرینه
بکه ین ده بینین له ژیر سه رد پیری (شیوه ی نووسین) چۆنه تی نووسین و
ریسای دأرشتنی هه بنانه بۆرینه به چاکی باسکراوه و هیچ خالیکی
تاریکه ماوه که باسی لیه نه کرابی.

له فهره نگی (عمید) وشه ی (ناشی) ئاوامانا کراوه:

ناشی = تازه کار - بی تجربه - کسی که هنوز در کار خود استادی
و مهارت پیدا نکرده.

له فهره نگی خال نوو سراوه: (ناشی) = مه ردومی کۆلی نه شاره زاله کارو
به ریکا.

که وایه وشه ی (ناشی یانه) یانی نه شاره زایانه و بۆره که بی وتوو به تی

مامۆستا هه‌زار نه‌شاره‌زایانه ده‌سکاوه‌ی ئه‌لف و بێتکه‌ی کوردی کردوو. له‌ ولامی ئهم سووکابه‌تی کردنه‌ی بۆره‌که‌یی ده‌بێ بێم هه‌رچه‌نده‌ مامۆستا هه‌زار به‌خۆی ده‌یکوت شاره‌زای رێزمان نییه‌ به‌لام ئه‌وه‌ به‌ مانای ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ خوا لێخۆش بوو له‌م رووه‌وه‌ هه‌ر نه‌شاره‌زا بووه‌. ئه‌ویش به‌ چه‌ند هۆ:

یه‌ که‌م: مامۆستا سه‌ره‌به‌و نه‌خۆی سه‌ره‌به‌ی له‌ سه‌رده‌می فه‌قی به‌تی خویندوووه‌ و چاکیش شاره‌زا بووه‌ و فارسیشی چاک‌زانیه‌وه‌ و شاره‌زای ده‌ستووری زمانی فارسیش بووه‌.

دوو هه‌م: تا ئێستا هیچ قوتابخانه‌یه‌که‌ بۆ فێرکردنی رێزمانی کوردی داننه‌راوه‌ که‌ بوتری هه‌زار لێ نه‌خویندوووه‌ و بۆره‌که‌یی و منیش له‌ هیچ قوتابخانه‌کی کوردی رێزمانی کوردیمان نه‌خویندوووه‌.

سێهه‌م: هه‌ر له‌ پێشه‌کی هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ مامۆستا هه‌زار باسیکی چاکی له‌ سه‌ر زمانی کوردی و رێزمانه‌که‌ی نووسیه‌وه‌ پێشانی داوه‌ که‌ زۆریش نه‌شاره‌زا نه‌بووه‌ و ته‌نانه‌ت له‌م باره‌یه‌وه‌ خاوه‌ن رای تایبه‌تی خۆی بووه‌.

چواره‌م: تا ئێستاش هیچ رێسایه‌کی به‌ کگرتوو بۆ ئیملای کوردی داننه‌راوه‌ و هه‌ر که‌س به‌رای خۆی ده‌نووسێ و زۆر له‌ نووسراوه‌کانی بۆره‌که‌یی له‌ رووی ئیملایی له‌ لای من و به‌ پرۆای من هه‌له‌ی زه‌قن به‌لام من قه‌ت ره‌خنه‌ی لێ ناگرم چونکه‌ رێسای به‌ کگرتوو نییه‌ و مام هه‌زاریش رای تایبه‌تی خۆی هه‌بووه‌ و که‌شیش ناتوانی ره‌خنه‌ی لێ بگرێ.

ئه‌وه‌ تا دوینی (کسوور) ده‌نووسرا (کهور) یا (نوسین) ده‌نووسرا (نوسین) ئێستاش هه‌ندێک ده‌نووسن (نوسین) که‌شیش کافر نابێ.

مام هه‌زار له‌ جیاتی (-) رای و ابووه‌ که‌ (و) دابندری باشتره‌. واته‌ له‌

جياتى (رو) ئەگەر بنووسرى (رۇ) باشترە، يە كىكى تر دەلى ئەگەر بنووسرى (رو) چاكتىرە. تائە و كاتەي ريسايە كى يە كگرتوو نەبى ئەم گىرقتانە ھەر دەبى و ئەو خەتاي ھەزار نىيە. جگە لەو ھەش مام ھەزار لە پىشە كى باسى ئەو شتەي كىر دوو ەو بۆئەو ەي خويئەران بزائى ئەم رەخنە يە چەند بېجى يە بەشىكى دەنووسمەو ە. مام ھەزار دەلى: (ۇ - من لىرەدا - ەو كىو فەرھەنگە كانى تر - بۆ و اوى قوچا و دو و اوم نەنووسىو ە. بۆيى داكشا و بىش ھەو ە تر. چونكە لام و ابو ە زۆر زيادىن. بۆ نمونە وشەي (وتار) ئەگەر ھەر بە يەك و اوى نوسرا كى نايخويئىتەو ە و تار؟ دەيسا بۆچ (ووتار) بنوسىن؟ يا خۆ ئەگەر نوسىمان (پىر) كى دەلى ئەمە جىھلە. ھىچ نايەوئى (پىر) بنوسىن. تاكتا كە - ئەو بىش بە دەگمەن - تۇشى ھىندى وشە دەبىن كە خويئەندە و ارى ساويلكە رەنگە بۆي نەچنەو ە سەرىكە و كەدو وشەي: كۆر و كۆر كە يە كەمىان رۆلەي نىرەو دو ھەمىان پشت دەر پەرىو ە. من فرزندە نىرىنە كەم (كۆر) نوسىو ە. بۆ پشت قۇزىش بۆرم لە سەر بۆر داناو ەو نوسىو ە (كۆر)...

كە و اى ھەزار نەبە (بى لىكولىنەو ە) و نە (ناشى يانە) بۆكارە كە نەچو ەو ە سەرشىوانىش كە ماناى لە بەرزىبوون يا سەرسام بوون يا گىژ بوون دەداتەو ە بە ھۆي ھەنبا ە بۆرىنە تووشى ھىچ كەس نايى و پىم و اى ە ئەم بەشى و تارە كەش بە نىياز پاكى نەنووسراو ە. چونكە ھەركەس يەوئى لە فەرھەنگىك سوود و ەرگىئ سەرە تا دەبى پىشە كى و رىنما يە كەي بخويئىتەو ە ئەو جا كەلكى لى و ەرىگىئ.

۲- بۆرە كەبى دەلى: (ماموستا ھەزار لە سەرە تاى فەرھەنگە كەيا نووسىو ە تى كە لە سىئزە سەرچاو ەي جۆر بە جۆر كەلكى و ەرىگرتوو ە

که چى واش نيهو به لکوو زوربهى وشه کانى ههر له فهرهنگى خال
 وهرگر تووه و نه يشيتوانيوه واتا کانى دروستى وهرگيرپته سهر زمانى
 فارسى و تووشى ههله يىکى زور بووه و له گهل شه وشه دا گهلنى وشهى له
 فهرهنگوى کى پهراوهى پياوه به ناو بانگه کانى يارى وه کوو (ئادى، ئانه،
 شه ندو، شه نديش، شه وگار، ئيرمان) وهرگر تووه که چى ناوى سهر چاوه کهى
 نه نووسيوه چونکه شه و شان له هيج فهرهنگىک دا نه هاتوو وه ههر له ناو
 هونراوى هونه رانى يارى دا پاريزراوه...

ئه م خالهى و تارى ريزدار بوره که بى ده بى ليک جيا بکرپته وه:
 به که م: بوره که بى ههزار به دروژنى تاوانبار ده کات و ده لى زوربهى
 وشه کانى هه نبانه بۆرينهى له فهرهنگى خال ده رهپناوه. به پرواى من شه وه
 تاوانىکى گه وره يه و نابى نووسه رانى کورد هه روا به هيسانى چاوى لى
 بپوشن. باشه بۆ ههزار دروژنه؟! چما هه رکه س فهرهنگىکى نووسى
 گشت وشه کان ده بنه هى خووى و که سبتر ناتوانى له فهرهنگىکى تر بيان
 هينى و باسيان بکات؟! باشه بۆره که بى که فهرهنگى (ماد) ده نووسى بۆ
 دوژينه وهى وشه کان کۆلان به کۆلان و مال به مال له هه نوو کوردستان
 ده گه رى؟! يا شه و يش له فهرهنگه کانى تر که لک وهرده گه رى و خووى
 هه نديکى ده خاته سهر؟ من به بپويستى نازانم زياتر له م خاله بدويم
 چونکه شته که روون و ئاشکرايه.

دوو هه م: بۆره که بى ده لى ههزار نه يتوانيوه وشه کوردى به کان به
 دروستى وهرگيرپته سهر فارسى و تووشى ههله يىکى زور بووه.
 من ناليم هه نبانه بۆرينه بى ههله به به لام شه وهله زوره چه نده؟
 زوربهى ههله به يا به شيکى زور کمى؟ ئاسايى به له فهرهنگىکى دوو

زمانه‌ی وه کو هه‌نبانه بۆرینه چهند هه‌له‌به‌كه‌هه‌یی به‌لام ئایا ئه‌وه‌هه‌له‌یانه به‌وه‌ئهن‌دازه‌به‌ن كه‌كه‌سه‌یك‌بلی زبانی له‌سوودی زیاتره‌؟ ههر چه‌نده‌به‌پروای من ئه‌م هه‌له‌یانه هه‌نده‌ش زۆر نین و ههر پێویست ناکا باسی لێوه‌بکری چونکه‌پیتی (ئ) به‌شیکێ زۆر کمی له‌فه‌ر هه‌نگه‌که‌به‌خۆوه‌ته‌رخان کردوه.

سپه‌م: بۆره‌که‌یی شه‌ش وشه‌ده‌خاته‌روو ده‌لێ هه‌ژار شه‌مانه‌ی له‌فه‌ر هه‌نگۆ که‌ی په‌راوه‌پیاوه‌به‌ناوبانگه‌کانی یاری که‌نووسینی خۆی (واته‌بۆره‌که‌یی) بووه‌ده‌ره‌یناوه‌و سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌نووسیه‌وه‌.

سه‌ره‌تا ده‌بێ به‌خوێنه‌رانی هه‌ژارا به‌گه‌یتم که‌من به‌خۆم له‌دوو ئه‌م وشه‌یانه‌گه‌پام و ئاکامه‌که‌ی به‌شپوه‌ی خواره‌وه‌بوو:

ئادی: له‌فه‌ر هه‌نگی خال هاتوه‌و نووسراوه‌که‌هه‌ورامی به‌و ماناکه‌ی (ئه‌وان) هه‌ر و ده‌ها ئادی به‌کرمانجی سه‌روو واته‌ئوه‌ی دیکه‌(بۆ مێ) و ئه‌مه‌ وشه‌پیکێ وانیه‌که‌جگه‌له‌بۆره‌که‌یی که‌سیتر نه‌زانێ.

ئانه: هه‌م له‌فه‌ر هه‌نگی خال و هه‌م له‌فه‌ر هه‌نگی زه‌ییجی هاتوه‌وه‌.
ئهندو: مامۆستا هه‌ژار له‌هه‌نبانه‌بۆرینه‌بۆ شایه‌تی به‌کارهاتنی ئه‌م وشه‌یه‌ئه‌م شپه‌ره‌ی هه‌یناوه‌که‌هی خانای قوبادیه‌:

ئوه‌ند زاری که‌رد نه‌ئهندوی ده‌روون

خوڕۆش که‌رد نه‌سه‌نگت قوله‌ی بیستوون

که‌وايه‌دیاره‌ته‌نیا بۆره‌که‌پیتی ئه‌م وشه‌یه‌ی نه‌زانیه‌به‌لکو هه‌ندیکێ تریش به‌کاربان هه‌یناوه‌، جگه‌له‌وه‌ش (ئهندو) وشه‌یه‌کی په‌هله‌وی به‌وه‌له‌فه‌ر هه‌نگی (عمید) به‌ handoh, ando هاتوه‌وه‌.

ئهندیش: ئه‌م وشه‌یه‌له‌فه‌ر هه‌نگه‌کانی خال و ئه‌ستیره‌گه‌شه‌و قاموسی

زبانی کوردی زه بیچی هاتوو.

ئهوگار: له فهرهنگی خال به وشه یه کی ئه درده لانی تو مار کراوه.
ئیرمان: من ته نیا ئه م وشه یه م لهو فهرهنگانه ی له بهر دهستم دابوو
نه دۆزیه وه که ئه ویش له بهر ئه وه ی مامۆستا هه ژار زۆر سه رچاوه ی تری
ناو بردوو که من نیمه رهنگه له یه کیگ له م سه رچاوانه ی تر دابی یا مامۆستا
له خه لکی بیستی و له لای خو ی تو ماری کردی. ئه وه تاثیره بۆمان ئاشکرا
بوو که ئه م وشانه ی سه ره وه جگه له سه رچاوه که ی باسکراو له لایه ن
بۆره که ی له چه ند شوینی تریش هاتوو. که وایه به داخه وه ئه م وته یه ی
سدیق بۆره که یی به درۆده رده که وی و روون ده بیته وه که به رتریان به
ناهق مامۆستا هه ژاریان به دزینی به ره مه می خو ی تاوانبار کردوو وه
ئه وه ش تاوانیکی گه وره یه و بوختانیکه قه ت له نوو سه ریک ناوه شیته وه.

جگه له وه ش بۆره که یی ده لی ئه م وشه یانه ته نیا له ناو هو نراوه ی
هو ته رانی یاری دا پارێزراوه. جینگه ی خو یه تی پیرسین باشه ئه م هو نه رانه و
جه نابت ئه م وشه یانه یان له کو ی هی ناوه؟! چما گشتیان له زمانی کوردی
نین؟ ئه ی له کو ی ده زانی له ناو کورد که سیکی تر ئه م وشه یانه ی به کسار
نه هی نایی و ئیستاش به کاریان نه هی نی؟!

چواره م: که ئه م خاله ی وتاری بۆره که ییم خو ینده وه هه مو وشتم بۆ
ئاشکرا بوو. چونکه له وته کانی دیاره له بهر ئه وه تو راوه که مامۆستا هه ژار
ناوی به ره مه م کانی ئه وی له پیرستی سه رچاوه کان نه نوو سیوه. ته نانه ت له م
پیرسته ناوی فهرهنگی (م. اورنگه) یش نه هاتوو که بۆره که یی به شی
خو ی تی بخاو بلێ بۆ نوو سیننی بابه تیکی بی وینه ی وه کو هه نبانه بۆرینه له
زانیاریه کانی منیش که لگ وه رگیراوه. به لی ئا له بهر ئه وه یه بۆره که یی وا

هه‌ژاری داوه‌ته بهر په‌لامارو هه‌پرسی کردووه‌ته سه‌ری. به‌لام ئایا شه‌وه
شیاوی که‌سیکه که‌خوی به‌نووسه‌رو وونا‌کبیریکی کورد ده‌زانی؟!
ئه‌گه‌ر هه‌ژار له‌به‌ر هه‌مه‌کانی بۆره‌که‌یی وه‌کو سه‌رچاوه‌پیک که‌لکی
وه‌رنه‌گرتووه له‌بهر ئه‌وه‌یه که‌ئه‌م سه‌رچاوانه‌شتیکی نو‌یان تیا به‌دی
ناکری وشتیکی وابه‌نووسه‌ریکی وه‌کو هه‌ژار نادا که‌سوود به‌خش بی. که
سوودیشی لی وه‌رنه‌گری ئای نایان بنووسی و که‌سپش نای بی وه‌هویه
تووره‌بی و کاری واکا پۆشمانی به‌دووا دا هه‌بی.

۳- له‌م خاله‌ بۆره‌که‌یی به‌نووسینی چهند وشه‌باسی کردووه که‌هه‌ژار
ئه‌م وشه‌فارس و عه‌ره‌بی و تورکی و فه‌ره‌نسه‌وی و ئنگلیزیانه‌ی به‌بی
نیشانه له‌فه‌ره‌نگ هه‌ناوه (ویستوو به‌تی ئه‌مانه‌سه‌پینته‌سه‌ر کوردا).
مامۆستا هه‌ژار له‌پیشه‌کی هه‌نبانه‌بۆرینه‌باسیکی له‌ژیر سه‌ردی‌ری
(دۆستی نه‌زان به‌لای خواجه) کردووه که‌بهر له‌چاپ کردنی فه‌ره‌نگ
ولامی که‌سانی وه‌کو بۆره‌که‌یی داوه‌ته‌وه‌و داوا له‌خوینه‌ران ده‌که‌م
چاویکی پێدا به‌خشین.

جگه‌ له‌وه‌ش سه‌پاندنی وشه‌به‌م شیوه‌یه که‌په‌یقیک له‌ناو خه‌لک‌باو
نه‌بی و که‌س که‌لکی لی وه‌رنه‌گری ئه‌و جا نووسه‌ریک له‌وتار یا فه‌ره‌نگ
به‌کاری پێ و خه‌لک‌ناچار بکا بیژی بکه‌ن و بینوسن. هه‌روا که‌بۆره‌که‌یی
وشه‌گه‌لی (مۆرفۆلۆژی و فۆنۆلۆژی و لیکسیکۆلۆژی و ئۆرٹۆگرافی و
میتۆلۆژی) به‌سه‌ر خوینه‌راندا سه‌پاندووه. که‌مامۆستا هه‌ژار ئه‌و کاره‌ی
نه‌کردووه‌و ته‌نیا ئه‌م وشانه‌ی هه‌ناوه که‌له‌ناو خه‌لکا باون و کۆمه‌لکی
زۆری ئه‌م گه‌له‌به‌کاری دینن.

شایانی باسه‌زۆری زۆری ئه‌م وشه‌یانه‌ی بۆره‌که‌یی له‌م خاله‌باسی

کردووه له گشت فهرههنگه کانی تریش تو مار کراون و بوره که بی خوشی له
فهرههنگی ماد په کاری هیناون. که وایه هم به شعی و تاری بوره که بیش
ته نیا بو ته و هاتوو که به ناهه قیله نرخی فهرههنگ کم بکاته وه.

۴- بوره که بی ده لئی: (واتای اگه لئی وشعی به هه له نووسیوه بو وینه.
ثابده ستخانه که وشه ییکی فارسی به و له فهرههنگه کانی فارسی داهاتوو به
کوردی داویه ته قه له م که چی له کوردی دا ئودهستی پی ته لین و مانا که شی
به فارسی (دستشویی) نووسیوه که ته شوینه به دست و پلی تیا ته شورن
وه یا له واتای ئابرو بردن دا نووسیوه رووسیا کردن واته رووره ش کردن
وه یا ئافاقتن که چاواگي ساده به و واتای دووان و قسه کردنه، به سانای
وت و ویز هیناویه وه یا ئابرو تکان که چاواگی تیکه لاوه به واتای ریسوایی
هیناویه که چی ریسوایی ته و مانا به نیه که چی له باری ریزمانیش به ره می
چاواگه واته (حاصلی به صده زه) وه یا چه سپی به واتای چه سپاندن هیناوه
که له م چه شنه هه لانه له فهرههنگه که یا زوره).
با پیکه وه له م و تانه بی بوره که بی بکولینه وه:

* وشعی ثابده ستخانه ئیستاش له ناو کورد به کار ده بردی و له هه دوو
فهرههنگی زه بیحی و محال تو مار کراوه و مانا که شی ئابخانه به. ماموستا
هه ژار له هه نبانه بۆرینه ته نیا و له کانی زمانی خه لکی تو مار کردوو وه
له بنووسیوه سه ر چاوه ی له کوئی هاتوو. ته نانه ت زاروه کانی شی دیار
نه کردوو واته نه بنووسیوه هم رشه به هی فلان زاروه ی کوردیه ته وه ش
به پروای من هه نگاویکه بو به کگرتنی زمانی کوردی و زوریش پیروزه.
ئیستاش له ناو فارسی زمانان وشعی (دستشویی) زیاتر بو ئاوده ستخانه به
کار دی. واته خه لکه که به کاری دینن.

* هه‌زار ده‌لێ: ئابروو بردن: روسیا کردن، ناوزراندن فارسی به‌که‌شی نووسیوه (رسواکردن).

(عمید) ده‌لێ: (رسواکردن: کسی که کار زشتش فاش شود و نزد مردم شرمنده و بی‌آبرو شود). ئایا ئه‌و که‌سه‌ی کاره‌ناشرینه‌که‌ی له‌ناو خه‌لك‌اشکرا بیی و شه‌رمه‌زارو بی‌ئاوروو بیی هه‌رنالین رووسیا بووه؟! * ماموستا هه‌زار وشه‌ی (ئاخافتن) ی به‌ (په‌یقین، گوتن، ئیشتغالی و وتووێژ) مانا کردووه. نازانین بۆچی له‌م هینده‌مانایه‌ بۆره‌که‌ی ته‌نیا باسی (وتووێژی) کردووه ئایا به‌نیاز پاکی بووه؟! جگه‌ له‌وه‌ش زه‌بیحی له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌ی ده‌لێ: ئاخافتن یانی گفتگو، وتووێژ. ئه‌ی بۆ بۆره‌که‌ی به‌ر له‌هه‌زار ره‌خنه‌ی له‌زه‌بیحی نه‌گرتووه!؟

* ئابرووتکان له‌هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ به‌ رووسیا بوون و ناوزران مانا کراوه‌و له‌ قاموسی زبانی کوردی زه‌بیحی واهانوووه‌که‌: ئابرووتکا واته‌که‌سیکی ناموسی چووبی. ئه‌وجاله‌ ناوکورد به‌که‌سیک که‌ ناموسی چووبی نالین له‌ ناو خه‌لك‌رووسیا بووه؟! وه‌ ئایا به‌و چه‌شنه‌ ئابرووتکان نایته‌ رووسیا بوون!؟

* له‌ فه‌ره‌نگی خال نووسراوه: چه‌سپ = (شتیک که‌ به‌ شوینیک‌تونندو پر به‌پری بی) یا کورد ده‌لێ ئه‌م شته‌م پتوه‌ چه‌سپ کرد (بی‌ئوه‌ی چه‌سپی به‌کار هیناین) ئایا ئه‌وه‌ به‌مانای پتوه‌لکاندن نییه‌؟

5- له‌م خاله‌ بۆره‌که‌ی دیسان هه‌ر وشه‌کانی پیشووی دووبات کردۆتوه‌ تا به‌ خوینهر به‌لمینێ هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ زۆر هه‌له‌ی تێدایه‌و ته‌نیا من باسی ئه‌م وشانه‌ ده‌که‌م که‌ دووبات نه‌کراون. * بۆره‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی ئات ده‌لێ هه‌له‌یه‌ که‌ هه‌زار نووسیویه‌تی

ثات په سوهنده.

تهوه له حالیکدایه که له ریژماندا په سوهند بهم بیت یا پیتانه دهلین که به دووای هندی وشه دا دین وکارده که نه سهر مانا که بان. یو وینه (ین) که دووای لکان به (زیړ) وشه ی (زیړین) پینکدین. جگه له وه ماموستا هزار به کوردی دهلی (هیمایه بؤ کومهل وکو) واته (علامت جمع) که وایه شته که روون و ناشکرایه.

* بؤره که یی دهلی هزار وشه ی (ناژنی) که به واتای مهله یه به واتای مهله وانی هیناوهو به مهله ی داناوه.

مام هزار دهلی: ناژنی: مهله، مهله وانی، سوبایی (ف) شنا.

ده بینین که ماموستا هزاریش سهره تا (ناژنی) به (مهله) مانا کردووهو به فارسیش نووسیویه (شنا) که وایه ره خنه که ی بؤره که یی له جی خوی نییه. به لام ته گهر دهلین یو پاشان نووسراوه مهله وانی عهرزتان ده که م که له فهرهنگی خال (ناژنی) به مهله کردن مانا کراوه که وایه (مهله وانی) ش ههر دروسته. چونکه نیمه له کوردی دهلین: من ده چمه مهله. دیاره مه به ست ته ویه که: من ده چمه مهله وانی.

* بؤره که یی دهلی له هه بنانه بؤرینه (ناژوتن) که چاوگی ساده یه به واتای لیخورینه که چی به واتای لیخور هیناویه.

من به خوم هندی له هه بنانه بؤرینه گهرام شم وشه یه م بهو چه شنه نه دیته وهو ماموستا هزار (ناژوتن) ی ههر به (لیخورین) هیناودهو شم قسه یه ی به ریژ بؤره که یی راست نییه. جا بووای کردووه من نازانم!؟

* پیم وابسی تاثیر خوننه ران له چونیه تی هیرشه که ی بؤره که یی و راستی یه کان ناگدار بین و من بو ته وهی وتاره که زور درپوه نه کیشی ته نیا

باسی چهند وشه به کی تر ده کهم و ئەوانی تریش باله ئەستۆی خوینەران بن
تالیی بکۆلنەوه.

٦- بۆره کهیی دەلی: (ههروه ها له فەر ههنگه که یا گهلی ههلهی زلزل
ئە کهوێته بهر چاو که مرۆ ناتوانی چاوی لی بیۆشی وه کو: ئابوور که به
واتای پاشه کهوته نووسیویه ئابورو، وه یا ئابدوزه که وشه نیکی
فارسی یه و به واتای چهشنه کولله نیکی قاوهیی رهنگه به واتای فیچمه
هیناویه...)

ههروه ها پاشان باسی وشه گهلی (ئاخلیف و ئادارو ئازاله) و چهند وشه ی تر
دینێته گۆری.

پیم خۆشه خوینەران بزانی که زاراوهی منی نووسه ری ئەم وتاره
کرمانجی سهروو واته (بادینی) یه و ئارخه یانم بۆره کهیی وه کو من لهو
زاراوه یه تی ناگاو لیی نازانی.

وشه ی ئابورو له زاراوه ی بادینی به دوو مانا به کار دیت. یه کیک به
مانای ئابورو، واته که ده لێن فلانکهس ئابرووی نییه یابئ ئابرووه ده لێن
فلانکهسی تۆ ئابورو توننه یا فلانکهس بی ئابورو وه ئه ویتیش به مانای
پاشه کهوته. دیاره مامۆستا هه ژار له بهر ئەوه که زۆر تیکه لی خه لکی
بادینان بووه هه ر دوو واتای زانیوه له فەر ههنگ تۆماری کردووه. جگه
له وهش له فەر ههنگی قامووسی زبانی کوردی مامۆستا زه بیحی نووسراوه:
ئابورو = حه یا، داوین پاکی، شانازی، شه رف، ناموس.

من نازانم بۆ بۆره کهیی پیی/ وایه هه ر وشه یه که ئەو ته ی بیستی کوردی
نییه؟ وا ده ر کهوت که ئەو هه له ی زلی کردووه نه که هزاری ره حمه تی.
سه باره ت به وشه ی ئابدوزه که له قامووسی زه بیحی وانووسراوه:

ئابدوزەك = ئامرازيكە لە شووشەو لاستيك و پلاستيك دروست ئە كرى
دەرمانى تراوى پى دە كەنە ناو لەشى ئىنسانەو، شرىنقە.

مامۆستا ھەزارىش ھەرواى مانا كرىووە. جگە لە وانەش لە فەرھەنگى
ئەستىپەرە گەشە نووسراو: (فېچقە = محقنە) و لە پەرتوو كى الو جىز فى تعليم
اللغة الكرديە نووسراو: شرىنقە = محقنە كە واىە فېچقە يانى شرىنقەو ئەم
قسەى بۆرە كەيش راست نىيە.

مامۆستا ھەزار وشەى ئادارى واھىناو:

ئادار: مانگى رۆمى، بىست رۆژ لە خاكە لىووە دە رۆژ لە رەشەمە (ف) ماھ
مارس.

مامۆزە بىحى لە قاموسى زبانى كوردى دەلى: ئادار = شەشەمىن
مانگى سورىانى و سىيەمىن مانگ بە حىسابى رۆمى، ئاخىر مانگى زستان بە
حىسابى نەورۆژ (۲۱) رۆژى ئەو مانگە و بەر خۆى دەدات.

خال دەلى: ئادار = ئازار = مانگى مارس.

كە واىە دىسان بۆرە كەبى ھەلە دە كات. ئەو بىش لە بەر ئەو كە ئاگى لە
خەلكى پارچە كانى ترى كوردستان نىيە دەنا چۆن نازانى مانگى ئادار بە
تايبەت لە كوردستانى عىراق مەشورەو زۆرىش لە ناو كوردا بە كار دىت.
سەبارەت بە وشەى (ئازالە):

ھەزار دەلى سوختى زستانە، خال دەلى سوختى زستان. زەبىحى دەلى
سووتەمەنى لادى كور دەواری ئىستاش لە كوردستانى ئىران پى دەلىن
(سوختەنى) و ئەم سوختەنى بەش تەنيا (ئازالە) دە گرىتەو لە گەل (كىلەو
قەلەغان) كە ھەر لەو ئازالە دروستى دە كەن. ھەرچەندە نەفت و گاز و ئىل
ھەبە بەلام كەس پى نالى سوختەنى. ھەر و ھا بو ئاگادارى بەرپۆز

بۆره كەيى دەيى بلىم له كوردستانى عىراق هەر ئىستا وشەى ئۆين و ئۆيناز
 بۆفيل و فيلباز به كار دەبن و ئەگەر به كەسك بلى ئۆيناز نەك به گەمەى تى
 ناگا به لكو زۆرىش تووپه دەيى. هەر وه ها هەر له كوردستانى عىراق به
 تايهت له دەروو بەرى هەولير و له ره واندىز پىتى (ل) به (ر) بيزده كەن و به
 (سال) دەلین (سار) و به (چیل) دەلین (چیر) و... هتد. و مامۆستا هەزار
 دروستى نووسيوه و ريزدار بۆره كەيى ئاگادارى ئەم راستى يانە نىيە. به
 هەر حال ديسان دەلیم كەس نالى هەنبانە بۆرىنە تەواوه بەلام زۆرىه
 هەرە زۆرى نووسەران و رووناكبيرانى كورد دەلین هەنبانە بۆرىنە كارىكى
 بى و پنهيه و تايستا جگه له ريزدار بۆره كەيى كەسىتر هپرشى نە كردۆتە
 سەرى و خۆزگه له جياتى ئەم هپرشە ره خنەيه كى ئاواكەر له بەر هەمه پەر
 بايه خە كەى مام هەزار گىراباو برىا بەرپيز بۆره كەيى به نىياز پاكى لىي
 كۆلباوه و نەبباوهى بەرز بوونەوهى دەنگى ناپهزايى له دژ خۆى و
 وتارە كەى. بەلام قەيدى ناكا به لكو ئەوهش دەرسك بى بۆ خەلكانى تر.

باوايى □

د پيسان ره ځنا...
د پيسان
هه نېانا بورينا!

عه بدولره حمان پاشا

*نهم وتاره، بهوتهی خودی نووسه، له کۆتایی سالی ۱۹۹۴ بوگۆفاری
(مامۆستای کورد) نیردراوه، نازانین ئایا له گسۆفاری ناوبراودا
بلاوکراوتهوه یان نه؟

خوينەر

خوينەرى ژير نهك هەر جورە خوینەریك، كاتی له خویندنی رهخنەییك ده بیتهوه، یاخود بهر له وهی لیبی بیتهوه، له مه بهستی نووسەری رهخنە که ده گاو ده زانی ئەم رهخنەیه به چ مه بهستیک و بو نووسراوه.

مه بهستیش له نووسینی رهخنە له م سی خالانەى خواره وه ده رناچی:

(۱) رهخنە که به مه بهستی پی هه لگوتن و بهر ژه وهندی کاریکی ئەدهی یاخود هونەری نووسراوه و ته نهها لایه نه به هیزو به تینه کانی - له روانگهی رهخنە گره وه - به رچاو ده خا، بی ئەوهی ئاماژه بو لاوازی به کانی بکا. له م جورە رهخنانه شدا، هەر له سه ره تاوه و - به هەر هوییک بی - بهر له وهی رهخنە گر کاره ئەدهی به که بخوینته وه، خوی بو پیهه لگوتن به به ژن و بالای کاره که، ئاماده ده کا!

(۲) رهخنە که دژی کاریکی ئەدهی یاخود هونەری نووسراوه به پیچه وانەى خالی به که م، ته نهها ئاماژه بو که م و کوری و شوینه لاوازه کان - هەر له رانگهی رهخنە گره وه - ده کای ئەوهی باسی خاله گرنگ و سه رکه و تووه کانی بکا. له م شیوه رهخنانه ش، دیسان، رهخنە گر - به هەر هوییک بی - قولی بو هیرش هینان هه لده کا، بهر له وهی خوی به خویندنی بابە ته که ماندو بکا!

(۳) رهخنە که بو بهر ژه وهندی خوینەر و خودی کاره ئەدهی یاخود هونەر به که نووسراوه و هه مو هیله به هیزو لاوازه کان، شی و راقه ده کاو ده یترخینی به مه بهستی ده ست نیشان کردنی ئاستی هونەری کاره که وه هاندانی خوینەر بو تیگه یشتینیکی راست و دروست و هەر ئەمه شه ئەرکی رهخنەى راسته قینه.

ئەم پيشە كەيم بە پيوست زانی بو ئەو هی بلیم، ره خنه كهی مامۆستا سدیق بۆره كهیی له سەر هه نبانه بورینه كهی مامۆستا هه ژار (۱)، له چارچیوهی (خالی دو هه مدا) ده رناچی و به لكو نمونه به کی زور نایابه بو ئەم خاله و وا هه ولده ده ین بو چوونه کانمان بسه لمینین، ئەوجا خوینەر - نه کمن - بوی هه به ره خنه كهی منیش له سنووری به کیك له سی خاله کان دابنی و به و ئاواته م كه ئەم وتاره ی من له سنووری خالی سیهه م ده رنه چی!

له گوته کانی مامۆستا بۆره كهیی، ئەم برگانهی خواره وه هه لده بژیرین و پاشانیش به كه به كه باسیان لی ده كه ینه وه.

۱-... له راسته قینه دا فه ره هنگه - مامۆستا هه ژار - له سەر هه له دامه زراوه، كه و اتا زانی فه ره هنگه كه له سوودی زور تره.

۲-... مامۆستا هه ژار له سهره تای فه ره هنگه كه یا نووسیویه تی كه له سیزده سه رچاوه ی جور به جور كه لکی وه رگر تووه كه چی واش نیه و به لكو زور به ی وشه کانی هه ر له فه ره هنگه خال وه رگر تووه.

۳-... زمانی کوردی داگری پینج زاراوه به كه بریتین له کرمانجی با کوری، کرمانجی باشوری، گورانی و لوری و له کی و هه ر کام له م زاراوانه چه ند لکیان لی جیا ئەبیته وه وه له راستیدا كه سیک كه بیهوی فه ره هنگه کوردی بنووسی ئەبی ئەم پینج زاراوه به ته وای بزانی تا بتوانی هه موو وشه کانی ئەم زاراوانه کوکاته وه وه له فه ره هنگه كه یا بینووسی و جگه له وه ش ئەبی ئاشنایه تیکی ره به قی به سەر زمانه کانی ئاقیستا و په هله وی و فارسی و ترکی و عه ره بیش دا هه بی تا وشه ره سه نه کانی کوردی به ته وای بناسی و تووشی هه له نه بی.

ئهو كه سه ی كه بیهوی له وشه کانی کوردی بکولیته وه، ئەبی له باره ی

مورفولوژی و فونولوژی و لیکسیکولوژی و ئورتوگرافیه وه شاره زابی و ههروه ها ئه بی شاره زای زمانه کانی کون و ته نانه ت سانسکرتیش بی..و ئه بی شاره زاییکی ته واوی له میژوو و ئه فسانه و میسولوژیای کون هه بی.

۴... له م دواییه گه لی فرههنگی کوردی له لایهن نووسهرانی کورده وه چاپ و بلاو بوته وه و هه ر چهنه ئه م فرههنگانه که م و کوریمان نییدا ئه بیئری به لام هه موو ئه و فرههنگانه تویشو و به رهن بو دوا روژی خوینده وارانئ گه لی کورد.

۵... جا من له م وتاره دا هه ر له سه ر پیتی ئه لفی فرههنگه که ئه کولمه وه و هه له کانی ئه خه مه پیش چاو...

ئیستاش، با بیینه وه سه ر برگه ی به که م و با بزانی ره خنه گر چون گه بشته ئه و قه ناعه ته ی که (فرههنگه که له سه ر هه له دامه زراوه و زیانی له سوودی زورتره)!

مه گه ر خوی نالی (... من له م وتاره دا هه ر له سه ر پیتی ئه لفی فرههنگه که ئه کولمه وه) و اتا ره خنه گر ته نها به خویندنی (۳۴) لاپه ره حوکمی له سیداره دانی هه بنانه بورینه ده ردینی کاتی ده لی:

(فرههنگه که له سه ر هه له دامه زراوه) و (زیانی له سوودی زورتره) و (نایی لاوانی کورد پشتی پی بیهستن) یان که ده لی: (... مامؤستا هه ژار نووسیه تی که له سیزده سه رچاوه ی جور به جور که لکی وه رگر تووه که چی واش نیه)!

ئابا ئه م رستانه به لگه نین که ره خنه گر (چه کی قورسی) خوی، به رله وه ی هه بنانه بورینه بخوینی، ئاماده کردوه؟!؟

ئه گینا خو هه بنانه بورینه (۳۴) لاپه ره نیه! له وانیه به شیکی زوری

خوینهران نه زانن که ههنبانه بورینهی مامۆستا هه ژار (۱۰۳۴) لاپه ره به جگه له (۳۴) لاپه ره ی پیشه کی!! پاشان، ره خنه گر چون زانی که (مامۆستا هه ژار له سیزده سه رچاوه ی جور به جور که لکی وهر نه گر تووه، به لکو زور به ی وشه کانی ههر له فه ره ههنگی خال وهر گر تووه)؟
باشه خوره خنه گر خوی دهلی ته نها (۳۴) لاپه ره ی له فه ره ههنگه که خویندو ته وه، ئه ی (۱۰۰۰) لاپه ره که ی تر چی!؟

(۱۰۰۰) لاپه ره ی گه و ره، زور گه و ره! ده کا چهند هه زار وشه ی کوردی، ئه گهر مامۆستا هه ژار له م سیزده سه رچاوانه ی باسیان ده کا، له ههر سه رچاوه ییک ته نها یه ک وشه ی هینابی، ئه وه قسه که ی مامۆستا هه ژار راسته و ئه و پهری ئه مانه ته نوو سه ریک ئامازه بو ژیده رو سه رچاوه کان بکاو ئه ریک و ماندو بونی که سانی تر، نه کا به هی خوی! وه ک چون بوره که یی مه منون بو له سه ر به رگی فه ره ههنگی (کوردی به فارسی) ی "م. آورنگ" بنووسری (گردد آورده ی: م. آورنگ - به همکاری صفی زاده بوره که یی) ده لیم مه منون بو چونکه ههر خوی له دو الاپه ره ی فه ره ههنگه که دا نوو سیو بیته ی:

(... چون ناو و ناوبانگی زانای گه و ره مامۆستا ئه و ره نگم بیستبو و ده گهل کتیبی کورد ناسی و نوو سراوه کانی دیکه ی ناسیار بووم، ئاره زوم هه بو و له تزیکه وه بینم و بیناسم).

به لام پاش مردنی خوالیخوشبو ئاره نگ، مامۆستا بوره که یی له پیشه کی فه ره ههنگی ماد دا ئه نووسی و ئیزی (... سوارد ئاره نگ نه کوردی ته زانی و نه ده گهل فه ره ههنگ و زمانی کوردی ناسیاری هه بو)! به لی بوره که یی جاری یه که م ده رباره ی م. ئاره نگ و ده لی و پاش

مردنیشی دهلی نهزانه (۲)

مامؤستا بوره که بی له برگه‌ی سیه‌مدا مهرجی زور سه‌خت بو
خه‌لک‌آدنی بو نووسینی فهره‌نگی کوردی به‌لام خوی - که فهره‌نگی
نوسبوه - پابه‌ند ناکا به‌م مهرجانه و کورد گوتنه‌نی، فری به‌م مهرجانه وه
نیه.

ئه‌گینا ئه‌گهر خوی (پنج زاروه‌ی کوردی کرمانجی باکورو کرمانجی
باشورو گورانی و لورو له‌کی زانیباو ئاشنا به‌تییکی ره‌به‌قی به‌سهر زمانه‌کانی
ئاقیستایی و په‌هله‌وی و فارسی و تورکی و عه‌ره‌بیش دا‌هه‌با، ئه‌وجا
شاره‌زایی له‌باره‌ی، مورفولوژی و فونولوژی و لیکسیکولوژی و
ئوتوگرافی و هه‌روه‌ها شاره‌زای زمانه‌کانی ئیرانی وه‌که په‌هله‌وی و
سانسکریشی بباو شاره‌زایی ته‌واوی له‌میژوو و ئه‌فسانه‌و میفولوژیای
کون - هه‌روه‌که خوی ئیژی - هه‌با) باوه‌ر ناکه‌م دوچار ی هه‌له‌ی و اه‌تابا‌که
تازه‌روشنیرانیش دوچار ی نابن و با‌ئهم قسه‌یه‌شمان بو خوینه‌ران
بسه‌لمین:

ره‌خنه‌گر ئیژی (له‌ فهره‌نگی هه‌نبانه‌ بورینه‌دا‌گه‌لی هه‌له‌ی زلزل
ئه‌که‌وته به‌رچاو) ئه‌وجا کومه‌لیک وشه‌دینی که‌گوایه (هه‌له‌ی زلن)
له‌وانه‌ش وشه‌ی (ئابور).

ئه‌گهر چاوێک به‌لا‌په‌ره (۱) ی هه‌نبانه‌ بورینه‌دا‌بخشین ئه‌م وشانه‌ده
خویننه‌وه:

- ئابور: شهرم، ناموس

- ئابور: ریز، شهرم، ناموس، ئابور

- ئابوری: مایه‌ی گوزه‌ران و بژیو

ماموستا هه‌زار که هم ههرسی شیوهی هیناوه، دپاره بی گومان و پشت راست بووه که وشه‌ی (تابوور) له نیو به‌شیکی زوری جوگرافیای کوردستانا به مانای (شهرم و حه‌یاو تابرو) به کار دیت.

به‌لی زمانی کوردی له گوندو دیهات و له نیو خه‌لکه‌وه هه‌له‌ده‌قولی، بو به‌ش ههر له‌ویوه کوده کریته‌وه، نه‌که له پاش میزو کورسی.

ماموستا هه‌زار که هممو ته‌مه‌نی له‌م لاو له‌ولاو له‌م گوندو له‌و دی به بردوته سهر، باش ده‌زانی که "شکاک" به "شهرم و حه‌یا" ده‌لین "شافرو" و "تابرو" و "تابوور" یشی پی ده‌لین و ئیستاش هم وشه به روزانه به کار دی و هیچ هه‌له‌ی (زل) نیه وه‌که‌رخنه‌گر ده‌لی، ته‌وه‌ی راسته، ده‌یان وشه‌و په‌یشی و امان له کورده‌واریدا هه‌یه‌و که‌س ناتوانی بلی وشه‌ی (ته‌سمیل، ته‌سحیب، جینار، به‌رف، عه‌در) و ده‌یان وشه‌ی - جی گورکراوی - تری وه‌که "تابوور" هه‌له‌یه.

که‌س بوی نیه بلی وشه‌ی (سار) و اتای "سال" نادا چونکه شاری هه‌ولپرو ره‌واندوزو ته‌و ده‌وراو پشته‌پیتی "ل" ی قه‌له‌و به "ر" ده‌گورنه‌وه‌و (مال و دوکه‌ل و لال و خال) ده‌که‌نه (مارو دوکه‌رو لار و خار). ته‌مه‌ش شیوه‌یه که له تاییه‌ته‌ندیه‌کانی زمانی کوردی.

له به‌هدینان نالین (دراوسی) به‌لکو (جیران) ه‌عه‌ره‌بی به‌که - و ته‌نهما جیران - به‌کار ده‌به‌ن، که‌چی هه‌ندیک له سه‌ره‌وه‌تر (جیران) ه‌که ده‌گوردی و مورکیکی کوردی به‌خووه ده‌گری و ده‌بیته (جینار). وشه‌ی (به‌رف) که له زور شوینی کوردستانا به‌کار دی. له زاخو و شنگار یا شنگال - ههر دو بیان راستن - ده‌گوری و ده‌بیته (به‌رف)، هه‌روه‌که وشه‌ فارسی به‌که. (ترانه‌ی فارسی، له به‌هدینان - له وانه‌یه ماموستا بوره‌که‌بی نه‌زانی -

واتا که ی ده گوردی و ده بیته (فشه و گالته) و (ترانه پی کرن) ده کا (گالته پی کردن).

ده باره ی وشه ی (ثوین) که - وه ک مامؤستا بوره که یی ده لی - تورکی به واتای (گه مه و یاری به) و قایل نیه مامؤستا هه ژار به واتای (فیل) هیناویه تی، له باره ی (ثوین) ده لیم، راسته وشه که تورکیه به لام بی گومان مامؤستا بوره که یی وه ک مامؤستا هه ژار له شاری هه ولبرو گونده کانی هه ولبر نه گه راوه ته گینا له وی و له زور شوینی تریش وشه ی (ثوین) مانای "فروفیل" ه وه (ثوین باز) یش ده کا "فیل باز". نه که هه ولبرو ده وروپشتی به لکو له لاپه ره ی ۱۷ ی (فهره نگی وشه دووانه کانی زمانی کوردی ی تاها فه یزی زاده) ش (ثاین و ثوین) ده کا (فیل و ته له که)!!

ته م دیار ده یه ش، دیار ده ی گورانی واتا، له هه مو زمانیکدا هه یه وه فارسیدا زوره وه هر به بونه ی (ثوین) ی تورکی، ده لیم، نیمه ی کورد بو برای دایک (خال) ه عه ره بی به که به کار ده به یین که چی وشه به کی خومالی ی پر به پیستی (برای دایک) مان هه یه پیشکشی زمانی فارسی و تورکی مان کردوه!

به لی، فارسی به دایک ده لین (ماده ر) تورکی ش ده لین (ته نا) نیمه ش پی ده لین (دا، دایک، ثودا، دالک، دالگ، دای، دایه)، گوتمان کورد به برای دایک ده لین (خال) که چی تورک و فارس پیی ئیژن (دایی)، باشه نیمه ی کورد بو بروا ده که یین که (دایی) برای (ته نا) ی تورکی و (ماده ر) ی فارسی به و بو پیمان سه یه ته گه ر بلین (دایی) برای ته وه هه مو دایکه کوردانه یه! (دایی) له کوی و (ته نا) و (ماده ر) له کوی؟ هه مو ده لین وشه ی (دایی) تورکی به.

میسری و کویتیش به و ژنه‌ی که له‌نیو مالدا خزمه‌تی منالانی خه‌لک ده‌کا و به‌خیویان ده‌کا، ده‌لین (الدایه) و ده‌ش‌لین (دایه) و شه‌ییکی تورکیه!! بویه ده‌لیم به‌رای من (دایی) برای دایکی خومانه و پیتی (ی) له‌ناخیری و شه‌که (ی) نه‌سه‌به، نه‌سه‌ب به‌دایک، په‌یوه‌ندی به‌دایک.

با بگه‌ریینه‌وه‌بابه‌ته‌که‌ی خومان.

و شه‌ی (مل‌ی) کرمانجی سه‌رو نا‌کا (مل‌ی) کرمانجی خوارو، به‌لکو به‌واتای (شان) دیت! ورسته‌ی (وه‌ره‌سه‌رملی من) ده‌کا (وه‌ره‌سه‌ر شانم). هر بویه‌ش که روژیک له‌مه‌ر زمانه‌وه - له‌ماموستا که‌ندالیان (۳) یان پرس‌ی (کی ده‌توانی بلی‌ته‌مه‌راسته‌و‌ته‌مه‌ه‌له‌یه‌؟) و ه‌لامی دایه‌وه‌و‌تی (که‌س)!

راسته، من ده‌زانم که له‌ناوچه‌ی ئاکری به‌عه‌ینه‌ک و (به‌رچافک) و (چاو‌بلکه) ده‌لین (چه‌شمک) که‌چی هه‌ر‌ئه‌و (چه‌شمک) ه‌له‌شون‌ی‌تری کوردستانا و اتای (نه‌عل‌ی) عه‌ره‌بی و (ده‌مپایی) فارسی ده‌دا!! له‌زور شون‌ی کوردستانا سویند ده‌خوین و ده‌لین (به‌خوا) که‌چی و شه‌ی (خوا) له‌ناوچه‌ی خانه‌قین و اتای (خوی) ئه‌دات، ئیابه‌ئیه‌ی بلین هه‌له‌یه‌؟! زمانه‌وانان ده‌لین عه‌ره‌بی ده‌ریابه، من ده‌لیم کوردی له‌ده‌ریا که‌متر نه‌! له‌کوردمانجی ده‌لین (ئاخافتن) و ده‌ش‌لین (ئاخافتن).

(ئاخافتن) له‌فه‌ره‌نگوکی (ته‌فسیری بوره‌که‌یی لاپه‌ره ۲۳۹) دا ده‌کا (مکالمه‌ی) فارسی، (مکالمه‌)ش له‌(فه‌ره‌نگی و‌ژه‌نامه‌ی) دک‌تور محمد تقی ابراهیم پوردا - لاپه‌ره ۳۹۰) ده‌کا و‌توو‌یز، باشه‌سادام وایه، بو هه‌له‌ییکی زله‌ئه‌گه‌ر بلین (ئاخافتن) ده‌کا (وتوو‌یز) و بو‌ماموستا بوره‌که‌یی قایل نه‌ماموستا هه‌زار (ئاخافتن) ی به‌واتای (وتوو‌یز) داناوه!! به‌یادی

خوینهران دیننه وه که له سه ره تا وتمان ماموستا بوره که بی فری به سهر ته و
 لیسته دریزه ی (زاراوه و زمان و زانست و هونه زه ی که ناوی له و تاره که بیدا
 هیناون) نیه، نه گینا نه گهر کورمانجی با کوری چاک زانینا، وشه ی (ئاپو) - که
 وشه ییکی "زازا" ی یه و به واتای (مام) ه و کورمانجی خوراسانیش له
 قوچان و شیروان و بجنورد و دهره گز به کاری ده بن - به وشه ییکی
 عهره بی ی دانه ده ناو ته گهر له عهره بیش وه ک برایه کاتخان له تیران ده لین -
 موسه لله ت با - وشه ی "ئاگر" ی به رامبهز "لهب" ی عهره بی دانه ده تا (لا پهره
 ۱۹۰ ته فسیری بوره که بی) چونکه (لهب) نا کا (ئاگر) به لکو ده کا "گر" !!
 خو ته گهر (لهب) (ئاگر) بی ته ی (نار) چیه؟! ته گهر بوره که بی له عهره بی
 باش با، ثایه تی (واذا المؤودة سُئلت بأی ذنب قُتلت) ی نه ده کرده (وه
 شه و کاته ی که له کچانی زینده به گور پرسیار کرا، که ثیوه به چ
 گونا هیک کوزراون) (لا پهره ۴۵ ی ته فسیری بوره که بی) چونکه وشه ی
 (المؤودة) لیره دا تا که!

یان (واذا الصُحف نُشرت) ی نه ده کرده (ته و کاته ی که نامه ی کرده وه ی
 خه لک کرایه وه) چونکه (صحف) له م ثایه ته دا تا ک نیه به لکو (کو) به!
 ماموستا بوره که بی له برگی ی (۴) دا ده لی:
 ... له م دوا بیه دا گه لی فهره نگی کوردی له لایه ن نو و سه رانی کورده وه
 چاپ و بلاو بونه وه و ههر چند شه فهره ننگانه که م و کور بیان تینان
 ته بیزی، به لام هه مو و شه فهره ننگانه تویشو و بته رهن بو دوا روژی
 خو بنده و ارانی گه لی کورد: ره خنه گر سه ره رای شه م قسه ماقولانه ی که زور
 راستن، کاتی ده گاته فهره ننگه که ی ماموستا هه زار - که خوی به تینا، به
 قد هه مو شه فهره ننگانه ی که له م دوا بیه دا چاپ و بلاو بونه وه، هه به - له

قسه‌ی خوی پیشه‌مان ده‌بیته‌وه و رسته‌ی (همو‌ئو فەر‌هه‌نگانه توشوو
 به‌ره‌ن بو دواروژی خوینده‌واری گه‌لی کورد) له‌گه‌ل فەر‌هه‌نگی "هه‌نبانه
 بورینه" ده‌بیته (فەر‌هه‌نگیکه له‌سه‌ر هه‌له دامه‌زراوه) و (زیانی له‌سوودی
 زورتره) و (نابی لاوانی کورد پشته‌ی پی‌به‌ستن)! هه‌ر‌ ئاوا به‌ئاسانی و ته‌نها
 پاش خویندنی (۳۴) لاپه‌ره‌ی هه‌نبانه‌بورینه‌وبه‌ره‌له‌وه‌ی (۱۰۳۴) لاپه‌ره‌ی
 تری بخوینته‌وه، ره‌خه‌گر ده‌گاته‌ئهم‌ئه‌نجامه‌ناره‌وايه. له‌خوینه‌ران
 ده‌پرسین، ئه‌گه‌ر‌ ئهم‌هه‌لوسته‌ی ره‌خه‌گر به‌رامبه‌ر هه‌نبانه‌بورینه "قول
 هه‌لکردن" و "دژایه‌تی" پیش‌وه‌خت نه‌بی؟ ئه‌ی چی‌بی؟ ئه‌گه‌ر ره‌خه‌گر
 (چه‌کی قورسی) خوی به‌ر له‌خویندنی هه‌نبانه‌بورینه‌ئاماده‌نه‌کردباو
 مه‌به‌ستیکی تابه‌تی نه‌با! بو‌ئهم‌هه‌مورق و کینه‌ی له‌وتاره‌که‌ی خویداکو
 ده‌کرده‌وه؟! ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی بوره‌که‌یی سوک‌کرده‌نه‌وه و هیرش و دژایه‌تی
 نه‌بی، که‌له (خالی دوهم) دا‌باسمان کرد، بو‌ده‌لی (وشه‌ی ئازوتن به
 واتای لیخورینه‌که‌چی مامۆستا هه‌ژار به‌واتای لیخور هیناویه‌تی)
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌مامۆستا هه‌ژاریش ده‌لی (ئازوتن: لیخورین)ه (بروانه
 لاپه‌ره‌ی هه‌نبانه‌بورینه).

له‌کو‌تاییدا ده‌لیم، راسته، هه‌نبانه‌بورینه - وه‌که‌همو فەر‌هه‌نگیک
 که‌م و کوری و هه‌له‌ی تیدایه، به‌لام ده‌ش لیم، ره‌خه‌فیزو فیزو بیز نیه،
 ره‌خه‌سوزو خوشه‌ویستی به!! □

په‌راویز:

۱- گۆفاری ئاوینه ژماره (۱۲).

۲- بو‌زیاده‌زانین له‌م باره‌یه‌وه، بروانه‌گۆفاری ئاوینه ژماره ۴ لاپه‌ره (۳۰).

۳- سه‌روکی ئنستیتوی کوردی پاریس، دکتورا فیزیای ئوتومی

وہلامو تیسینی بیکی نوی

سدیق بورہ کہیی

گوفاری ٹاوینه ژماره ۱۹ و ۲۰، خاکه لیوہ۔ گولان، سالی ۱۳۷۴

ئەو ەي كە روون و ئاشكرايە مامۇستا ھەژاري نە مریە كئی لە ھۆنەرانی ھەرە
 بەرزی كسور دەو لە ئاسمانی و یسژەي كوردە واری دا ھە تا ھە تا یە
 ئەدرە و شیتەو. ھەژار ھەر ئەو كە سە یە كە شەرە فنامە كە ی میر شەرە فخانێ
 بتلیسی و چارینە كانی خە یام و مەم و زینی خانی بە جوانترین شیوہ
 وەرگێراو ەو نووسراو ە كانی ھەر كام شاكارێكن بو خوی. ھەژاری نە مەر
 خویشی ئەلێ:

ئەو میو ە یە خو شە یان تالە

دل بەندی منە و ە كوو منالە

ئەو میو ە كە وشكە تفتە تەلخە

خۆ كوردی یە زۆر لە لام بە نرخە

لیم وەر بگرن بە سینە یی روون

لیمی نە گرن چ خو شە خو ش بوون

بۆم پینە بكن ھە لە ی زمانم

با پیننەو ە بیر منیش لە وانم

فەرھەنگ نووسی لە كوردە واری دانزیکە ی سی سە دو بیست سالە
 دەست پێكراو ە، واتە یە كە مین فەرھەنگی كوردی بە عەرەبی كە بو
 بچو و كان نووسراو ە فەرھەنگی نەو بە ھارە كە لە سالی ۱۰۹۴ ی كوچی دا
 لە لایەن ھۆنەری نە مری كورد شیخ ئەحمەدی خانی (۱۰۶۱-۱۱۱۸ ی
 كوچی) یەو ە دانراو ەو دوا بە دوا ی ئەم فەرھەنگە گەلێك فەرھەنگی تر:
 كوردی بە كوردی و كوردی بە عەرەبی و كوردی بە فارسی و كوردی بە
 ئەر مەنی و كوردی بە ئینگیزی و كوردی بە روسی و كوردی بە تورکی لە
 لایەن نووسەرانی كوردو بێگانەو ە نووسراون، بە لام ھێچ كام لەم

فەرھەنگانە جگە لە فەرھەنگە کە ی توفیق وەھبى و فەرھەنگى قەنات كوردو نەبى زانستى نین و فەرھەنگە کە ی وەھبى لە سەر شىوہى خەلکى سلیمانى یە و فەرھەنگە کە ی قەنات كوردۆش كرمانجى یە و ئیتر ئەوانى تر پىوستیان بە ھەلاویژى و لیکۆلینە و ھەلسەنگاندن ھەبە کە ئەو ھەش كارى زمانناسانى كوردو ھە كارى ئە و كەسانە یە کە لە زمانى كوردى دا پىپۆرن.

ئەلبەت ئەوانە ی و تائىستا فەرھەنگیان نووسىو ھە و وشە كوردى یە كانیان لە زارى خەلکە و ھە كۆ كوردو ھە تە و ھە، كارىكى گرنگ و بایە خداریان ئە نجام دا ھە و لە راستە قینە دا سەرھەلدانى ھەر فەرھەنگىكى كوردى كارىكى گرنگى بۆ سەر فیلۆلۆژى كوردى ھە بە، چونكە ئە تەوانین لایەنە چا كە كانى و ھەرگرن و ھەلە كانیشى دەست نیشان كە ی ن تا ھە موو تى بگەن و ئە و ھەلە بە كار نە بەن.

و ھە ئاشكرایە فەرھەنگ نووسى كوردى ئە مە ماو ھە نیکە خەریكە جینگە ی خۆ ی لە ژبانی زانستى كوردا ئە گرىت و گە لێك و ھە كوو:

شىخ موحەممەدى مەردوخ (۱۲۹۷-۱۳۹۵ ی كۆچى).

توفیق وەھبى (۱۳۱۱-۱۴۰۴ ی كۆچى).

شىخ موحەممەدى خال (۱۳۲۲-۱۴۰۸ ی كۆچى).

گىومو كریانى (۱۳۲۳-۱۳۹۹ ی كۆچى).

جگەر خوین (۱۳۲۳-۱۴۰۵ ی كۆچى).

قەنات كوردۆ (۱۳۲۹-۱۴۰۶ ی كۆچى).

سە مەند سیا بەند (۱۳۲۹-۱۳۶۸ ی كۆچى).

عەلا ئە دین سە جادى (۱۳۳۵-۱۴۰۵ ی كۆچى).

زه بیچی (۱۳۴۰....)

جه مال نه بهز (۱۳۵۴....) و هه ندیکی تر له م مهیدانه دا هه نگاویان
هه لگرتوووه و هه رکام به توانای خویمان بو نووسینی فرههنگی کوردی
هه ولیان داوه که چی ماموستا هه ژار فرههنگه که ی له دوا ی شه و
فرههنگانه نووسیوه، شه بواله هه موو شه و فرههنگانه سه رکه و توو تر بوایه،
به لأم فرههنگه که ی له ناو هه وری هه له دا نو قم بووه و پیوستی به
توژینه و هه ییکی فراوان هه به تا هه له کانی بگیری و خوینده واران که لکی
لی و ره گرگن که به داخه وه شه و زور بایه خی به کو کوردنه وه و هه لپژاردنی
وشه کان نه داوه و گه لی و شه ی به هه له نووسیوه و گه لی و شه ی ناموشی له
فرههنگه که ی دا هیناوه به بی شه و ی دیارده یان پی بکاو بلئی هی چی
زمانیکه و ره خنه که ی منیش له هه نبانه بوژینه هه له سه ر شه م مه به سته بووه،
شیر هه یشم بو که س نه بر دووه و پیشم لی هه لنه بر یوه و که سم
سوکه کردووه و ئامانجم شه وه بووه که خوینده واران و لاوان وریا
که مه وه.

ره خنه مل ملانی و زوران بازی نیه، به لکو ره خنه شه یته هو ی
پیشره وت و سه رکه وتنی هه ر گه ل و نه ته و ییک و هه ر له رئی ره خنه وه به
که گه ل و کو مه ل سه ر شه که وئی، خوای مه زینش له ئایه ی ۱۲۵ ی سووره ی
نه حل دا شه فه رموئی: و جادلهم بالتی هی احسن، واته: شه ی پیغه مبه ر به
باشترین شیوه له گه لیانا مشت و مر بکه و ره خنه یان لی بگه ر.

شیخ شه حمده ی خانیش روو شه کاته شه و که سانه ی که دل و ده روونیان
پاکه، داوای هاندان و دلخوش کردن و ره خنه گرتن و ته ییکی باشیان لی
شه کات و شه لی:

خه لقی کو ژ سینه و ژ دل صاف
 پاکیزه سروشت ته هلی ئینصاف
 بیلجومله بکه ن ژ بو مه ته حسین
 بیژن کو ب قنجی هاته ته دوین

وه ته گهر ئیمه به وردی سهرنجی فهره نکه کانی کوردی بدهین بومان
 دهر ته که وی نوو سهره کانیاں مه به ستیاں ههر ته وه بووه که وشه کوردیه کان
 کو که نه وه، جا ته گهر بیت و تهو فهره نکه له روانگهی زماناسی یه وه
 هه لیان سه نگیین بومان دهر ته که وی که به به ره می زانستی دانانرین،
 چونکه دانهره کانیاں ریازیکی زانستییاں په پره وی نه کردوو و کاره کانیاں
 له بهر تیشکی ده ستوره کانی زماناسی و توژینه وهی زانستی دا نه نجام
 نه داوه.

زمانه وان تهو که سه یه که زمان له سهر بنچینه ی زانستی زماناسی
 لیک داته وه، وه زماناس ئه بی له باری مؤرفولوژی و فونولوژی و
 لیکسیکولوژی و ثور توگرافی یه وه شاره زایی و ههروه ها شاره زای زمانی
 تاو بستایی و په هله وی و پارسی کون بی تا بتوانی بنج و بناوانی وشه کان
 دهر خا له سهری بکو لیته وه و ههروه ها شاره زاییکی باشی له زمانی
 فارسی و عهره بی و تورکیش دا هه بی، چونکه گه لی وشه ی تهو زمانانه
 که و تونه ته ناو زمانی کوردی یه وه، له وهش بترازی تهو که سه ی که بیه وی
 فهره نگی کوردی بنووسی ئه بی شاره زایی له میژوو، میتولوژی یا
 نه فسانه دا هه بی تا بتوانی بنج و بناوانی وشه کان به شیوه ییکی زانستی
 لیک داته وه، وه له پیشا جگه له خوالی خوش بوو ماموستا توفیق وه هبی
 که سی تر تهو زمانانه ی نه ته زانی و جگه له تهو ناتوانین فهره نگی

نووسه کانی تر به زمانناس بزانبین، جا بوئوهی هه موو خوینده واران لهو
وشانه تی بگن ئه بیئوه و چهند وشه لیک بدهینه وه:

یه کهم مورفولۆژی بریتی یه له زانستی چۆنیه تی پیک هاتن و گۆرانی
وشه کانی زمان له کاتی به کار بردن و بزواندن بیان دا. دووم، فونولۆژی
بسریتی یه له ناسینی دهنگه کانی زمان و جووری ده بر پرینیان. سێ یه م
لیکسیکولۆژی بریتی یه له زانستی ناسینی ئه و وشانه که له زمان دا به کار
ئه برین که دارشتنی وشه کان و لیک دانه وهی بنه پته تی وشه کان و واتا کانی
ئه گریته وه. چواره م ئورتوگرافی بریتی یه له وینه ی نووسینی دهنگه کانی
زمان واته: رینووسی زمانه که.

ئهو که سه ی که سه یوهی فهرهنگ بنووسی و وشه کانی کوردی
کو کاته وه له سه ری بکو ئیته وه ئه بی له پیشا زمان زان بی و ههروه ها
شاره زای دپالیکته کان و زاراهه کانی کوردی بیت یا خو چهند که سیک بن
که هه ر یه که یان شاره زایان له زاراهه و بن زاراهه پیک دا هه بی.

له م دوایه دا براییکی به ریزمان به ناوی کاک م. خه سه وهی له وه لامی
ره خنه کانی من دا و تاریکی نووسیوه.

ئهم برا به ریزمان له وتاره که ی دا ئه لی: «به داخه وه ره خنه که ی
بو ره که بی له باری زانستی به وه شیای مرقیکی خاوه ن بیرو هزر نه بوو،
ئهو له ره خنه که ی دا له لاییکه وه کو شاوه تا به سووک و بی نرخ پیشاندانی
هه نبانه بو رینه و چاو نووقاندن له ناساندنی راسته قینه ی نووسه ره که ی پله و
پایه ی هه زاری نه مری ئیته خواره وه له لاییکه دی و بستویه راده ی پله ی
زانباری خو ی به خوینهر راگه یینی و به م چه شنه خو ی بنوینی و خو ی
هه لکیشی، بیئوه ی که بیر کاته وه کوردی وتنه ی: (په له هه ورلیک به

ئاسمانی وه به)».

له وه لّام دا ئەبێ بلیم که من له سه ره تای وتاره کهم دا پله و پایه ی
ماموستا هه زارم بهر زتر کردۆ ته وه و توومه که هه ژار: به کئی له هونه رانی
هه ره بهرزی کورده و گه لئی رازه ی کردوه ته فه ره هه نگه و وێزه ی کوردی،
له بهر ته وه ی زماناس نه بووه هه نه بانه بۆرینه هه له ی تێدا یه و هه له کانی ئەبێ
بگیررێ و ئیستاش بیرو رای من هه ره له سه ره ته و سه به یه و بیگومان ته و
فه ره هه نگه پێوستی به هه لا و وێژی هه به تا لا وان بتوان که لکی لئی وه رگرن،
به لّام ته وه ی که ئەلئی مه به ستی ته وه بووه خو ی هه لکیشی ئەبێ بلیم
ته وه ی به وێزه و میژووی کورد و کوردستان ئاشنایه تی هه یی، من ته ناسی.
ئەبێ بلیم له ناو ته و فه ره هه نگانه ی که تا ئیستا چاپ کراون فه ره هه نگه ی
توفیق وه هبێ و فه ره هه نگه ی قه ناتی کوردۆ زانستین، چونکه ته و دووانه
زماناس بوون و به زاراوه کانی کوردی و زمانه کانی کۆنی ئییرانیش
ئاشنایه تیان هه بوو، و دیاره فه ره هه نگه کانیان به ته واوی زانستین و
که سه ێک اتوانی هه له یان لئی بگرێ و منیش و توومه که سه ێک که فه ره هه نگه
ئه نووسی ئەبێ هه ره له ریی ته وانه وه بپروا، به لّام فه ره هه نگه کانی تر
پێوستیان به هه لا و وێژی و لیکۆلینه وه هه به.

به رپز کاک م. خه سه وه ی ئەلئی: «بیگومان بۆره که بی ته زانی که له نیو
خوینه رانی ره خنه که له سه دا دوو که سه یش ته و فه ره هه نگه یان نه دیوه و
ره نگه بۆ خویشی ته وانه ی نه دی بیت».

له وه لّام دا ئەبێ بلیم: ته وه ی که سه د سا ل له مه و پیش سه باره ت به
کورد و وێزه و زمانی کوردی له دو نیا دا نوو سرا وه و بلا و بووه ته وه، وه
ته وه ی که له م چه ره خه دا به هو ی نوو سه رانی کورد و بیگانه وه ده رباره ی

كوردو فهرهنگی كوردی ئه نووسری، وه ئه وهی به دهست نووس
ماوه تهوه، هه موویانم هه به وه له په رتوو كهخانه كه م دا پارێزاون.

كاك م. خه سه وهی ئه لێ: «ئه وهی وا ئه وه فهرهنگانهی دی بیته باش
ئه زانی كه هه نبانه بۆرینه له كوئی و فهرهنگی مه ردۆخ و گیوی موكریانی و
جگه ر خوین له كوئی و ئه زانی كه ئایێ هه نبانه بۆرینه له گه ل ئه وانسی تر له
یه ك ریز دا داین».

له وه لām دا ئه بی بلیم فهرهنگی مه ردۆخ داگری شیوهی ئه رده لانی و
شاخافتنی خه لکی سه نه به و ئایه توللا مه ردۆخ سه نه بی نووسیه وه له
راسته قینه دا به شاكار دینه ژمارو فهرهنگی جگه ر خوین كه هه ر
دو به رگه نووسراوی شیخ مووسای جگه ر خوینه كه یه كێ له هۆنه رانی
هه ره به رزی كورده وه زاراهوی كرمانجی باكووری به وه له رادهی خوڤا
زۆر به رزه وه فهرهنگی گیوی موكریانی داگری ته واوی شیوه كانی
كوردی به كه ئه ویش پیوستی به هه لاوێژی هه به، به لām هه نبانه بۆرینه
هه ر وه كو وتم نا ته واوی هه به و پیوستی به هه لسه نگاندن و تۆزینه وه ئیكی
زۆر هه به و ئه م كارهش هه ر له دهست زمانناسان دی و كاری هه ر
كه سیك نه.

كاك م. خه سه وهی ئه لێ: «ئه گه ر چی ره خنه گر له پاراگرافی دهی
ره خنه كهی دا بوختانی درۆز نیشی له هه ژار داوه ئه وه له سینه سه رچاوه
كه لکی وه رگرتوه كه ئه بی له وانێ دیکه ته واوتر و ریک و پیک تر بی».

له وه لām دا ئه بی بلیم ماموستا هه ژار له په راوی پیاوه به ناوبانگه كانی
یاری كه نووسراوی منه گه لێ وشه ی وه كوو: «ئادی، ئه ندو، ئه ندیش، ئانه،
ئه وگار، ئیرمان، ی وه رگرتوه كه چی ناوی نووسراوه كه ی له هه نبانه كه ی

دا نه هیناوه و بۆ سه لماندنی قسه کهم ته توانی سه رنجی ته وای فهره ننگه کوردی به کان و نووسراوه کانی کوردی بدهی و بۆت دهر ته که وی شه و شانه له هیچ نووسراو و فهره ننگیکی کوردی دا نیه، ئه ی ئه و ته وانه ی له کوئی هیناوه؟! که و ابو ههر له نووسراوه که ی من وهریگر تووه، ئه ی بۆ ناوینکی لی به وه نه بردووه؟ ئایا به بیرورای توۆ ته م کاره دروسته؟!

به ریز کاک م. خه سه روی ئه لی: «ره خنه گر ته گهر ته و شتانه ی له کاتی ژبانی هه ژاری نه مرگو تبا به که س لۆمه ی نه ده کرد، به لام که سیگ که دهستی له م دونیا بی وه فایه کو تابه له جوانمیری به دووره و به کسجاریش به دووره».

له وه لام دا ئه بی بلیم ره خنه کهم له دوای بلا و بو و نه وه ی هه نبانه بو رینه نووسی و من له نووسینی ته و تاره مه به ستم ته وه نه بو که هه ژار سووک که م و پله و پایه ی زانستی ته و بهینمه خواره وه، ره خنه گرتن له نووسراوی که سیگ نابی به ئیره یی و خو هه لکیشان بدریته قه له م که چی گه لی که س ره خنه یان له فهره ننگه که ی دوکتور مو عین (۱۳۳۶-۱۳۹۱ی کۆچی) و دیه خودا (۱۲۹۷-۱۳۷۵ی کۆچی) گرتووه و هه له کانیان خستوو ته بهر باس و لیکۆلینه وه و که سیش قه لس و تووره نه بو وه و منیش نه مه و یست له وه زیساتر له بساره ی کاره کانی مامۆستا هه ژاره وه بنووسم، کاک م. خه سه روی ناچارمی کرد که ته و مه به ستانه ش بخه مه بهر باس و لیکۆلینه وه، ئوبالی به ته ستۆی ته وه.

کاک م. خه سه روی ئه لی: «بۆره که بی له میژوه خۆی به نووسینی فهره ننگی کوردی خه ریک کردووه، به لام له ته نجامی ته و کاره دا داماره و ماندوو بووه».

له وه لآم دا ئه بئى بلييم فهرهنگى ماد له پيتى ئاوه تا يا داگرى سى بهرگه وه زانستنامه كهى واته: ئينسكلوپيديا كهى شهش ههزار لاپه ره به وه له بهر ئه وهى سامانيكى زورى ئه ويى و قاقه زيش گران بووه، ئه وه به كه تا ئيستاه ته واوى بلاو نه بووه ته وه، كه چى له باره ي فهرهنگى ماده وه گه ليى له زمان زانانى كورد وه كو: خوالى خوش بوو توفيق وه هبى و قه ناتي كوردو و ماموستا دوكتور جه مال نه به ز ئافه رينيان لييم كردو وه و كاره كه ميان به سه ند كردو وه و تا ئيستاه كه سيك نه يتوانيوه ره خه نه م ليى بگرى، وه ئه گه كه سيك به پيى به لگه ره خه له كاره كه م بگرى، زور سپاسى ئه كه م، چونكه ره خه گرتن بو كارى زانستى زور به كه لگه و مرو نايى له ره خه قه لس و تووره بيى، به لكو ئه بيى هه له كانى راست كاته وه تا خو بئنده واران تووشى ئه وه هه لانه نه بن.

كاك م. خه سه روى ئه ليى: «ئه ز سه رم سوور ماوه كه چون ده بيى پياويك كه ئه وه هموو زمانه ئه زانيت و ئه و گشت زانسته ي هه به، كوردى و ته نى: له سه ت ئاشان ليى ده كاله تيكى نايماليتيه وه».

له وه لآم دا ئه بيى بلييم: من كاره كانم هه مووى به ئه نجام گه ياندو وه و هيج كامى نيوه و نيوه چل نيه. بو ويته فهرهنگى ماد له پيتى ئاوه تا يا ئاماده به وه ههروه ها و تم سى بهرگه و زانستنامه كه شى شهش ههزار لاپه ره به وه شهش سال له سه ر پيشه كه كهى له گيره و كيشه دابووم كه ناتوانم ليره دا هه موو شتيك بدر كينم، بو ويته زور به ي په راوه كانى ياريم له چاپ داوه كه ئه وانه له سه ده ي دووهمى كوچى به وه به يادگار مابوونه وه و به زاراوه ي گورانى كونن و هه ر كه سيك نه يته توانى ئه وانه وه رگيرى و ئه ز ئه و كارانه م كردو به ئه نجام گه ياند كه واته هيئانى ئه وه په نده له جيى

خۆی دا نیه.

بەرز کاک م. خەسرەوی لە تەواوی رەختە کائیم دا هەر وشەى ئابرووتکاوو ئاخافتنى هیناوە تە بەر باس و ئەلئى: «ئابرووتکاو ماناکەى هەر ئەو یە کە لە هەنبانە بۆرینەدا هاتووە، واتا: روسیا، روورەش، سوونکو چروونکە لە فارسىش دا دەیتە ریسواو روسیا».

لە وەلام دا ئەبئى بلیم: ئابرووتکاو وشەىیکى کوردی سنهیی یەو بە واتای کەسبکە کە ئابرووی چووبئى و تووشى سەرشورئى بووبئى، کەچى روورەش و روسیا بە واتای بەدکردار و گوناھکارەو ئەو واتا ناگەیینئى و بۆ ئەمە ئەتوانئى چاویلک بە فەرھەنگى مامۆستا زەبیحى و فەرھەنگى موعین بەخشینئى تا هەموو شتیکت بۆ روون بیتەووە.

کاک م. خەسرەوی ئەلئى: «رەختە گر هەر وەها و توویە ئات ئامرازى گەلەو پاشگر نیه، ییگومان گەرە کە رەختە گر بیزانیا بە کە لە بارى ریزمانەووە پاشگر چیه؟».

لە وەلام دا ئەبئى بلیم کە پاشگر ئەو پیتە یا ئەو پیتانە یە کە ئەنوسینئى بە وشەىیکە بۆ مەبەستى وە کوو: «ستان» لە وشەى کوردستان، «و» لە وشەى شیرو، «ەك» لە وشەى خشتهك، «لە» لە وشەى گوزەلە، «دان» لە وشەى شە کردان، «کەر» لە وشەى چیشتكەر، «باز» لە وشەى کەوباز، «گەر» لە وشەى ئاسنگەر، بەلام ئات ئامرازى گەلەو بەتئای ناووە دیت، وە کو: ئاغەوات، حەشامات، خبيلات، مالات، میوە جات کەچى مامۆستا هەزار نووسیبو بە پاشگرەو ئەمەش هەلە یەو بۆ ئەو یە ئەم مەبەستە بە تەواوی بۆ روون بیتەووە دیسان سەرنجیك بەدە فەرھەنگە کەى مامۆستا زەبیحى کە ئەلئى: ئات ئامرازى جەمەو بە دواى ناووە دەنوسیت وە کو: کبوات،

دیهات، به داخه وه ماموستا هزار له ریزمانا سهر رشتهی نه بو وه نه یزانیوه
راناوو چاوگ و پیشگرو پاشگر چیه و نه مهش له ههنبانه که ی دا دهر
ته که وی و خویشی له سهزه تایی ریزمانه که ی کاک سوران سنه یی دا ته لی:
نوسراوه که ی برای به ریزمان کاک به هه منی فوریوه که له باره ی ریزمانی
کوردی به وه نووسویه سهر نجم داو له وه ی که سه باره ت به ریزمان هیچ
چه سنه سهر رشته و ناگاییکم نیه و کاری من شتی تره ههر ته وه ته توانم بلیم
که له باره ی زمانی کوردی و پهره پیدانی ته و زمانه دا ههر کار تک بکری من
دلخوش ته کاو لیره داله ماموستایانی زمانناس داوا ته که م که سه باره ت به م
پهرتوو که لیکۆلنه وه و بیروای خزیان دهر بیرن.

کاک م. خه سه روی ته لی: «ته گهر سهر تک بده یته ههنبانه بۆرینه ته بینین بۆ
ئاخافتن و توویژی به کار بردوه».

له وه لام دا ته بی بلیم و توویژ ناوی چاوگه و واتای ئاخافتن ناداو ته گهر
بمانه وی ته و اتا بدا ته بی بلیم و توویژ کردن و ماموستا هزار ته وه ی
له بهر چاو نه گرتوو وه نه یزانیوه که و توویژ کردن چاوگی تیکه لاوه و
ئاخافتن چاوگی ساده به و توویژ له وتن و ویژته وه هاتوو وه وشه ییکی
تیکه لاوه، به داخه وه له باری ریزمانه وه ههنبانه بۆرینه گه لی ناته واوی
هه یه.

کاک م. خه سه روی به بی ته وه ی به ته واوی له ره خنه کانم بکۆلته وه
ته لی: «له دوا یی دا باشتر ته وه یه که وه لامی ره خنه کانی تری بۆره که یی
وهک ته وه که و توویه: گه لی وشه ی عهره یی و تورکی و فارسی و فرانسه و
ئینگلیزی له ههنبانه بۆرینه دا هه یه بده مه وه».

له وه لام دا ته بی بلیم من نه م و تووه زمانی کوردی وشه ی ییگانه ی تیدا

نیه، به لکورو و توومه ماموستا هه ژار شه بوا شه و شه بیگانانه ی دیاری
بگردایه که چپی شه کارهی نه کردوووه و دیاره شه و زمانانه ی نه زانیوه،
چونکه وشه ی بیگانه له هه موو زمانیک دا هه به بووینه زمانی عهره بی که
سه دان ساله رازه ی پی شه کری هه زاران وشه ی عیبری و ئارامی و فارسی و
کوردی و سریانی و حه به شی و تورکی و مه غوولی و لاتینی و یونانی و هیندی
تسیدایه، هه روه ها شه و شه تورکی و مه غوولی و عهره بی یانه ی که
که و توونه ته ناو زمانی فارسی به وه له شه ژمار به دهرن و ئیستاش فارسه کان
به کاری شه بن.

جا زمانی کوردی له هه موو شه زمانانه ی که باسماں لئوه کرد
پاراوتره و شه و شه بیگانانه ی که که و توونه ته ناو زمانی کوردی به وه
شتیککی خوړسکی به و دیاره هندی له و وشانه بوونه ته وشه ی خو مالی و له
راسته قینه دا به پی لیکولینه وه یک که کراوه هندی وشه ی عهره بی و
فارسی و ئهرمه نی و تورکی و سریانی و یونانی که و توونه ته ناو زمانی
کوردی به وه، وه له م دوایی به دا هندی وشه ی فهره نسی و ئینگلیزی و
ئیتالایی و روسیش وه کوو: پاپور، پانتول، گول، سه ماوهر هاتوونه ته ناو
زمانه که مان که نه وانه بوونه ته سامانی خو مان و ده زکردن و فهره دانیاں
کاریکی دروست نیه، به لام ئه بی به هه موو لاییکمانه وه تیکوشین که ئیتر
وشه ی بیگانه به کار نه به بن، چونکه کورد له باری وشه وه ئیجگار
ده و له مه نده، جا ئه بی خو مانیش له وشه ی داتا شراوو ده سترکرد لاده بن و
نه که وینه شوینی شه و چه شنه وشانه.

جاره خنه که ی من هه له سه ر پیتی ئای هه بنانه بوینه بوو، وه شه گه ر
به موئی له ته واوی فهره ننگه که ره خنه بگرم و هه لسه نگیتم و له سه ری

بکۆلمه وه لانی کهم ته بئ کتییکی ههزار لاپه ره بی له سه ر بنووسم و
هه له کانی بگرم تا خوینده وارانێ کورد هه موو شتیکیان بو دهر که وی،
چونکه له وشه کۆلینده وه ههروا کارێکی ئاسان نیه.

له کاتی خویناکاتی فهرههنگی عه ره بی به عه ره بی له لایهن قه شه ی
لبنانی لو یس مه علوف (۱۲۸۷-۱۳۶۶ ی کۆچی) وه به ناوی ته لمونجه
بلاو بووه، وه ساموستا دوکتور مسته فا جه واد (۱۳۲۸-۱۳۸۹ ی
کۆچی) که به کئی له هۆزانان و زماناسه کانی عیراق بوو، گه لی ره خنه ی له و
فهرههنگه گرت و داوای له خوینده وارانێ عه ره بی کرد که پشت به و
فهرههنگه نه به ستن، چونکه هه له و ناته و او ی زوری تیدا بوو، پاشان له سه ر
داخوازی نووسه ره که ی دوکتور مسته فا هه له کانی ته و فهرههنگه ی گرت و
ته و سا سه ر له نووی فهرههنگه که چاپ کرایه وه له پاشا ته و فهرههنگه بوو
به یه که مین فهرههنگی قوتابیان و خوینده وارانێ عه ره بوو ئیستاش هه موو
که لک و سوودی لی وه ته گرن و ته مهش کارێکی زور باشه و لام وانیه
که سیلک خووشی له م کاره نه یی، هیوا دارم به هوی ته م وه لام و تیینی یانه وه
بو خوینده وارانێ گه لی کورد هه موو شتیکی روون بیته وه □

پیرست

		لاپه ره
۳	پیشه کی / س.م. ریوار	
۱۱	ره خنه له سهر هه نبانه بۆرینه / سدیق بۆره که بی	
۲۲	ره خنه وانانووسری / ئیبراهیم ئیسماعیل	
۲۷	جیاوازی نیوان ره خنه و هیرش / عه بدولره حمان پاشا	
۳۳	ئه وگفتانه ی که به هاسانی نه خوینده وارانی تی ئه گهن / م.خوسره وی	
	ره خنه له سهر ره خنه ی سدیق بۆره که بی	
۴۴	له سهر هه نبانه بۆرینه / په رويز جیهانی	
۵۴	ولامی ره خنه ی په رويز جیهانی / فارووق بۆره که بی	
۶۰	بۆره که بی لوئه وهای کرد / ریوار	
۷۹	ديسان ره خنه... ديسان هه نبانه بۆرینه / عه بدولره حمان پاشا	
۹۰	وه لام و تیبینی ییکی نوی / سدیق بۆره که بی	